

การจัดการแข่งขันกีฬาสาธิตตากสิน

ปรีชา ตันจรียานนท์

794
ป467ก
ร.2

ป17311

ด.4

๗๙๔

๒ ๔๖๗ ก

๙.๒

023924

การจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน

- 5 ส.ย. 2544

ปรีชา ทัศนวิยานนท์

ป.กศ.สูง (พลศึกษา) กศ.บ. (พลานามัย) M.A. (P.E.)

ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

1๖0 ก๔๗

คำนำ

การกีฬาในปัจจุบันนี้ มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนทั่วไปมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีประเภทกีฬาที่นิยมเล่นกันเป็นจำนวนมาก จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับนักพลศึกษาที่จะต้องเรียนรู้ให้เกิดประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เพื่อที่จะได้นำไปสอนและจัดดำเนินการให้นักเรียนและประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม อันเป็นผลก่อให้เกิดการพัฒนา ทำให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพต่อสังคม

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยนิสิตที่เรียนวิชานี้ ได้รับความสะดวกในการศึกษาหาความมากยิ่งขึ้น เพราะหนังสือตำราภาษาไทยที่มีอยู่นั้นจำกัดมาก ส่วนใหญ่ก็เป็นตำราภาษาอังกฤษ ผู้เรียบเรียงจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์กับนิสิตและผู้สนใจพอสมควร ขอขอบพระคุณผู้เขียนหนังสืออื่น ๆ ที่ผู้เรียบเรียงได้นำเอาข้อความที่เป็นประโยชน์มารวมอยู่ในเล่มนี้ คุณสนชัย จัยสิน ที่กรุณาให้ยืมตำราภาษาอังกฤษ ทานคุณช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ กิ่งมิ่งเฮ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุ้ม พิมพา ที่กรุณาให้กำลังใจกับผู้เรียบเรียง อาจารย์สมชาย แสงจิตพันธ์ ที่ช่วยกรุณาออกแบบปกหนังสือ ทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น และบุคคลอื่น ๆ ที่มีโอกาสได้อ่านในหนังสือเล่มนี้มีส่วนช่วยทำให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จลงด้วยดี

หนังสือเล่มนี้ หากจะมีส่วนคืออย่างใด ขอขอบแด่สถาบันและคณาจารย์ทั้งหลายที่เคยอบรมสั่งสอนผู้เรียบเรียงมา ส่วนหนึ่งแต่ เคย แม่ ผู้มีอุปการะคุณเลี้ยงดู และให้โอกาสศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี อีกส่วนหนึ่ง แด่ลูกปริญญ์ ทันจรรย์านนท์ และสุทธายสำหรับนิสิตที่เรียนวิชานักพลศึกษาทุกท่าน

อย่างไรก็ตาม สำหรับการพิมพ์เป็นครั้งแรกของหนังสือเล่มนี้ ย่อมต้องมีข้อบกพร่องมากมายด้วยกัน ผู้เรียบเรียงขอขอบคุณและยินดีที่จะได้รับคำแนะนำเพื่อแก้ไขในโอกาสต่อไป

ปรีชา ทันจรรย์านนท์

มิถุนายน 2523

สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ 1 ทำไมจึงต้องพลศึกษา	1
ความหมายของคำว่าพลศึกษา	2
ความสัมพันธ์ระหว่างคำว่าการเล่น (Play) กีฬา (Sport)	
และ พลศึกษา (Physical Education)	7
โครงการพลศึกษาในโรงเรียน	9
โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	10
บทที่ 2 ประวัติและวิวัฒนาการของการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายในโรงเรียน	13
ประวัติและวิวัฒนาการของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	29
บทที่ 3 จุดประสงค์ระดับปรัชญาของการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	31
ขอบข่ายของการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	35
คุณค่าของการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	37
วัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	46
บทที่ 4 การจัดและดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	47
การบริหารโครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	48
การแบ่งหน่วยเพื่อการแข่งขัน	49
การเลือกประเภทกีฬาเพื่อแข่งขัน	51
เวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	51
ระเบียบและกฎข้อบังคับของการแข่งขันกีฬาต้านการภายใน	53
งบประมาณ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	54

	หน้า
บทที่ 5 วิธีจัดการแข่งขัน	57
การจัดการแข่งขันแบบ Meet	60
การจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด	66
การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก	81
การจัดการแข่งขันแบบผสม	95
การจัดการแข่งขันแบบทำวิ่ง	97
ตัวอย่างการจัดการแข่งขันแบบต่าง ๆ	106
บทที่ 6 ระบบการให้คะแนนในการแข่งขันกีฬากายใน	130
คุณลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา	132
บทที่ 7 การบริหารองค์การและบุคลากร	133
บทที่ 8 การประชาสัมพันธ์	141
บทที่ 9 การประเมินผล	143

ทำไมจึงต้องพลศึกษา

สังคมหรือประเทศใดมีความเจริญมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ และทรัพยากรที่สำคัญก็คือ ประชากรในสังคมหรือประเทศนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าประเทศที่เจริญทั้งหลาย ประชากรส่วนใหญ่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน คือ มีความสามารถทางสติปัญญาสูง มีประสิทธิภาพทางกายสูง รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีระเบียบวินัย มีความมานะอดทน มีความเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ก็มีความรับผิดชอบงานในหน้าที่สูง อันนับเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่จะช่วยให้สังคมหรือประเทศเจริญพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว และคุณลักษณะที่สำคัญต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้ การพลศึกษา และการกีฬามีส่วนสนับสนุน ส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดกับบุคคลได้มากกว่าการศึกษาแขนงอื่น ๆ สำหรับการที่จะส่งเสริม ปลูกฝังคุณลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น ควรต้องเริ่มต้นกับเด็กเพราะเด็กอยู่ในวัยเรียนรู้ สอนได้ง่าย ซึ่งจะทำให้ประเทศใดผู้ใหญ่นั้นที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพลศึกษาจึง เป็นการศึกษาที่สำคัญแขนงหนึ่งของ แผนการศึกษาชาติ

พลศึกษาคืออะไร

เมื่อเราพูดถึงคำว่า พลศึกษา เราพูดถึงอะไรบ้าง โดยทั่ว ๆ ไปแล้วคนส่วนใหญ่อาจจะมีความสับสนและไม่แน่ใจในคำว่าพลศึกษานั้นที่แท้จริง หมายถึง อะไรแน่ หรือ คุรุพลศึกษามีหน้าที่ทำอะไรบ้าง และในความสับสนนี้ แม้มีคนบางคนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอกก็ตาม

ถ้าหากพูดถึงคำว่าพลศึกษาแล้ว เรามักจะนึกถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของขั้นพื้นฐานนั่นก็คือ พลศึกษาเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของคน ในลักษณะการเคลื่อนไหวในส่วนรวม ๆ (โดยใช้อวัยวะใหญ่ ๆ) ของร่างกายคนเรา หรือถ้าจะพูดโดยลักษณะเฉพาะแล้ว คำว่าพลศึกษานั้นเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันระหว่างการเคลื่อนไหวของมนุษย์เราและการศึกษาแขนงอื่น ๆ ในสาขาวิชาการศึกษา นั่นก็คือ ความสัมพันธ์ของการพัฒนาการทางกายและจิตใจซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในด้านอื่น ๆ ด้วย อันนับเป็นขอบข่ายที่มีเอกลักษณ์เด่นชัดของการพลศึกษา ซึ่งไม่มีวิชาสาขาอื่นใดโดยเฉพาะที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องในผลการพัฒนารวม ๆ ของมนุษย์เราเท่าวิชาพลศึกษา นอกจากสาขาวิชาการศึกษาตามจุดหมายอย่างกว้าง ๆ เท่านั้น

คำจำกัดความของคำว่า พลศึกษา

นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความคำว่าพลศึกษาไว้หลายท่าน Jesse Feiring Williams เป็นนักพลศึกษาที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง กล่าวว่า " พลศึกษา คือผลรวมของกิจกรรมของมนุษย์ที่ได้เลือกสรรอย่างเหมาะสมแล้ว ตาม ชนิด ประเภท และนำไปสู่ผลตามที่ต้องการนั้น ๆ " ¹

Williams ได้อธิบายว่า

สมัยก่อนคนเรามีความเชื่อว่า ร่างกายและจิตใจนั้นแยกเป็นคนละส่วนไม่สัมพันธ์กัน คำว่าพลศึกษานั้นเป็นการศึกษาเกี่ยวกับทางด้านร่างกายอย่างชัดแจ้ง ต่อมาคนเราเริ่มรู้ความจริงและยอมรับว่าร่างกายและจิตใจของคนเรานั้นสัมพันธ์และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน วิชาพลศึกษาจึงเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งเรียนรู้โดยผ่านทางร่างกาย จากความจริงและความยอมรับนี้เองจะเห็นได้ว่า พลศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับพัฒนาการในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การตอบสนองทางด้านอารมณ์ สัมพันธภาพส่วนบุคคล พฤติกรรมในสังคม การเรียนรู้ทางด้านจิตใจและผลอื่น ๆ ทางด้านสติปัญญา ทางสังคม ทางด้านอารมณ์ และสุนทรียภาพ

Williams ยังได้เน้นให้เด่นชัดอีก คือ

แม้ว่าพลศึกษาจะใช้วิธีให้คนเรียนรู้โดยอาศัยกิจกรรมทางกายเป็นสื่อก็ตาม แต่ผลการเรียนรู้นั้นไม่ได้เกิดเฉพาะทางด้านร่างกายส่วนเดียว พลศึกษายังมีอิทธิพลทำให้เกิดพัฒนาการในด้านอื่น รวมทั้งสติปัญญา และความเจริญทางด้านสังคมของเด็กด้วย ขณะที่ร่างกายพัฒนาขึ้นจิตใจก็ได้รับการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

1 Jesse Feiring Williams , The Principles of Physical Education , 8 th ed., W.B. Saunders , Philadelphia ,. 1964 , P.13 .

นักการศึกษาอีกคนหนึ่ง ที่ให้คำจำกัดความไว้ในแนวเกี่ยวกับ Williams คือ John H. Jenny¹ ว่า

พลศึกษา คือ " การศึกษาโดยใช้กิจกรรมทางกาย " การพลศึกษาเป็นการศึกษาที่มีส่วนสนับสนุนส่งเสริมความพัฒนาในตัวบุคคลที่แตกต่างไปจากสาขาวิชาอื่น ๆ โดยผ่านกิจกรรมทางกาย และเมื่อครูนำกิจกรรมทาง ๆ ที่เลือกสรรอย่างดีแล้วมาสอนให้แก่แก่นักเรียน ๆ ก็จะได้รับผลความพัฒนาทางด้านอื่น ๆ พร้อมกันไปด้วย นั่นก็คือ การพลศึกษานั้นมีคุณค่ามากกว่าการเล่นหรือการออกกำลังกายเพียงอย่างเดียว

สำหรับคำจำกัดความของ Jenny นี้ พลศึกษา คือการศึกษาทางกายเท่านั้นหรือ เน้นจุดมุ่งหมายเฉพาะการศึกษาทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นขอบข่ายที่แคบเกินไปในความหมายของพลศึกษาในปัจจุบัน

Rosalind Cassidy² นักศึกษาอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า

" พลศึกษา คือผลรวมของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในตัวบุคคลแต่ละคน ซึ่งได้รับจากประสบการณ์ทั้งหลายของกระบวนการแห่งการเคลื่อนไหวเบื้องต้น "

หรือพลศึกษานั้นเป็นสื่อในการศึกษาของมนุษย์ทุกด้าน คือทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา โดยอาศัยประสบการณ์มวลที่ได้รับจากกิจกรรมการเคลื่อนไหว

สำหรับ Carter V. Good³ ว่า

" พลศึกษา นั้นหมายถึง โครงการของการจัดการสอน การเข้าร่วมในกิจกรรม ที่ต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อที่จะส่งเสริมการพัฒนาการอันพึงประสงค์ทางกาย ทักษะทางกลไก และทางทัศนคติ

ส่วน Jackson R. Sherman⁴ นั้นให้คำจำกัดความพลศึกษาว่า

" คือการศึกษาส่วนหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นโดยกิจกรรมทางกลไกของร่างกายมนุษย์ "

1 John H. Jenny. Physical Education , Health Education , and Recreation : Introduction to Professional Preparation for Leadership , Macmillan , New York , 1961 P.5

2 Rosalind Cassidy , The Cultural Definition of Physical Education, Quest , 4(April 1965) , P.11 - 15

3 จรินทร์ ธานีรัตน์ วิชาการพลศึกษา พ.ศ. โอเคียนส์โคร์ พระนคร 2508 หน้า 18

4 ก หน้า 17

Jay B. Nash¹ ให้ความหมายของพลศึกษาว่า

"พลศึกษา เป็นการศึกษาส่วนหนึ่งในกระบวนการศึกษาทั้งหมด เป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมและความแข็งแรง ชันท่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวบุคคลแต่ละคน ให้เกิดพัฒนาการทางกาย ทางประสาท ทางสติปัญญาและทางอารมณ์ ซึ่งผลเหล่านี้จะเป็นที่ประจักษ์ชัดเมื่อได้จัดให้มีการรวมพลศึกษาขึ้น ตามสถานที่ต่อไปนี้ เช่น โรงฝึกพลศึกษาและสรวายน้ำ เป็นต้น "

Williams and Brownell² กล่าวถึงความหมายของพลศึกษาว่า

"พลศึกษา หมายถึงกิจกรรมทางกายที่ได้เลือกสรรแล้ว และจัดขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์นานับประการ จากการเข้าร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ "

Hetherington³ ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า

"พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการใช้กล้ามเนื้อส่วนใหญ่ ๆ ของร่างกาย เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกตามความเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีร่างกายที่เจริญเติบโต "

Charles A. Bucher⁴ กล่าวว่า

"วิชาพลศึกษาเป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้บุคคลได้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม โดยใช้กิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นอย่างดี เป็นสื่อในการเรียนรู้ "

ส่วนศาสตราจารย์นายแพทย์สนอง อุณากรุล กล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายไว้ว่า เป็นการบริหารกล้ามเนื้อ ช่วยให้กล้ามเนื้อเจริญเติบโตร่างกายแข็งแรง รูปทรงสวยงาม นอกจากนั้นยังมีประโยชน์ในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น ช่วยขับเหงื่อ ช่วยเจริญอาหาร ช่วยขยายหลอดเลือดหัวใจ ช่วยขยายปอด ช่วยลดความอ้วน ช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด ช่วยให้นอนหลับและช่วยลดความเครียด จึงช่วยให้อารมณ์แจ่มใสเบิกบาน การออกกำลังกายจึงเป็นการจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้สุขภาพดี

1 พ้อง เกิดแก้ว และคณะ การพลศึกษา วัฒนาพานิช กรุงเทพฯ ฯ 2515 หน้า 42

2 ก

3 สมคิด ชิตประสงค์ หลักการสอนพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพฯ ฯ 2521 หน้า 2

4 ก

Dr. Clyde¹ ให้ความหมายของพลศึกษาว่า

" พลศึกษา คือการศึกษาโดยผ่านกิจกรรมพลศึกษา เพื่อเสริมสร้างและทวงไว้ซึ่งความสามารถ ทักษะ ความนึกคิด การแสดงออกในภาวะที่เหมาะสมต่าง ๆ ซึ่งแต่ละคนสามารถที่จะสร้างได้ตามแบบของตนเองในชีวิตประจำวัน การแสดงออกซึ่งความพึงพอใจและการตัดสินใจที่ถูกต้องนั้น จะช่วยให้แต่ละคนพบความสำเร็จ ประโยชน์เหล่านี้จะเชื่อมโยงไปถึงบ้าน รัฐ ชชาติ และโลก "

กอง วิสสุทธธรรม² กล่าวว่า

" การพลศึกษา คือการฝึกฝนร่างกายให้มีสมรรถภาพดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมบางอย่างเป็นเครื่องมือประกอบ เพื่อส่งเสริมให้ร่างกายเจริญงอกงาม เติบโต แข็งแรง ว่องไว ส่งเสริมอบรมจิตใจ ให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย หนักแน่น อุดมคติ ภูมิตนุ มีจิตใจสูง สร้างสรรค์สามัคคี "

วรศักดิ์ เพียรชอบ³ กล่าวสรุปไว้ว่า

วิชาพลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น คือ เป็นวิชาที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม จะแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงที่วิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อการเล่นกีฬา เป็นสื่อกลางของการเรียน โดยใช้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ

1 ไพฑูรย์ จัยสิน ประวัติ ปรัชญา ทฤษฎี หลักการพลศึกษา สู่ได้ กาฬสินธุ์ 2518 หน้า 8

2 ภู หน้า 9

3 ภู หน้า 10

James A. Bailey และ David A. Field

ได้อธิบายความหมายของพลศึกษา โดยเน้นถึงวิธีการของการพลศึกษาว่า เป็นการ
ใช้กิจกรรมทางกายทั้งหมด ซึ่งไม่ใช่เป็นกิจกรรมที่ทำได้อย่างง่าย ๆ ตามธรรมชาติ เขา
กล่าวว่า

"พลศึกษา เป็นขบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยผ่านกิจกรรมทางกายที่หนักพอ
สมควรที่ได้เลือกสรรอย่างดีแล้ว ก่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอวัยวะ ประสาทกล้ามเนื้อ
สติปัญญา วัฒนธรรม สังคม อารมณ์ และสุนทรียภาพ " ¹

ส่วน Jan Felshin ² ได้อธิบายคำจำกัดความและให้คำแนะนำว่า

เนื้อหาความรู้ของพลศึกษานั้น อยู่บนรากฐานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของมนุษย์ แต่
ไม่ใช่การเคลื่อนไหวทุกอย่าง กิจกรรมการเคลื่อนไหวนั้นเป็นผลจากการใช้กล้ามเนื้อทั้งหมด
ในการกระทำ และไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานประจำ แต่เป็นการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานใน
การเล่นกับการกีฬา และเป็นไปตามธรรมชาติของร่างกาย

จากการให้คำจำกัดความของคำว่าพลศึกษา ของนักพลศึกษาหลาย ๆ ท่านนั้นแตกต่างกันไป William H. Freeman ³ ได้สรุปให้เห็นจุดสำคัญพื้นฐาน 4 ประการดังนี้

1. พลศึกษา คือการศึกษาโดยใช้ร่างกายเป็นสื่อ นั่นก็คือ การเรียนรู้ต้องมี
กิจกรรมทางกายเข้ามาเกี่ยวข้อง

2. กิจกรรมทางกายที่ว่านี้ ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมหนักเสมอไป แต่ว่าเป็น
กิจกรรมที่ต้องใช้กลไกการเคลื่อนไหวทั้งร่างกาย

3. มีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะ ซึ่งไม่มีข้อกำหนดลงไปแน่นอนว่าทักษะนั้นจะต้องพัฒนา
มากน้อยอย่างไร

4. ประการสุดท้าย ตามหลักการของการศึกษา นั่นก็คือ นักเรียนมีความพัฒนาการ
ทางกายและผลในการพัฒนาการทางอารมณ์ ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากทาง
กาย คือ ความพัฒนาทางสติปัญญา อารมณ์สังคมและความพัฒนาทางสุนทรียนิยม

1 William H. Freeman., Physical Education in a Changing Society ,
Houghton Mifflin Company , Illinois , 1977 , P.6 - 12

2 Ibid

3 Ibid

หรืออาจพูดได้ว่า พลศึกษานั้นมุ่งที่จะพัฒนาในทุก ๆ ด้านของบุคคล โดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อ อันเป็นคุณลักษณะพิเศษที่พลศึกษามีมากกว่าสาขาอื่น ๆ ซึ่งผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางกายนั้นไม่เพียงแต่ความพัฒนากายทางกายอย่างเดียวยังจากคำจำกัดความส่วนใหญ่ไม่ได้เน้นทางกายเท่านั้น ถ้าหากจะพูดถึงทางกายแล้วนั้นก็หมายถึงรวมถึงร่างกายและจิตใจด้วย และโดยความเป็นจริง พลศึกษาช่วยพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจไปพร้อมกันมีผลเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของคนเรา และในบุคคลที่มีการพลศึกษาแล้วก็จะมีประสบการณ์ที่ดีกว่า สามารถปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างคำว่าการเล่น (Play) กีฬา (Sport) และพลศึกษา

เมื่อมีการให้คำจำกัดความของคำว่าพลศึกษาแล้ว เราก็ควรจะพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำว่าการเล่น (Play) และกีฬา (Sport) ด้วย สำหรับคำ 2 คำนี้ในการพลศึกษาหลายท่านได้ศึกษาและนำไปใช้เพื่อที่จะช่วยให้คนมีชีวิตที่สมบูรณ์และละเอียดกันหลายท่านก็มีความเห็นว่า กีฬาและการพลศึกษานั้นมีลักษณะเช่นเดียวกัน ในที่นี้ใครจะแยกอธิบายออกเป็นประเภท ๆ ไป แต่อย่างไรก็ตาม ทั้ง 3 คำนี้ก็มีลักษณะบางประการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ William H. Freeman¹ อธิบายไว้ดังนี้

คำว่า การเล่น (Play) นั้น สำคัญคือ การใช้กิจกรรมเพื่อความสนุกสนาน ถึงแม้ว่าในการเล่นนั้นอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้กิจกรรมทางกายก็ได้ การเล่นนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นกีฬาหรือการพลศึกษา แม้ในบางครั้งองค์ประกอบของการเล่นอาจจะถูกใช้ในกีฬาและการพลศึกษาก็ได้

กีฬา (Sport)

หมายถึง การเล่นแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผน ส่วนบางท่านกล่าวว่า กีฬานั้นหมายถึงการเล่นที่มีแบบแผน ซึ่งใกล้เคียงกับคำว่าพลศึกษา อย่างไรก็ดี หากเราพิจารณาอย่างจริงจังแล้วจะเห็นว่า กีฬานั้นเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการแข่งขันอย่างมีระเบียบที่สมารถกันมา

1 Ibid

ในแง่ของคำว่า กีฬา ที่ว่าเป็นกิจกรรมการแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผนนั้น หมายถึง กิจกรรมนั้นได้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและมีแบบแผนขั้นตอน หรือคือ มีเรื่องรูปแบบการเล่นที่แน่นอน และกลวิธีของการเล่นเข้ามาเกี่ยวข้อง มีกฎกติกาการเล่น ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นหลักฐานหรือไม่ก็ตาม แต่กฎกติการวมทั้งขนบการของการเล่นนั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปจากกฎกติกาที่กำหนดไว้ในขณะทำการแข่งขันอยู่ นอกจากจะได้มีการกำหนดขึ้นใหม่ในระยะต่อ ๆ มาและการแข่งขันก็จะคงดำเนินไปตามกฎนั้น

นอกจากนั้น กีฬา ก็หมายถึงกิจกรรมการแข่งขัน นั่นคือ ถ้าเราพูดถึงคำว่ากีฬาแล้ว เราจะต้องพูดถึงการแข่งขันด้วย หากไม่มีการแข่งขันแล้ว คำว่ากีฬาที่เราพูดนั้นก็จะเป็นเพียงการเล่นหรือสันทนาการเท่านั้นเอง คำว่าการเล่นนั้นอาจจะเป็นกีฬา (Sport) ก็ได้ แต่ความหมายของกีฬา (Sport) นั้นไม่ใช่หมายถึงการเล่น (Play) แน่ชน ส่วนลักษณะของการแข่งขันนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะธรรมชาติของกีฬาแต่ละประเภท

ส่วนคำว่าพลศึกษานั้น อาศัยองค์ประกอบทั้งการเล่นและกีฬาทั้ง 2 อย่าง พลศึกษา ไม่ใช่เพียงการเล่นหรือกีฬาอย่างหนึ่งอย่างใด หรือพลศึกษาไม่ใช่การเล่นและกีฬา 2 อย่างเท่า ๆ กัน โดยนัยแล้ว คำว่าพลศึกษา คือ การใช้กิจกรรมทางกาย เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจใช้การเล่นหรือกีฬาอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้เกิดประสบการณ์ทางร่างกาย

นั่นก็คือ ทั้งคำว่าการเล่น (Play) กีฬา (Sport) และพลศึกษา (Physical Education) นั้นเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการเคลื่อนไหว ซึ่งสามารถใช้เป็นสื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ การเล่นนั้นอาจใช้เพื่อการผ่อนคลายและเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น เช่นเดียวกับกีฬาที่ไม่ได้มีจุดประสงค์ทางด้านการศึกษา ดังตัวอย่างเช่น กีฬาอาชีพ ซึ่งไม่ได้เล่นเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษาเลย ไม่เพียงเท่านั้น สำหรับกิจกรรมที่มีใช้กีฬาสมัครเล่นแล้วเราไม่นับว่าเป็นกีฬา คำว่ากีฬาและการเล่นนั้นเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานและเพื่อการศึกษาอย่างแท้จริง หรือทั้ง 2 ประการร่วมกัน ทั้งความสนุกสนานและการศึกษาที่ได้รับจากกีฬาและการเล่นนั้น ต้องไม่เกิดเพียงอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงอย่างเดียว ควรจะต้องเกิดทั้ง 2 ประการ

โครงการพลศึกษาในโรงเรียน

เพื่อให้การพลศึกษาบรรลุเป้าหมาย และเนื่องจากขอบข่ายของการพลศึกษานั้น กว้างขวางมากครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประโยชน์แก่นักเรียน ในช่วงที่นักเรียนใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในโรงเรียน ฉะนั้นในการจัดการพลศึกษาในโรงเรียนควร ประกอบไปด้วยโครงการที่สำคัญต่าง ๆ 5 โครงการ ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน	100 %
2. โครงการสันทนาการในโรงเรียน	70 - 90 %
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	50 - 70 %
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	20 - 50 %
5. โครงการพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ	1 - 20 %

โครงการสอนพลศึกษาในชั้น

(Class Instruction Program)

โครงการจัดสอนพลศึกษาในชั้นเรียน นับเป็นหัวใจสำคัญของโครงการพลศึกษาในโรงเรียน เพราะถือว่าการสอนพลศึกษาในโรงเรียนนั้นเป็นการวางรากฐานทางพลศึกษาที่สำคัญยิ่งในชีวิตของเด็ก ถึงตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ถ้าหากเด็กมีความรู้ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการพลศึกษาในขณะที่เรียนอยู่ในโรงเรียน หลังจากออกจากโรงเรียนไปแล้ว และยังมีความรักในกีฬาอยู่ ก็จะนำทักษะความรู้ความสามารถในกีฬาที่ตนชอบนั้นไปเล่นในเวลาว่าง ดังนั้นการสอนพลศึกษาจึงควรจะเน้นให้เด็กมีทักษะเบื้องต้นในการเล่นกีฬาต่าง ๆ เพราะทักษะเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษาและต้องส่งเสริมให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา เพราะทัศนคติเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างความรู้กับการปฏิบัติ นอกจากนั้นยังจะต้องปลูกฝังระเบียบวินัย การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ตลอดจนการมีสุขปฏิบัติที่ดีด้วย ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องมีสถานที่ ๆ เหมาะสมและมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอ รวมทั้งคณาครูผู้สอน ควรเป็นผู้ได้รับการฝึกฝนและมีประสบการณ์ทางพลศึกษามาเป็นอย่างดี เพื่อที่สามารถช่วยให้แก่นักเรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้านอย่างทั่วถึง

โครงการจัดการแข่งขันกีฬภายใน

เพื่อสนับสนุนโครงการพลศึกษาในโรงเรียนให้สมบูรณ์แบบและส่งเสริมโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนให้มีความสำคัญ ทำให้แก่นักเรียนได้เห็นคุณค่ามุ่งหมายของการเรียนพลศึกษาเด่นชัดยิ่งขึ้น โครงการจัดการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียนจึงเป็นโครงการที่จำเป็นและสำคัญที่ผู้บริหารควรสนับสนุนจัดให้มีขึ้นในทุก ๆ โรงเรียน เพราะการแข่งขันกีฬภายในโรงเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเอาทักษะ ความชำนาญที่เรียนรู้อาจจากชั้นเรียนพลศึกษามาใช้ในการแข่งขัน ซึ่งทั้งครูและนักเรียนควรมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในอันที่จะพัฒนาโปรแกรมทั้งสองให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะจำนวนเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นนั้นไม่เพียงพอ สำหรับการส่งเสริมความเจริญเติบโต และการพัฒนาคุณลักษณะที่ดีต่าง ๆ ในแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้เวลาพิเศษในกิจกรรมการแข่งขัน

กีฬาภายใน ฯ ตามความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล นอกจากนั้นยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา อันเป็นสิ่งที่ดีทางการศึกษา และนักพลศึกษาเชื่อว่าประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬานั้นเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญยิ่งในชีวิตของเด็ก เพราะเด็กมักจะนำเอาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับนั้นมาใช้ในชีวิตจริง ๆ เพราะการดำรงชีพในปัจจุบันนี้ต้องมีการแข่งขัน รวมมือ เอาตัวเอาเปรียบ ชัดแจ้ง อันเด็กมักได้พบสิ่งเหล่านี้ได้ในการแข่งขันกีฬา ทั้งยังฝึกให้เด็กยอมรับและเคารพต่อกติกาและข้อบังคับ รู้จักการแพ้ รู้จักการชนะ รู้จักถอย รู้จักหน้าที่และการให้ความร่วมมือกับผู้อื่น อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์กับเป็นแรงจูงใจทำให้นักเรียนเพิ่มความสนใจในการเรียนพลศึกษาในชั่วโมงเรียนมากยิ่งขึ้น

Daughtrey และ Lewis ¹ กล่าวว่า

การแข่งขันกีฬาภายใน เปรียบเสมือนกับห้องทดลองของการสอนวิชาพลศึกษา และ เป็นกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่ง เด็กได้ทดลองฝึกในสิ่ง ซึ่งพวกเขาเรียนจากชั้นเรียนวิชาพลศึกษา การแข่งขันกีฬาภายใน ฯ นั้นเป็นโปรแกรมที่สำคัญในหลักสูตรเพราะสนับสนุนให้เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรม แทนที่จะมีแต่เพียงพวกทีมพรสวรรค์จำนวนไม่กี่คน รวมทั้งขอบเขตของความสนใจมีมากกว่า โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่เริ่มฝึกหรือมีทักษะน้อย ได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแข่งขัน รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้เล่นมากกว่าผู้ดู อันสามารถพัฒนาคุณลักษณะที่ดีต่าง ๆ ได้ดีกว่าที่จะเป็นเพียงผู้ดูเท่านั้น

เพื่อให้ได้มีความเข้าใจและปฏิบัติกันอย่างมีประโยชน์ในสิ่งนั้น แต่ละบุคคลต้องมีสภาพของอารมณ์ที่แจ่มใส นั่นคือ มีร่างกายแข็งแรง และจิตใจที่ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาและเหนือสิ่งอื่นใดทุกคนควรมีสุภาพพลานามัยดี ในขณะที่สภาพสังคมปัจจุบันทำให้เรามีเวลารวมมาก โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในจึงนับว่ามีความสำคัญมากขึ้นอีก เพื่อพัฒนาทัศนคติและส่งเสริมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ทางสันตนาการ อันเขาเหล่านั้นสามารถนำเอาไปใช้ในอนาคตและช่วงส่งเสริมการแสดงออกตามธรรมชาติ

จากความเป็นจริงในลักษณะธรรมชาติของเด็ก เราทราบว่าเด็กมีความต้องการเวลาสำหรับออกกำลังกาย แต่ช่วงเวลาเช้าจนกระทั่งเย็นที่เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนนั้นเพียงโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนไม่สามารถสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็ก รวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้เด็กส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมกิจกรรม เด็กนักเรียน 5 คน ในกิจกรรมอาสา เกณฑ์ หรือ 11 คน ในกีฬาฟุตบอลนั้นเมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์กับจำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียนแล้วนั้นเวลาน้อยมาก รวมทั้งหน้าที่ของผู้ควบคุมทีมหรือโค้ชพยายามที่จะคัดจำนวนนักเรียนลงให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ส่วนหน้าที่ของแผนกจัดการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายในนั้นก็พยายามที่จะหาวิธีเพิ่มกิจกรรมและจำนวนของนักเรียนที่เขาพร้อมให้มากที่สุดที่จะทำได้ ฉะนั้นโปรแกรมการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายในจึงมีคุณค่ามากกว่า หากจะได้มีการเตรียมการล่วงหน้าไว้เป็นอย่างดี

ประวัติ และวิวัฒนาการของการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน

คำว่า Intramural นั้นมาจากภาษาละติน คือ Intra หมายถึง ภายใน (With in) และ Mural หมายถึง กำแพง คำ Intramural นั้นก็หมายถึง ภายใน กำแพง หรือหมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายในสถานที่ ๆ หนึ่ง หรืออาจอธิบายได้อีกว่า Intramural เกี่ยวข้องกับการกระทำอะไรที่อยู่ภายในสถานที่ ๆ หนึ่ง

คำ Intramural นี้ปกติจะใช้คู่กับคำอื่น เช่น คำว่า Sports, Athletics, Recreation และ Activities และเมื่อใดที่ใช้คำต่าง ๆ ดังกล่าวข้างบนรวมเข้าไป ด้วยแล้วก็จะหมายความว่า โปรแกรมกีฬาและกิจกรรมสันทนาการอื่น ๆ ซึ่งกระทำภายในกำแพง หรือ ภายในขอบเขตตามความคิดคำนึงขององค์การหรือสถาบันนั้น ๆ โปรแกรมต่าง ๆ นี้เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษา วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แม้ในโรงงานอุตสาหกรรม บริษัทธุรกิจการค้า และเทศบาล

การวิวัฒนาการของคำ Intramural - Recreational Sports

คำที่เคยใช้ควบคู่กันในความหมายของกิจกรรมดังกล่าวนี้ ได้เปลี่ยนจากคำว่า Athletics ไปเป็น Sports หรือ Activities จนปัจจุบันใช้คำว่า Intramural - Recreational Sports

ในสมัยก่อนโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในประกอบไปด้วยกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ซึ่งเป็นกีฬาที่ใช้แข่งขันกันระหว่างวิทยาลัยและหรือมหาวิทยาลัย สมัยนั้นจึงใช้คำว่า Intramural Athletics เป็นชื่อของโปรแกรมและขณะนั้น ก็มีการแนะนำกิจกรรมกีฬาใหม่ ๆ ที่แปลกต่างไปจากที่มีอยู่ จึงมีคนหันมานิยมใช้คำว่า Sports ทดแทน ทั้งนี้เพราะว่าต้องการที่จะเน้นความหมายของกิจกรรมที่ทำให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นแทนคำว่า Athletics และต่อมาขณะที่โปรแกรมประกอบไปด้วยกิจกรรมอย่างมากมายไม่เฉพาะกิจกรรมกีฬาเท่านั้น มีการรวมเอา กิจกรรม เช่น การเล่นไพ่แบบต่าง ๆ , ดนตรี , การละคร , หัตถกรรม และกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่กิจกรรมทางกายอย่างเด่นชัดเข้าไปรวมในความหมายของกิจกรรมการแข่งขันกีฬา คำว่า Intramural จึงใช้คำทดแทนว่า Activities

ในระยะหลังสุดก็เปลี่ยนมาใช้คำว่า Intramural - Recreational Sports แทนคำอื่น ๆ ที่เคยใช้มาก่อน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อของแผนกจัดการแข่งขัน

(Intramural Department) ที่เคยใช้แต่เดิม ซึ่งได้เปลี่ยนไปด้วย เป็น

Intramural Recreational - Sport และใช้คำย่อเรียกกิจกรรมนี้คือ IM - Rec Sports สำหรับแผนกการจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้จะใช้เพียงคำ Intramural โดยไม่มีคำอื่นต่อท้ายอีกแต่เป็น ที่เข้าใจกันระหว่างผู้ดำเนินการและผู้เข้าร่วมทั่วไป ทั้งนี้เพื่อความกระชับของคำและบอกระบุถึงนิยามใช้คำย่อว่า I - M แทน

วิวัฒนาการของการแข่งขันกีฬาร่างกายในของสหรัฐอเมริกาในระยะเริ่มแรกนั้นเป็นไปตามบุญตามกรรมจนกระทั่งในปี ค.ศ. 1920 โครงการนี้จึงเป็นที่นิยมและแพร่จะขาดไม่ได้จนได้รับการยอมรับเป็นส่วนหนึ่งของการออกกำลังกายหรือการพลศึกษาและภารกิจของโรงเรียน ซึ่งเป็นการต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ที่ถูกกลบเกลื่อนไม่ได้ให้ความสนใจจากทางโรงเรียน

การพลศึกษาในระยะแรก ๆ นั้นส่งเสริมเฉพาะโครงการการพลศึกษาแบบเก่าที่เรียกว่า ยิมนาสติก จึงทำให้กลุ่มนักเรียนคิดและพัฒนาโครงการการพลศึกษาขึ้นตามความต้องการและความสนใจ รวมทั้งขยายของโครงการในโรงเรียนนั้นเพียงเพื่อการฝึกสำหรับนักกีฬาตัวแทนของโรงเรียนไม่กี่คน ความเป็นผู้ช่วยชนะในการแข่งขันก็มีความหมายมาก สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก รวมทั้งผู้นำทางกีฬาทั้งหลายก่อนพูดเฉพาะผู้เล่นทีมโรงเรียนเท่านั้น จึงทำให้โปรแกรมการแข่งขันกีฬาร่างกายในถูกกลบเกลื่อนไม่ได้รับการเหลียวแล

องคกรของนักศึกษา

แบบแผนชุมนุมกีฬาของประเทศอังกฤษ และประเทศอื่น ๆ ในยุโรปมีอิทธิพลต่อโครงการกีฬาของชาวอเมริกันในระยะเริ่มแรกอย่างมาก นักศึกษาด้วยกันจัดตั้งชุมนุมกีฬาต่าง ๆ และเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาซึ่งอาจกล่าวได้ว่า กีฬาต่าง ๆ นั้นมีต้นกำเนิดจากประเทศอังกฤษและยุโรปเกือบทั้งหมด ต่อมาการศึกษาการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของคนอเมริกันยิ่งขึ้น และชาวอเมริกันก็ได้คิดประดิษฐ์กีฬาใหม่ ๆ ขึ้นเองด้วยในระยะเวลาต่อมา

การเริ่มขึ้นของการกีฬาในวิทยาลัย—มหาวิทยาลัยนั้น ลักษณะเป็นไปในรูปของการแข่งขันกีฬากายในโดยธรรมชาติและเกิดขึ้นโดยความต้องการของนักศึกษา ความต้องการตามธรรมชาติในการเข้าร่วมเล่นแข่งขันกีฬา การเร่งเร้าความต้องการของนักศึกษาในการแสดงออกถึงกิจกรรมที่ไม่มีการเตรียมการมาก่อน เกมการเล่นที่ท้าทาย นักศึกษาในกลุ่มนี้มีความเห็นพ้องกัน มีความต้องการเหมือนกันจึงจัดกันจัดการแข่งขันระหว่างชั้น

ในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ.1857 ที่มหาวิทยาลัยปรีนซ์ตัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กลุ่มหนึ่งจัดชุมนุมกันจัดตั้ง The Nassau Baseball Club ขึ้น ในครั้งนั้นมีนักศึกษาเป็นจำนวนน้อยมากที่เคยเห็นและไม่เคยคนที่ใครรวมเล่นมาก่อน ทอมกีกีฬาเบสบอลส์เป็นที่นิยมของนักศึกษาในชั้นและคณะกรรมการในขณะนั้นได้จัดทำสนามขึ้นสำหรับใช้แข่งขันของชุมนุม

หลังจากได้ทำการฝึกซ้อม 2 - 3 อาทิตย์ ด้วยความหิวหาญนักศึกษานี้ 1 จึงได้ท้าทายนักศึกษานี้ที่ 2 มาทำการแข่งขัน นักศึกษาปีที่ 2 ซึ่งไม่ประสีประสาต่อกีฬาเบสบอลเลยแต่ไม่ต้องการได้รับการดูถูกจากนักศึกษานี้ 1 ความเห็นถูกแบ่งออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งต้องการรับคำท้า แต่อีกพวกหนึ่งกลัวแพ้และได้มีการพิจารณาวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก จนในที่สุดก็มีการประกาศยอมรับคำท้าเพื่อศักดิ์ศรีของชั้นปี โดยหัวหน้าชั้นได้รับเลือกให้เป็นผู้ตัดสินและมีการคัดเลือกบุคคลหนึ่งคนเป็นยูธชาด การเล่นประกอบไปด้วยผู้เล่นข้างละ 15 คน การแข่งขันเป็นไปอย่างนาชมและสนุกสนาน หลังจากการเล่นผ่านไป 5 รอบ นักศึกษาชั้นปี 2 เป็นฝ่ายชนะหลังจากการประกาศผลสิ้นสุดลงก็มีเสียงไชโยโห่ร้องกันสนั่นหวั่นไหวของนักศึกษานี้ที่ 2

นอกจากนี้ก็ยังมีการบันทึกเกี่ยวกับการแข่งขันระหว่างชั้นปีมหาวิทยาลัยเยล และมหาวิทยาลัยมิเนโซตา ในปี ค.ศ.1859 ที่มหาวิทยาลัยเยลชุมนุมแข่งขันเรือมีการแข่งขันภายในซึ่งต่อมาเป็นการแข่งขันระหว่างชั้น ส่วนที่มหาวิทยาลัยมิเนโซตา ในปี 1878 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปี 2 แข่งขันอเมริกันฟุตบอล และนักศึกษานี้ 1 เป็นฝ่ายชนะ เพราะมีผู้เล่นมากกว่า และในปีถัดมานักศึกษานี้ 2 และปี 1 ก็ทำป้อน ๆ ทำการแข่งขันด้วยแต่ไม่มีการแข่งขันสาเหตุเพราะไม่มีลูกบอล

ต่อมาคณะนักศึกษาได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นเตรียมการแข่งขันระหว่างชั้นปีที่ 4 ปี
ซึ่งแนวความคิดของ ขบวนการนี้ นำไปสู่การจัดการแข่งขันแมสลีก (League) ซึ่งแต่ละชั้น
ก็คัดเลือกบุคคลเข้ามาดำเนินการกับทีมในการแข่งขันสำหรับในบางวิทยาลัยก็มีการตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นมาเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างชุมนุมทางวิชาชีพ (Fraternity) หรือชุมนุมต่าง ๆ
อีกด้วย

ช่วงระยะเวลาที่การจัดดำเนินการต่าง ๆ โดยนักศึกษานี้ ซึ่งต่อมาปรากฏว่าเกิด
เป็นปัญหา และมีความเห็นว่าการจะต้องมีคณะกรรมการดำเนินการกลางภายใต้การเสนอแนะ
ของทางมหาวิทยาลัย เพราะนักศึกษาเป็นจำนวนมากให้ความสนใจและเห็นคุณค่า จึงได้ก่อให้เกิด
ให้เกิดแผนกจัดการแข่งขันกีฬารายในชั้น

การดำเนินการโดยมหาวิทยาลัย

ระหว่างปี 1904 และ 1912 จำนวนความสนใจของนักศึกษาเพิ่มมากขึ้นรวมทั้ง
นักศึกษาที่ทำหน้าที่จัดดำเนินการต่าง ๆ มีภาระหนักขึ้นด้วยจนเจ้าหน้าที่บริหารงานของมหาวิทยาลัย
ยอมรับว่ามีความจำเป็นในการที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่ ๆ เชนแข็งและรับผิดชอบอย่างถาวร
มากำเนินงานนี้โดยเฉพาะ ต่อมาเจ้าหน้าที่ชุมนุมต่าง ๆ ก็เริ่มดำเนินการก่อตั้งคณะกรรมการขึ้น

ในปี 1904 ประธานสภามหาวิทยาลัยคอร์เนล ให้มีการรวมกันระหว่างงานกิจกรรม
ในโรงฝึกกับกิจกรรมที่พาดกลางแจ้งโดยทางปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาส
ฝึกฝนหาความชำนาญตามความสามารถและความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีโค้ชที่จะทำ
หน้าที่ฝึกสอนตามที่ตนเองถนัดและมีความชำนาญให้กับนักศึกษาที่ไม่ได้เข้าร่วมทีมของมหาวิทยาลัย
ซึ่งการนี้ยังเป็นแผนกแรกที่สุดที่ให้บริการพิเศษสำหรับการแข่งขันกีฬารายใน

จนปี ค.ศ. 1913 ทีมมหาวิทยาลัยมิชิแกนและโอไฮโอ ได้ตั้งแผนกจัดการแข่งขันกีฬา
ภายในชั้น โดยมีบุคคลหนึ่งทำหน้าที่จัดดำเนินการสำหรับการแข่งขันกีฬารายในตามความต้องการ
ในกีฬาที่นิยมของนักศึกษาในขณะนั้น

จากผลการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบการบริหารโดยแผนจัดการแข่งขันกีฬารายในแพ
ระบบดำเนินการโดยนักเรียน นับเป็นสิ่งสำคัญต่อชุมชนกีฬา คือแต่ละชุมชนได้รับอนุญาตในการ
ใช้สถานที่ตามประเภทกีฬาของตนเอง กับอุปกรณ์-เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และ
อาจมีการยืมกันใช้เป็นที่ครวระหว่างชุมชนต่าง ๆ ตามความต้องการ แผนการจัดการเกี่ยวกับ
กิจการนี้ได้แบ่งสถานที่และสนามเป็นส่วนน้อยอย่างยุติธรรมและไม่สับสน ในอดีตเคยมีการให้คำ
แนะนำ และมากไปกว่านั้นความรับผิดชอบต่อการเสียหายและสูญหายของอุปกรณ์สามารถติดตาม
ได้ง่าย ชุมชนกีฬาต่าง ๆ พบว่าการส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันกีฬารายในหรือที่เรียกว่า
" การกีฬาสำหรับทุกคน " (Sports For All) ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก
จากผู้ที่ต่อต้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เพราะส่งเสริมนักกีฬาที่มีทักษะสูง จำนวน
น้อยเท่านั้น

ในระยะต้นของการพัฒนาการแข่งขันกีฬารายในนั้น ชุมชนกีฬาต่าง ๆ มีแนวความคิด
ว่าโปรแกรมการแข่งขันกีฬารายในนั้นจะช่วยให้นักกีฬาใหม่ ๆ เพื่อไปเสริมทีมของมหาวิทยาลัย
ระยะต่อมาจึงเกิดแนวความคิดที่กว้างขวางขึ้น ในการกีฬาเพื่อความสนุกสนานและมีประโยชน์
สำหรับทุกคน

ปัจจัยที่สำคัญอื่น ๆ ต่อการพัฒนา

ความสำเร็จในการทำงานของผู้นำทางสันตนาการต่อผู้เข้าร่วมในกิจกรรมเป็นจำนวน
มากช่วยส่งเสริมความสนใจของชุมชนกับการกีฬาทุกประเภท การให้ความสำคัญต่อการกีฬาของ
กองทัพในการฝึกทหารระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 และการส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาสำหรับ
มวลชนอย่างกว้างขวางจึงทำให้การแข่งขันกีฬารายในมหาวิทยาลัยทั่วไปขึ้นในปี 1918

ในปี 1925 หนังสือเล่มแรกเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬารายใน ชื่อว่า
Intramural Athletics เขียนโดย Dr. Elmer D. Mitchell ผู้ทรงหลาย ๆ ทาน
ยกย่องว่าเป็น " บิดาแห่งการจัดการแข่งขันกีฬารายในของอเมริกา " และเพราะความ
การส่งเสริมสนับสนุนของเขาจึงได้มีการสร้างอาคาร โดยมีจุดประสงค์เพื่อการจัดการแข่งขัน
กีฬารายในเป็นอันดับแรก ที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ในปี 1928

แนวโน้มของสภาพภาพของการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน ปัจจุบันและอนาคต

ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งมีสภาพคล้ายกับสงครามโลกครั้งที่ 1 คือ มีการเคลื่อนไหว และส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในขึ้น ทหารผ่านศึกที่เคยเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาในขณะที่เป็นทหาร เมื่อกลับจากราชการสงครามแล้ว เขาศึกษาต่อในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ผู้ที่ยังมีความสนใจในการเล่นกีฬาก็เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในมหาวิทยาลัย

จากความต้องการและความสนใจในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาสันทนาการเป็นอย่างมากนี้เอง จึงทำให้โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมากกว่าระยะอื่นใดในประวัติศาสตร์ จากสถิติที่บันทึกไว้จำนวนผู้เข้าร่วมในบางมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้นเป็น 2 เท่า และเป็น 3 เท่าในระยะ 10 ปีหลัง

หลายสถาบันการศึกษาซึ่งแต่ก่อนไม่มีโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการก็เริ่มจัดให้มีโครงการใหม่ ๆ ขึ้น และปรากฏการณ์เป็นไปทุกระดับการศึกษา คือระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษาและวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัย กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศจัดให้มีโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในเพิ่มขึ้น ซึ่งสถาบันทางทหารเหล่านียกถือเอาประสบการณ์ของการแข่งขันกีฬาเป็นคุณค่าและใช้เป็นส่วนประกอบพื้นฐานในความสำเร็จของการฝึกอบรมทหารทั้งหลาย

นับเป็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในความยอมรับอย่างกว้างขวางต่อการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน บางสถาบันก็เพิ่มแผนกจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในขึ้น บางแห่งก็แยกแผนกออกมาเป็นเอกเทศโดยเฉพาะ และเนื่องจากเยาวชนในปัจจุบันเป็นนักกิจกรรมซึ่งมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันมากกว่าที่จะเป็นผู้ดู ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน

ด้วยเหตุที่โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในนั้นส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมกีฬาประเภทแข่งขันสลับต่อกันมาแต่ก่อน ปัจจุบันมีแนวโน้มส่งเสริมกิจกรรมที่ไม่มีแบบแผน กิจกรรมสันทนาการให้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน หลายโครงการพยายามวางขอบข่ายของกิจกรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยรวมเอากิจกรรมนอกสถานที่เข้าไปด้วยเช่น การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมโต้วาที กิจกรรมเล่นเรือใบ กิจกรรมเที่ยวชมภูมิประเทศ เป็นต้น

จากการแพร่ขยายอย่างรวดเร็วนี้เอง ทำให้เกิดความต้องการเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ มีความรู้สามารถในการจัดดำเนินการรวมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวก ทั้งในร่มและกลางแจ้ง สำหรับการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่บุคลากรนั้น University Of Illinois และ University Of Minnesota ได้เปิดการสอนชั้นปริญญาโท โดยเน้นความรู้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในเป็นพิเศษ

ปี ค.ศ.1957 Purdue University สร้างโรงยิมสำหรับกิจกรรมสันทนาการ เพื่อการส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในชั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยมิชิแกนได้สร้างมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1928 และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกหลายสิบแห่งก็มีการสร้างโรงยิมเพื่อการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในเช่นเดียวกัน

จากการเพิ่มจำนวนของผู้สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน ขึ้นอยู่ตลอดเวลาในอนาคต ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการขยายโครงการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในชั้นตามไปด้วย อันเป็นการท้าทายความสามารถของบรรดาผู้นำทั้งหลายที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการที่จะตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม ตามสโลแกนที่ว่า

" A Sports For Everyone and Everyone in a Sports "

ประวัติความเป็นมาของคำว่า Intramural และวิวัฒนาการของการแข่งขันกีฬาภายใน โดย
Dr.Elmer D.Mitchell

ความเป็นมาของคำว่า Intramural หรือการแข่งขันกีฬาภายใน นั้น
Dr.Elmer D.Mitchell¹ กล่าวว่าเริ่มใช้ในปี ค.ศ.1913 โดย Prof A.S.Whitney
อธิการบดีสอนภาษาละตินในโรงเรียนรัฐบาล อดีตคณบดีคณะการศึกษา ที่ University Of
Michigan กับเป็นสมาชิกของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยขณะนั้น อันเป็นช่วงเวลาที่เหมาะ
จัดการแข่งขันกีฬาภายในได้เริ่มเปิดเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ.1913 ทั้งนี้ไม่ได้
หมายความว่าการเล่นกีฬาภายในนั้นจะมีได้มีการจัดการแข่งขันมาก่อน แต่หมายถึงว่าแผนกจก
การแข่งขันภายในนั้นได้แยกออกมาตั้งเป็นเอกเทศแผนกหนึ่งต่างหาก โดยทั่วไปบุคคลหนึ่งมีหน้าที่
รับผิดชอบขั้นต้นในการจัดกิจกรรมเล่นเทนนิสสำหรับนักศึกษา

คำว่า Intramural นั้นมาจากภาษาละติน 2 คำ คือ

Intra	=	With In
Mural	=	Wall

เดิมแต่ละคำเขียนแยกกัน ต่อมาใช้ - กัน เป็น Intra - Mural และภายหลัง
คำว่า Mural ที่เขียนเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ก็เขียนเป็นตัวพิมพ์เล็กดังนี้ Intra - mural
สุดท้ายเครื่องหมาย - ก็หายไป และพจนานุกรมก็บัญญัติเป็นคำ ๆ เดียวกันว่า Intramural
สิ่งที่ช่วยให้คนเปลี่ยนมาใช้คำว่า Intramural ก็คือการที่ทองเสียดคำใช้จ่ายเกี่ยวกับการ
เล่นกีฬาหรืออาจเรียกค่าลงบนถ้วยรางวัลหรือโล่ห์รางวัลถ้วยถ้วย ๆ เช่น Intramural
Athletics ที่รัฐ Illinois ได้พยายามใช้คำว่า I.M.Athletics เพื่อเป็นการ
ประหยัดค่าใช้จ่ายดังกล่าว แต่ในประวัติไม่ได้กล่าวถึงความสำเร็เกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด

1 Elmer D.Mitchell , " Intramurals : An Integral Part of Physical
Education in the Making of American Physical Education ,
Arthur Weston , ed. (New York : Appleton - Century - Crofts,
Publishers , 1962) , CH.38.

ที่ Ohio State University ก็เปิดแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในในปี
 เช่นกันและคำว่า Intramural นั้นก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปอย่างรวดเร็วมากกว่าคำอื่น ๆ
 ที่เคยใช้มาก่อนเช่น

Intramural Athletics

Intramural Activities

Intramural Sports

โปรแกรมการแข่งขันกีฬา ๓ ประเภทไปอย่างรวดเร็วจากผลของการสำรวจในปี
 ค.ศ. 1916 พบว่าสถาบันต่าง ๆ ได้จัดให้มีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในประมาณ 140 สถาบัน
 ถ้าหากพิจารณาจากคำนิยามศัพท์ของคำว่า Intramurals แล้วก็จะทำให้เกิดข้อ
 กังขาเกี่ยวกับขอบข่ายของมัน โดยปกติแล้วโครงการนี้จะประกอบด้วยโปรแกรมกีฬา 2
 โปรแกรมด้วยกัน คือ

1. Intramural

2. Varsity

Intramural นั้นเป็นกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

Varsity เป็นกิจกรรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

ในปี ค.ศ. 1919 University of Michigan ได้แต่งตั้งให้ Dr. Elmer
 D. Mitchell (ผู้ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็นผู้บุกเบิกของการแข่งขันกีฬาภายใน) เป็นผู้
 อำนวยการการแข่งขันกีฬาภายใน ซึ่งในปีนั้นเองอาจนับได้ว่าเป็นการเริ่มการวางขั้นสุดใหม่
 ของสาขาวิชาพลศึกษาด้วยเพราะ Dr. Mitchell ได้พัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาและเกม
 การเล่นสำหรับนักเรียน ผู้ซึ่งไม่ได้เป็นผู้เล่นในทีมของโรงเรียนหรือวิทยาลัย แต่มีความต้อ
 การและสนใจในการแข่งขันกีฬาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนั้น Dr. Mitchell ยังได้แต่ง
 หนังสือทฤษฎีของการเล่น (Theory Of Play) และกีฬาเพื่อสันทนาการ (Sports
 For Recreation) อันนับเป็นรากฐานและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อวิชาพลศึกษา

ในปี ค.ศ. 1920 แนวโน้มจากความต้องการที่จะมีส่วนเป็นผู้เล่นในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก อันเป็นผลทำให้หลักสูตรของการกีฬาท้องขยายมากตามไปด้วย โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนในสมัยนั้นก็ดำเนินการโปรแกรมกีฬาเหมือนกับโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งมีประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขันเพียงไม่กี่ประเภทคือ

1. อเมริกันฟุตบอล	Football
2. บาสเกตบอล	Basketball
3. เบสบอล	Baseball
4. กรีฑา	Track And Field
5. เทนนิส	Tennis

นับว่ามีจำนวนประเภทกีฬาน้อยมาก และก็เป็นประเภทที่มียอดนิยม จากจำนวนความต้องการในการเข้าร่วมแข่งขันเพิ่มมากขึ้น ตามความสนใจของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป นอกเหนือจากประเภทกีฬาที่มีอยู่แล้วที่ แผนกจัดการแข่งขัน มีหน้าที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ **ซึ่งปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จึงเป็นแรงผลักดันให้มีการเพิ่มกีฬาใหม่ ๆ ขึ้นอีกคือ**

1. วายน้ำ	Swimming
2. มวยปล้ำ	Wrestling
3. มวยสากล	Boxing
4. วิ่งข้ามทุ่ง	Cross - Country
5. ฟันดาบสากล	Fencing
6. สเก็ต	Skating
7. ฮอกกี	Hockey
8. แฮนด์บอล	Hand Ball
9. กอล์ฟ	Golf
10. ฟุตบอล	Soccer
11. สปีดบอล	Speed Ball
12. ยิมนาสติก	Gymnastic

จะสังเกตเห็นได้ว่า มีการพัฒนาจำนวนประเภทกีฬามากขึ้นจากเดิมซึ่งมีเพียง 5 ประเภท เพิ่มขึ้นอีก 12 ประเภท จากการเพิ่มประเภทกีฬานี้มีส่วนช่วยให้ นักศึกษามีความพัฒนากีฬาทาง กีฬามากขึ้น ทำให้การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยยอมรับ และจัดให้มีการแข่งขันกีฬา ที่เกิดขึ้นใหม่นั้นในลำดับต่อมา ทั้งนี้เป็นผลโดยตรงจาก Intramural นั้นเอง

ด้วยเหตุการณ์เองโครงการแข่งขันกีฬาภายใน ก็พลอยได้รับผลประโยชน์ไปด้วย นั่นคือเมื่อกีฬาใหม่ ๆ เป็นที่ยอมรับเข้าเป็นกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยแล้ว ก็มีการสร้างสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการแข่งขัน ส่วนกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน นั้น เติมก็มีขอบเขตจำกัดในสถานที่ อุปกรณ์อยู่แล้ว รวมทั้งขอบข่ายของกิจกรรมกีฬา - สันทนาการนั้นกว้างขวาง และการบริการการสอนก็ไม่ได้รับการเหลียวแล ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัย ยอมรับกีฬาใหม่ ๆ ก็มีการสร้างสนาม เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อการแข่งขัน เมื่อ ไม่ได้ใช้สำหรับการแข่งขันแล้ว โครงการการแข่งขันกีฬาภายในก็สามารถไปใช้ประโยชน์ได้

การพัฒนาการในลำดับต่อมาของ Intramural นั้นเป็นผลทางอ้อม คือความสนใจ และขีดความสามารถของนักศึกษาสูงขึ้นกว่าเมื่อเทียบย้อนหลังไปกับปีที่ผ่านมา ๆ มา และเป็นผล ก่อให้เกิดความต้องการการออกกำลังกายหรือการพลศึกษาขึ้น การกีฬาประเภทแข่งขันและกีฬา ประเภทสันทนาการได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นแทนการพลศึกษาแบบเก่าที่เรียกว่า Formal Gymnastic System จากหลักฐานกล่าวมาได้ว่าพบวิธีการสอนทักษะการกีฬาตามลัทธิแบบใหม่ และวิธีการนี้เรียกชื่อแตกต่างกันไป ที่มหาวิทยาลัย Columbia เรียก Natural Gymnastics ก่อรูปกับความไม่มีความหมายและความไม่น่าสนใจในกิจกรรมกายบริหาร

(Calisthenic) การออกกำลังกายจึงเปลี่ยนไปเป็นการสอน Swimming Strokes , Track Techniques , Basketball Skills , Golf Form เป็นต้น ให้กับนักเรียน เป็นชั้นใหญ่ ๆ สำหรับทักษะการกีฬาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเหล่านั้นเป็นที่ยอมรับของนักศึกษามี ประโยชน์ นักศึกษาเรียนด้วยความตั้งใจและการเรียนเต็มไปด้วยความมั่นใจและความสนุกสนาน นักศึกษาเกิดมโนภาพและทำให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะใช้เทคนิคใหม่ ๆ ที่เรียนมา โดยเข้าร่วม กิจกรรมตามที่ตนสนใจ นอกเวลาหลังจากเลิกเรียนแล้วซึ่งนับเป็นผลสำเร็จตามจุดหมายของการศึกษา คือ เด็กสามารถนำเอาความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

จากการเน้นการสอนทักษะพื้นฐานของกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งจัดให้มีการแข่งขัน อันเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน มีผลต่อโครงการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความคุ้นเคยกับการแข่งขันกีฬากายในเป็นอย่างดีระหว่างที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาก็จะเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันอีก จึงไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใดในการที่จะใช้มาตรการรุนแรงมาบังคับให้นักศึกษาที่เขาใหม่ให้เข้าร่วมในกิจกรรม แต่ต้องยอมรับกันด้วยเหมือนกันว่า การแข่งขันกีฬากายในนั้นกลายเป็นประเพณีไปในขณะที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ส่วนผู้ที่ไม่สนใจและไม่นิยมเข้าร่วมก็จะนำเอาเรื่องนี้มาวิพากษ์วิจารณ์ และเกิดเป็นความรู้สึกว่าพวกเขาถูกเขยื้อนให้เข้าร่วมในกิจกรรม จำนวนความสนใจที่เพิ่มขึ้นตามการเพิ่มกีฬาใหม่ ๆ นั้นนับได้ว่าการพัฒนาการจัดการจัดการแข่งขันกีฬากายในได้บรรลุผลสำเร็จตามอุดมคติ

ในปี ค.ศ. 1925 การแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนเริ่มมีขึ้นในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วไปและต่อมาโปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในได้กลายเป็นจุดมุ่งหมายระดับชาติไปในที่สุด

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 เป็นต้นมา คุณค่าทางสถานสนทนากายของการแข่งขันกีฬากายในได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย และได้รับการผนวกเข้าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่วิทยาลัย โรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยต่าง ๆ เกือบทั้งหมดมีโปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในทั่วไปรวมทั้งโรงเรียนระดับประถมศึกษาประมาณ 50 % ได้จัดให้มีการแข่งขันที่เหมาะสมให้กับนักเรียน

สาเหตุอื่น ๆ ที่ประชาชนหันมาสนใจการเล่นกีฬากายมากขึ้นในขณะนั้นก็คือ

1. ผลจากสงคราม ทหารและประชาชนเห็นคุณค่าและเกรงเกรียง จึงหันมาสนใจกับการกีฬา

2. ผลจากการปฏิวัติทางอุตสาหกรรม ประชาชนมีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น ความเจริญทางหน้าของวิทยาการผลิตเครื่องจักรกลทันสมัยใช้แทนกำลังคน จนชีวิตประจำวันของคนนับแต่คนขึ้นมาจนกระทั่งเขานอนแทบจะไม่ต้องออกแรง เลยและคนก็มีเวลาว่างมากขึ้น จึงหันมาเล่นกีฬากาย

สิ่งที่น่าใจกล้วถึงในที่นี้คือ การจัดแบ่งกลุ่มเด็กเพื่อแข่งขัน จากประสบการณ์ที่ได้ลองผิดลองถูก ผ่านมาพบวิธีซึ่งให้ความยุติธรรม ตอบแทนคือนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน สมกับที่พวกเขาได้พยายามเสียเวลาฝึกซ้อม หากไม่มีข้อบังคับอย่างใดแล้วก็น่าจะจัดแบ่งให้มน้อยหนอยดีกว่ามีมากหนอย ซึ่งอาจทำให้เป็นที่ประหลาดใจต่อความเป็นจริงของโปรแกรมกีฬาภายในที่มีจำนวนผู้เล่นมากมาย แต่หากจะพูดทางด้านการจ่ายเจ้าหน้าที่ผู้จัดดำเนินการแล้วย่อมต้องการให้การจัดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องคำนึงถึงการแบ่งหน่วยที่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้ จากผลการปฏิบัติในระยะนั้น การแบ่งกลุ่มใช้วิธีการดังนี้คือ

1. Residence ที่พักอาศัยในรูปแบบของห้องพัก Homerooms Fraternity ชมรมทางวิชาชีพ หรือ Dormitory หอนอน
2. Leaders ผู้นำหรือหัวหน้า ปกติเลือกจากหัวหน้าชั้นในการเรียนพลศึกษา หรือจากการพิจารณาเอา วิธีการนี้ใช้กับเด็กเล็ก ๆ ไม่ได้ ต้องแบ่งตามชั้น จากลักษณะการแบ่งกลุ่มนี้ นักเรียนทุกคนจะคละกัน ปัญหาความรู้สึกในความเป็นชั้นจะหมดไป ในสถาบันบางแห่งเลือกหัวหน้าจากระดับชั้นสูง หรือหัวหน้าในชั้นเรียนพลศึกษา และหรือวิธีการแบอื่น ๆ โดยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง เป็นต้น ซึ่งอาจใช้เกณฑ์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายเกณฑ์ผสมกัน

การจัดการแข่งขัน

ในระยนั้นการจัดการแข่งขันมี 2 ชนิด ดังนี้คือ

1. All School Meets , Leagues
2. และ Tournaments (สำหรับกีฬาระเภทบุคคล)

ในทางที่นาจะเป็นไปได้ในการแข่งขันกีฬารภายในสำหรับการพิจารณาตัดสินความสำเร็จของบุคคลในการเข้าร่วมโดยมีคะแนนให้ตามส่วนที่กำหนดไว้ มากกว่าระบบที่คิดให้จากการเป็นสมาชิกของกลุ่ม การใช้ระบบการให้คะแนนเป็นบุคคลเป็นที่นิยมมากขึ้น เพราะว่ามีโอกาสที่จะพิจารณาผู้ที่เสียสละในการเป็นผู้นำ ความยุติธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬา อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่ควรพิจารณาเท่า ๆ กับความสำคัญในการพัฒนาการทางกาย

ผลจากการออกกำลังกายเพื่อการมีสุขภาพที่ดีนั้น ได้แสดงให้เห็นอย่างกระจ่างชัดแล้วแต่ก็ไม่มีข้อกำหนดถึงขีดความถี่ของการออกกำลังกายของแต่ละบุคคลไว้เป็นจำนวนแน่นอนแต่กระนั้นก็ตามสำหรับนักเรียนที่ไม่ค่อยมีกิจกรรมในช่วงพักเวลา การออกกำลังกายเพียงเล็กน้อยจะเป็นการดีกว่าออกกำลังกายมาก ๆ นักเรียนโดยทั่วไปนั้นการออกกำลังกายปานกลางนั้นว่าเพียงพอ นอกเหนือไปจากคุณค่าทางสุขภาพ การแข่งขันกีฬาภายในยังให้คุณค่าในด้านอื่น ๆ อีกด้วย การกีฬาเปิดโอกาสสำหรับการคบค้าสมาคมแบบประชาธิปไตย และการสร้างมิตรภาพที่ดี ทีมที่แข็งแกร่งมีความสามารถมากนั้นย่อมเกิดขึ้นจากความเสียสละของแต่ละบุคคลในการฝึกซ้อมร่วมกัน ทุก ๆ กลุ่มต่างเล่นอย่างเป็นกันเอง มันเป็นความสุขความชื่นชมที่ได้เห็นกลุ่มนักเรียนแข่งขันกันเล่นมาสเกตบอลหรือวอลเลย์บอลอย่างไม่มีพิธีรีตอง บางคนเปลี่ยนตัวออก คนอื่นเข้าไปแทน ไม่มีข้อแม้ว่าคน ๆ นั้นจะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนและเขาจะไม่เป็นคนแปลกหน้าอีกต่อไป หรืออาจมีการแข่งขันที่คณะครู อาจารย์รวมเล่นในทีมเดียวกับนักเรียน อันก่อให้เกิดความสนิทสนม ความเข้าใจอันดีต่อกัน

เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในมีบริการให้นักเรียนได้ใช้พลังในความสนุกสนานกับกิจกรรมที่มีประโยชน์ตามธรรมชาติ การใช้เวลาวางให้เป็นประโยชน์จึงเป็นปัจจัยที่มหาวิทยาลัยมิชิแกนตั้งระเบียบไว้ว่า อาคารสำหรับการแข่งขันกีฬาภายในนั้นจะต้องเปิดในช่วงเวลาตอนเย็น วันอาทิตย์ วันหยุดและช่วงปิดเทอม แม้ว่าจะไม่มีโปรแกรมอะไรก็ตาม การใช้อาคารดังกล่าวไม่หยุดลงด้วยเหตุที่อากาศอบอุ่นขึ้นแล้วคนสามารถออกไปเล่นกีฬากลางแจ้งได้และแม้ว่าในช่วงนั้นจะเป็นช่วงภาวะวิกฤตของเศรษฐกิจก็ตาม แต่อาคารที่ใช้สำหรับการแข่งขันกีฬาภายใน กลับเป็นสถานที่ของนักเรียนผู้ซึ่งไม่ค่อยมีสันทนาการจะไปเที่ยวเตร่ แม้เศรษฐกิจจะตกต่ำแต่กิจกรรมของแผนกจัดการแข่งขันกลับเฟื่องฟูต่อจำนวนสมาชิกที่เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมาก่อน

ถ้าเราจะมองย้อนหลังไปแล้วจะพบว่าการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่โลกกลาวมานั้นเป็นไปในทางก้าวหน้า โดยไม่ต้องสงสัยเลยกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๆ ที่ตั้งใจไว้ในอันที่จะก่อให้เกิดความมีชีวิตที่สมบูรณ์ของนักเรียนในอนาคต สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการนี้ จะต้องระลึกอยู่เสมอว่าเวลาวางนั้นควรเป็นสื่อในการแสดงออกที่เป็นประโยชน์ และชั่วโมงสันทนาการของนักเรียนนั้นควรจะเป็นเวลาเสรีไม่มีข้อบังคับอะไรเท่าที่จะเป็นไปได้ตามความสนใจของนักเรียนทุกคนมากที่สุด ดังนั้นนโยบายการแข่งขันกีฬาภายในควรมุ่งหมายตามความสนใจในปัจจุบันของนักเรียนและสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการที่แท้จริงของพวกเขา

สำหรับจุดมุ่งหมายนั้น Deobold B. Van Dalen , Elmer D. Mitchell
และ Bruce L. Benett เขียนไว้ในหนังสือ " A World History Of Physical
Education " ว่า

ระยะแรกของ Intramural Program นั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างนักกีฬาเสริม
ทีมของมหาวิทยาลัย จนปี ค.ศ. 1920 จึงได้มีจุดมุ่งหมายกว้างขึ้นดังนี้คือ

1. ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อสนองความต้องการตามความ
สนใจของแต่ละบุคคล
2. เพิ่มอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสนับสนุนการออกกำลังกายของ
นักศึกษา
3. เปิดการสอนทักษะทางกีฬาสำหรับนักศึกษา
4. สนับสนุนส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมการเล่น สนับสนุนการและของการ
แข่งขันกีฬามากขึ้น
5. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางสุขภาพตามความต้องการของนักศึกษา โดยให้มีการ
แข่งขันกีฬา
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการพัฒนาเทคนิคการเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษา
สนใจการออกกำลังกายและจัดดำเนินการเพื่อให้นักศึกษาส่วนใหญ่ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรม

องค์การทางวิชาชีพของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

ขณะที่การจัดการแข่งขันกีฬาภายในแพร่หลายทั่วไปนั้น ก็ได้มีหลายคนพยายามที่จะตั้ง
เกณฑ์มาตรฐานในการปรับปรุง รูปแบบขององค์การทางวิชาชีพของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1920 ผู้อำนวยการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ได้จัดให้มีการประชุมประจำปีขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนแนวความคิดซึ่งกันและกัน

ปี ค.ศ. 1933 The College Physical Education Association
จัดให้มีการประชุมย่อยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในในการประชุมประจำปี

ปี ค.ศ. 1938 The Division of Men's Athletics ของ AAHPER
ได้จัดตั้งแผนกการจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้น

ปี ค.ศ. 1950 The National Intramural Association ได้จัดตั้งขึ้น โดย Dr. William Wasson ที่ Dillard University ในเมือง New Orleans นับเป็นคณะกรรมการแห่งชาติที่สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโดยเฉพาะ หนึ่งโดยได้มีทุนของมูลนิธิ Carnegie เพื่อช่วยในการศึกษาโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของวิทยาลัยนิโกร โดย Dr. Wasson ได้ไปสังเกตการณ์โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในและเครื่องอำนวยความสะดวกใน 25 วิทยาลัย ระหว่างการเยือนวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น ผู้อำนวยการหลายท่านแสดงเจตจำนงในความต้องการที่จะได้มีการแลกเปลี่ยนแนวความคิดซึ่งกันและกัน

สมาคมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในแห่งชาติ มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. สนับสนุนและส่งเสริมโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน และการสนับสนุนการ
2. ให้มีการประชุมเป็นประจำ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของวิชาชีพ
3. เพื่อบริการเป็นศูนย์กลางในการจัดพิมพ์ การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬา

ภายใน

4. เพื่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสมาคม AAHPER และสมาคมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อบริการจัดหางาน
6. เพื่อบริการให้คำปรึกษา

ในปี ค.ศ. 1975 ในการประชุมประจำปี ครั้งที่ 26 ที่เมืองนิวยอร์ก รัฐ หลุยส์เซียน่า สมาชิกของสมาคมได้เปลี่ยนชื่อจาก National Intramural Association ไปเป็น National Intramural - Recreational Sports Association โดยให้มีการประชุมประจำปี และเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาสนับสนุนการภายใน ให้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพ

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

Interschool Program

ไม่ปรากฏหลักฐานแน่นอนว่าเริ่มจัดขึ้นเมื่อไร แต่ที่ทราบเกิดขึ้นภายหลังจากการแข่งขันกีฬาคณะศึกษา (Intercollegiate) " Sports for the Few "

ในปี ค.ศ.1822 ที่ประเทศอังกฤษ มีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน Eton กับโรงเรียน Harrow

ในปี ค.ศ.1827 มีการแข่งขันกันระหว่างโรงเรียน Oxford กับ Cameridge จากการสัมภาษณ์ ท่านอาจารย์ไฉสโก โกมารกุล ณ นคร กรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย , นายกสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยและอดีตนายกสมาคมกีฬากรรมาการสมาคมสมัครเล่นอื่น ๆ ซึ่งเป็นผู้ขอเสียงในวงการกีฬาของไทยเรา ซึ่งเคยเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย กล่าววว่า กีฬาที่มีการแข่งขันระหว่างออกฟอร์ด กับเคมบริดจ์นั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. Major Sports หรือ Full Blue ซึ่งบางครั้งอาจเรียกว่า M.Blue (Major Blue) กล้วย
2. Half Blue

Major Sports นั้นนับเป็นกีฬาหลักซึ่งในการแข่งขันจะต้องมีกีฬา 4 ชนิดดังนี้คือ

1. กรรเชียงเรือ อันเป็นกีฬาแรกเริ่ม ประมาณการแข่งนี้มีติดต่อกันมาราว 150 ปี และการแข่งขันนั้นมีการเตรียมการกันเกือบทั้งปี

2. ฟุตบอล
3. รักบี้
4. คริกเก็ต

Half Blue นั้นเป็นกีฬารอง ผู้ชนะก็จะได้เสื้อสีน้ำเงิน กีฬารองมีดังนี้คือ

1. เทนนิส
2. กอล์ฟ
3. มวย
4. สกี

อาจารย์ไฉต โกมารกุล ณ นคร เล่าว่าได้เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหลายประเภท และได้ชนะเลิศในกีฬานั้น ๆ ดังนี้คือ

มวยสากล

สกี

กรรเชียงเรือ (ประเภท 8 คน)

ผู้เรียบเรียงใคร่ขอขอบคุณท่านอาจารย์ไฉต ไว้ ณ ที่นี้ด้วย สำหรับข้อมูลที่ทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

ส่วนในปี ค.ศ.1852 ที่สหรัฐอเมริกา มีการแข่งขันกันระหว่างโรงเรียน Yale กับ Harward (College) เป็นการแข่ง Rowing Match

1875 Intercollegiate Contests จัดแข่ง Baseball , Football and Track & Field

ในขณะนั้นมีทีมโรงเรียนไม่เกิน 24 โรงเรียน

การแข่งขันระยะ แรกเริ่มโดยกลุ่มนักเรียนจัดแข่งขันกันเอง โดยช่วยกันหาอุปกรณ์การแข่งขันมาเอง แต่ต่อมาเกิดปัญหาคือไม่ค่อยมีเวลาเรียนและปัญหางบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขัน ทางโรงเรียนจึงยื่นมือเข้ามาช่วยอุดหนุนในการจัดดำเนินการต่าง ๆ

จุดประสงค์ระดับปรัชญาของการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน

1

Louise E. Means นักการพลศึกษาที่มีความเชื่อว่าจะผลจากการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬภายในนั้น จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีความพัฒนาทางร่างกาย ๗ ซึ่งอาจกล่าวรวม ๆ ได้ 6 ประการ ดังนี้คือ

1. สุขภาพทางกาย - จิตใจ และประสิทธิภาพ

เป็นที่ยอมรับว่า สุขภาพจิตของคนเราในยุคน้ำมันแพงนั้นเต็มไปด้วยความสับสนวุ่นวายทางคนทั้งคนทนต่อสู้แข่งขันกันเพื่อที่จะไถ่ในสิ่งที่ตนต้องการ สภาพจิตใจจึงเต็มไปด้วยความนึกคิดและเกิดอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความกลัว ความอิจฉา ความวิตกกังวล ความไม่พอใจ ซึ่งบางคนก็พยายามและสามารถกำจัดมันหรือลืมมันได้ แต่ในหลาย ๆ คนก็อาจปรับตัวไม่ได้

จากผลการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า วิธีที่จะช่วยให้ดีที่สุดคือ การเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา การเล่นกีฬา แม้เพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ ก็ช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ (ซึ่งค่อนข้างจะเกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อย ๆ ในชีวิตประจำวัน)

นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยระบายกำลังเหลือของ เด็ก (Surplus Energy) เพราะเด็กนั้นมีกำลังอยู่ในตัวมากมาย หรือผู้ใหญ่ก็มักพูดว่า เด็กนั้นเล่นกันไม่รู้จักเหนื่อย เล่นกันได้ทั้งวัน ฯลฯ ถ้าหากให้เด็กออกกำลังกายไปแล้วจากโรงเรียน โอกาสที่จะออกไปแสดงกำลังนอกบ้านยามค่ำคืน ก็คงจะลดน้อยลงกว่าที่เด็กเก็บพลังเหลือกลับกลับบ้าน และเข้ากลุ่มเกมเอย่างแน่นอน หนึ่งผู้ปกครองควรเข้าใจและชี้แนะเด็กให้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

การกีฬาช่วยพัฒนาการทางกาย จิตใจ และทางสังคม ช่วยให้มีความสุขทางกาย สมบูรณ์ ครอบครั้ว สังคม ประเทศชาติ ต้องการเยาวชนที่มีสุขภาพแข็งแรง มีนิสัยรักหมุ่คณะ ซึ่งผู้สังเกตจะสังเกตได้ว่าจะไม่เกิดขึ้นจากการนั่งอยู่หน้าจอขอมสนาม แล้วเป็นกองเชียร์นักกีฬาของโรงเรียน แต่จะเกิดได้โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา

และโปรแกรมการแข่งขันกีฬภายในนั้น ก็จัดขึ้นสำหรับนักเรียนทั่วไป มากกว่าที่จะจัดขึ้นสำหรับนักกีฬาเพียงจำนวนหนึ่งเท่านั้น

1 Louise E. Means., The Organization and Administration of Intramural Sports , The C.V. Mosby Company , St . Louis .

2. ทางด้านสถานการณ์ ปัจจุบัน -อนาคต

การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ฯ นั้น อาจแบ่งคุณค่าที่ได้รับในปัจจุบันทันที และการพัฒนาการประจำตัว รวมทั้งความสนใจในการกีฬา อันจะส่งเสริมความมีชีวิตอย่าง ผาสุกในวัยผู้ใหญ่

นักเรียนมีเวลาว่างมากหลังเลิกเรียน และนักเรียนหลายคนได้ใช้เวลาไปในทางผิด ๆ เข้ากลุ่มเพื่อนกลายเป็นเด็กเถร เป็นปัญหากับสังคม จนกระทั่งเป็นอาชญากรไป ฉะนั้นทาง โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง จึงมีหน้าที่ ๆ จะต้องช่วยกันแนะ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กรู้จัก ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเด็กส่วนมากก็มีความต้องการ คำแนะนำแนะในการปฏิบัติ ที่ถูกต้อง

ฉะนั้น โรงเรียนจึงควรมีโปรแกรมพัฒนาการและการกีฬาสำหรับเด็กนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ภัยเหลืออีกประการก็คือ นักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในห้องเรียน ที่โต๊ะเรียนหรือ ห้องปฏิบัติการ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมพัฒนาการหรือการเล่นกีฬาเพื่อ

- ให้เด็กได้ผ่อนคลายความตึงเครียด
- ช่วยส่งเสริมให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- และหากเด็กนักเรียนได้กระทำบ่อย ๆ ก็จะคิดเป็นนิสัยไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งก็จะ

เป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ

3. คุณค่าทางสังคม ความร่วมมือ ความมีน้ำใจนักกีฬา

จากคำพูดที่ว่า " The Field and Floor of Athletic Competition

is the Testing Ground of Reality " สนามกีฬานั้นเป็นที่ทดสอบที่แท้จริง เพราะ ทำให้เราทราบอุปนิสัยของแต่ละบุคคลว่า แต่ละคนเป็นอย่างไร เช่น

- มีความรับผิดชอบ
- มีความรักหมู่คณะ
- มีลักษณะเป็นผู้นำ
- มีความร่วมมือ และเป็นผู้นำใจนักกีฬา

การพลศึกษาและการกีฬา ช่วยให้เด็กนักเรียนได้มีโอกาสฝึกและแสดงออกมากกว่า

วิธีอื่น ๆ

4. ส่งเสริมการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท

เป็นความจริงที่ยอมรับว่า ผลจากการเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือแข่งขันกีฬานั้น ช่วยส่งเสริมความพัฒนากายภาพ อันประกอบด้วย

- สมรรถภาพทางกาย
 - ความแข็งแรง
 - ความอดทน
 - ความอ่อนตัว
 - ความเร็ว
 - ประสิทธิภาพของการทำงานของหัวใจ ปอด

- การทำงานประสานกันของกล้ามเนื้อและระบบประสาทสั่งงานซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในอวัยวะใดก็มีหน้าที่ส่งผ่านประสาท ไม่เคอะเขิน เช่น

- การเดิน
- การนั่ง
- การยืน
- การวางตัว บุคลิกภาพ ฯลฯ

- เพิ่มพูนทักษะทางการกีฬา

ซึ่งผลของการพัฒนานี้ การแข่งขันกีฬาภายในมีส่วนช่วยให้เกิดความสำเร็จและเป็นสื่อให้เป็นอย่างดี และโดยเฉพาะการดำรงชีวิตในปัจจุบัน สัมบูรณ์วาย คนเราจึงควรต้องมีสมรรถภาพทางกายที่ดี เพื่อที่จะสามารถต่อสู้ แข่งขัน คืบหน้าช่วยเหลือตัวเองได้เป็นอย่างดี

5. เพื่อการคัดเลือกตัวนักกีฬา

จุดประสงค์อีกประการหนึ่งของการแข่งขันกีฬาภายในนั่นก็คือ การค้นหาช่างเผือกที่จะเขามารวมเป็นตัวแทนทีมกีฬาของโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายใน ทำให้เห็นความสามารถของเด็กแต่ละคนและทำให้มีโอกาสดำเนินการคัดเลือกเอาคนที่มีความสามารถมาเป็นตัวแทนเพื่อส่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนต่อไป

6. ช่วยให้การเรียนดีขึ้น

จากผลการวิจัย ของหลายมหาวิทยาลัย พบว่าสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมในกิจกรรมแข่งขันกีฬารายใน ฯ และผลการเรียนดีขึ้น ถัดเฉลี่ยโดยในแต่ละปี ผู้ที่ไคคะแนนสูงสุดของการเรียนและกีฬาเป็นบุคคลเดียวกัน

ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้ว คนที่มีระดับสติปัญญาสูงย่อมทำอะไรได้ดีกว่าคนสติปัญญาต่ำ คนที่สติปัญญาดีย่อมมีโอกาสเล่นกีฬาได้ดีกว่าคนสติปัญญาคนด้อยกว่า

แต่คานิยมในสังคมของคนไทยเรานั้นก่อนนั้น บิคมารกา ผู้ปกครองมุ่งที่จะให้เด็กเป็นคนเรียนเก่ง มีผลการเรียนดีและมักไม่ค่อยสนับสนุนให้เด็กในปกครองใช้เวลาในการเล่นกีฬา ไม่เพียงเท่านั้นยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกีฬาหรือการออกกำลังกายนับเป็นจำนวนมากที่กล่าวในทำนองว่า ไม่ควรไปเล่นกีฬาเพราะเล่นแล้วทำให้โง่ อันเป็นการกล่าวที่ไม่มีความเข้าใจการศึกษา และเนื่องจากความไม่ประสงค์จะให้เด็กใช้เวลาไปเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ก็เลยเหมาเอาว่าการกีฬาเป็นสิ่งที่ไม่ดี สำหรับครอบครัวยที่เป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียงในสังคม ปัจจุบันมีความรู้ความเข้าใจการกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษานี้ว่ามีคุณประโยชน์มากในอันที่จะพัฒนาคนให้เป็นคนดีเป็นคนมีประโยชน์ในสังคมและคนที่จะเล่นกีฬาได้นั้น จะต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาดีด้วย คนโง่ย่อมไม่มีโอกาสที่จะประสบผลสำเร็จทางการกีฬาได้เลย แต่เนื่องจากการกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษานี้มีแรงจูงใจทำให้ผู้เข้าร่วมสนุกสนาน พอใจ หลายคนจึงมักใช้เวลากับมันมากจนเกินพอดี ทำให้เกิดผลเสียทางด้านอื่น อันเป็นสาเหตุทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการกีฬามากมา

ฉะนั้นผู้เรียบเรียงจึงใคร่เสนอแนะไว้ในนี้ สำหรับผู้ที่ออกไปดำเนินงานทางด้านพลศึกษา ควรไคชี้แนะให้นักเรียนและผู้ปกครอง ฯ เข้าใจ โดยเฉพาะนักเรียนนั้นควรจะได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกหัดให้เป็นคนที่ระเบียบ รู้จักหน้าที่และสามารถแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม เวลาเรียนส่วนหนึ่ง ทำการบ้านส่วนหนึ่ง เวลาพักผ่อนฝึกซ้อม เล่นกีฬาอีกส่วนหนึ่ง หากว่าสามารถแบ่งไคถูกต้องแล้วก็จะทำให้ตนเองมีความสำเร็จเกิดการพัฒนาที่สมบูรณ์ในตัวเอง อันบรรลุซึ่งจุดหมายของการพลศึกษาด้วย และคุณลักษณะที่ดีนี้ก็จะติดตัวเด็กไป หากคนในชาติมีบุคคลประเภทนี้มากเท่าไรก็ย่อมทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองมากเท่านั้น จึงขอเรียนฝากกับทุก ๆ ท่าน หากท่านมีโอกาสไปรกรูณชี้แนะแนวทางที่ดีที่ถูกควรให้กับทุกคนด้วย ก็จะได้ชื่อว่าท่านเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อการพลศึกษาและประเทศชาติอย่างแท้จริง

ขอบข่ายของการจัดการแข่งขันกีฬาสนันทนาการภายใน

(Scope of Intramural - Recreational Sports)

เป็นที่ยอมรับกันในหมู่ผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสนันทนาการภายใน ส่วนใหญ่ โดยทั่วไปแล้ว และมีแนวความคิดว่า ขอบข่ายการดำเนินการแข่งขันกีฬาสนันทนาการภายในนี้ โปรแกรมควรประกอบไปด้วย การเข้าร่วม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน

(The Intramural Competitive Program)

2. โปรแกรมที่ไม่มีการจัดหรือกิจกรรมบริการด้วยตนเอง

(Informal or Self - Service Program)

3. โปรแกรมชุมนุมกีฬา (Sports Clubs)

4. โปรแกรมกิจกรรมพิเศษ (The Special Interest Program)

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน นั้น นับมีความสำคัญมาก ซึ่งจะต้องเป็นการจัดดำเนินการที่เต็มไปด้วยประสิทธิภาพ และโดยการใช้วิธีการจัดการแข่งขันในแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อหาผู้เล่นชนะเลิศ ทั้งในประเภทบุคคล และประเภททีม

โปรแกรมที่ไม่มีการจัดหรือ กิจกรรมบริการตนเอง นี้ ประกอบไปด้วยการดำเนินการด้วยตนเอง เป็นพื้นฐาน ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาสนันทนาการที่จัดขึ้นอย่างไม่มีแบบแผน หรือพิธีการและกิจกรรมนั้นก็ไม่ได้มีการเตรียมการมาก่อน โปรแกรมนี้ การเข้าร่วมในกิจกรรมของแต่ละบุคคลนั้นเกิดโดยความสมัครใจเอง และอย่างไม่มีพิธีหรือแบบแผนอะไรมากนัก เช่นตัวอย่างในการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยการวิ่งจ็อก ยิงเป้าสเปกตรอด เกมปาเป้า วายน้ำ เล่นเทนนิส โบว์ลิ่ง เป็นต้น สำหรับกฎหรือระเบียบในการเข้าร่วม และการเล่นนั้นต้องเปิดโอกาสให้หาเทียมกันทุกคน โดยไม่มีการจำกัดขีดความสามารถทางทักษะของแต่ละบุคคล และต้องมีการเตรียมอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไว้ให้พร้อมและเพียงพอด้วย

โปรแกรมทุนนักกีฬาต่าง ๆ ประกอบไปด้วยบุคคลหลาย ๆ คนที่มีความสนใจเหมือนกัน และมีความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาแต่ละชนิดที่พวกเขาสนใจเป็นพิเศษ จุดมุ่งหมายของ โปรแกรมนี้เน้นถึงการเปิดโอกาสให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้คือ

1. เพื่อจะได้เรียนรู้ทักษะกีฬาใหม่ ๆ
2. เพื่อพัฒนาทักษะทางกีฬา
3. เพื่อจะได้มีโอกาสแข่งขันมากขึ้น
4. เพื่อการสนับสนุนการ
5. เพื่อการสมาคม

โปรแกรมกิจกรรมพิเศษ นับเป็นโปรแกรมที่ส่งเสริมให้โปรแกรมการแข่งขันกีฬา สนับสนุนการภายในสมมุติฐานมากขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองตามความต้องการและความสนใจ เป็นพิเศษของสมาชิกแต่ละกลุ่มโดยเฉพาะ มีรูปแบบการจัดหลายวิธี บางกิจกรรมที่จัดขึ้นรวมถึง กิจกรรมเกี่ยวกับครอบครัว คณะครู อาจารย์ สำหรับพวกไว้ความสามารถ กิจกรรมนอก สถานที่และกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เป็นต้น

โปรแกรมกิจกรรมกีฬาสันทนาการภายใน ควรจะให้เสรีภาพในการเข้าร่วมกับทุกคน เท่าเทียมกัน ด้วยการเลือกตามใจชอบ หรือโดยอาสาสมัคร การจัดดำเนินการที่ดีและการ บริหารงานของ โปรแกรมนี้ ต้องเปิดโอกาสสำหรับทุกคนและทุกระดับความสามารถในการเข้าร่วมในโปรแกรมทั้ง 4 ดังกล่าวข้างต้น เพราะว่าทุกคนในที่นี้หมายถึง เด็กชายและเด็กหญิง ผู้ชายและผู้หญิง ผู้แข็งแรงและอ่อนแอ สูงและเตี้ย ผู้ไร้ความสามารถและผู้มีความสามารถต่ำ ปานกลางหรือผู้มีความสามารถสูงก็ตาม การเข้าร่วมในโปรแกรมกิจกรรมกีฬาสันทนาการนั้น ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ขีดความสามารถและทักษะกีฬาสูง แต่อยู่ที่ความต้องการในการที่จะได้มี โอกาสเข้าร่วมมากกว่า ความสมดุลของ โปรแกรมประกอบด้วยกีฬาประเภททีม กิจกรรมที่ บริการคอยตนเองและกีฬาประเภทบุคคล นอกเหนือจากนั้นการเข้าร่วมในกิจกรรมผู้เข้าร่วมอาจมี ส่วนร่วมในการเตรียมการและเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ แต่ละบุคคลอาจมีส่วนร่วมในฐานะผู้เล่น โค้ช ผู้จัดการทีม ที่ปรึกษา และหรือเป็นเจ้าของที่ซึ่งผลประโยชน์จากการเข้าร่วมนั้นไม่เพียง แต่จะได้จากการเข้าร่วมในกิจกรรมการเล่นหรือแข่งขันเท่านั้น ยังได้ประสบการณ์จากการเป็น ผู้นำโดยการช่วยจัดดำเนินการอีกด้วย

คุณค่าของการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาชั้นต้นทางการภายใน

Pat Muellers และ John W. Reznik¹ กล่าวไว้

จุดมุ่งหมายอันเป็นพื้นฐานสำคัญของโปรแกรมการแข่งขันกีฬาชั้นต้นทางการภายในก็คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเราได้มีประสบการณ์ ในอันที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตที่ดีกว่า ประสบการณ์ทั้งหลายเหล่านี้ช่วยให้เกิดความพัฒนาแต่ละบุคคลในทุกด้านโดยตรงคือ พัฒนาการทางกาย สังคม อารมณ์ จิตใจและสติปัญญา

ถ้าหากวิศวกรจะออกแบบและสร้างเครื่องคอมพิวเตอร์สัก 1 เครื่องแล้ว เขาจะต้องมีความคิดเกี่ยวกับจุดประสงค์โดยเฉพาะหรือผลประโยชน์ของเครื่องกลนี้ และเมื่อเครื่องคอมพิวเตอร์สำเร็จแล้วก็สามารถสนองความต้องการของเขาได้ หรือจะอธิบายให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ เครื่องคอมพิวเตอร์นั้นถูกสร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ การออกแบบที่จะทำให้เครื่องสามารถทำงานได้สำเร็จตามความต้องการนั้น จะต้องเต็มไปด้วยประสิทธิภาพและการก่อสร้างนั้นจะต้องเป็นไปตามแบบที่คิดไว้ สิ่งประดิษฐ์นั้นจึงจะทำงานได้สมบูรณ์แบบ

มนุษย์เราก็เช่นเดียวกัน ถูกสร้างขึ้นมาให้มีชีวิตอยู่ในสังคม การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน เปิดโอกาสให้สำหรับแต่ละบุคคลได้มีกิจกรรม และประสบการณ์ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา ในอันที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตที่เต็มไปด้วยจุดมุ่งหมาย ประสบการณ์ในการปฏิบัติทำให้เขาเหล่านั้นได้รับคำตอบ การคบค้าสมาคมกับบุคคลอื่นในสิ่งแวดล้อมที่เขาอยู่ทำให้เขาเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ว่าเขาควรจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสม หรือเป็นไปตามธรรมชาติที่ถูกสร้างขึ้น

¹ Muellers , Pat., and Reznik , John W., Intramural - Recreational Sports : Programming and Administration 5 th. ed., John Wiley & Sons Inc. New York , 1979

ตลอดเวลาที่ผ่านมา นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ นักการศึกษาและนักปกครอง ได้เน้นถึงคุณค่าของการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า ร่างกายและจิตใจนั้นมีความสัมพันธ์กันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

- นักปราชญ์ทั้งหลายได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนคุณค่าไว้ดังนี้ คือ
- Socrates (420 B.C.) เด็กทุกคนต้องเข้าร่วมในการเล่นที่มีแบบแผนทั้งหลาย ทั้งแต่ปฐมวัย หากเด็กเหล่านั้นไม่ได้อยู่ในสภาพการณ์ดังกล่าวแล้ว พวกเขาจะไม่มีโอกาสเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ที่มีความประพฤติและเป็นคนดีได้เลย
- Plato (380 B.C.) กีฬาเป็นสิ่งที่ต้องการและจำเป็นสำหรับร่างกายและจิตใจ แม้เด็กอายุตั้งแต่ 6 ขวบ
- Aristotle (350 B.C.) จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการกีฬา คือ การศึกษาของเยาวชนทุกคน โดยธรรมชาติแล้วหาใช่เพียงชนกลุ่มน้อยเท่านั้นที่สนใจและต้องการ
- Comenius (A.D.1650) ความเจริญทางค่านิยมปัญญา จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องมีร่างกายแข็งแรง ควบคู่กันไปควบคู่เพื่อที่จะให้เกิดผล พัฒนาการที่ดีที่สุดแล้วการฝึกฝนออกกำลังกายของควบคู่ไปกับการฝึกทางค่านิยมปัญญาพร้อม ๆ กัน
- Froebel (A.D.1830) ไม่มีวิธีการใดเลย นอกจากเกมการเล่นทั้งหลายที่จะก่อให้เกิดพลังทางกายและความแข็งแรง รวมทั้งพลังทางค่านิยมปัญญา คือศีลธรรม ความประพฤติดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะได้มาจากสถานการณ์ที่จัดเตรียมไว้เป็นอย่างดีเท่านั้น

Hall (A.D.1902)

สำหรับเยาวชน การศึกษาทางก้นกลไกการเคลื่อนไหวนั้นเป็น
สิ่งสำคัญขั้นหลักเสียไม่ได้ การศึกษาจะไม่สมบูรณ์หากปราศจาก
การศึกษาทางก้นกลไกการเคลื่อนไหวในการเสริมสร้างกล้ามเนื้อ
พัฒนาการทางก้นสมองจะเกิดขึ้นได้ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรม
กึ่งกลวาทะ

Dewey (A.D.1919)

จากประสบการณ์แสดงให้เห็นว่า เมื่อเด็กมีโอกาสที่จะประกอบ
กิจกรรมทางกายอันเป็นไปตามธรรมชาติ คือการเล่นแล้ว การ
ไปโรงเรียนจึงเป็นความพึงพอใจ สนุกสนาน ภาระในการ
ปกครองดูแลก็จะเกิดน้อยลงไปด้วย และการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นได้
ง่ายกว่า

Menninger (A.D.1967)

มีคนเป็นจำนวนมากไม่รู้จักในการเล่นกีฬา บางคนนิยมเพียงเป็น
ผู้ดู ยิ่งกว่านั้นบางคนก็ยังยึดถือเกี่ยวกับความเชื่อเก่า ๆ ว่า
การเล่นนั้นเป็นยาพิษและมีจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้สึกว่าการเล่น
นั้นเหมาะสำหรับเด็ก ๆ เมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ควรละทิ้งการเล่น
เป็นเด็ก ๆ เสียรวมทั้งเป็นการสิ้นเปลืองพลังงานและยัง เป็นการ
เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ด้วย

สำหรับบางคนเห็นว่าการเล่นกีฬาก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดี ใน
ท้ายที่สุดเฉพาะบางรายเท่านั้นที่ชีวิตในวัยเด็กเต็มไปด้วยความ
ยากลำบากอย่างสาหัส ทำให้พวกเขาไม่เคยได้เรียนรู้ในการ
เล่นกีฬาเลย สำหรับจิตแพทย์นั้นไม่เห็นด้วยกับทัศนคติความเชื่อ
ต่าง ๆ โดยทั้งหมดที่กล่าวเหล่านี้ แต่จากหลักฐานทางวิทยาศาสตร์
อันเป็นที่ยอมรับ พบว่าคนที่มีความผิดปกติที่ไม่เพียงแต่เป็นผู้เข
ร่วมในกิจกรรมเท่านั้น หากจะต้องเป็นผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรม
กีฬาอย่างเอาจริงเอาจัง นอกจากนั้นผู้ที่ไม่มีความสามารถและ
ผู้ที่ไม่มีความตั้งใจจริงในการเล่น จะแสดงให้เห็นถึงการขาด
ความเชื่อมั่นหรือการมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสม

ประสบการณ์ของความสำเริงและความผิดหวัง

คุณค่าที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาคือ โอกาสของแต่ละบุคคลที่ได้รับตอบสนองต่อประสบการณ์ ความสำเริงและความผิดหวัง ปริมาณของความสำเริง กระตือรือร้น เสริมให้บุคคลกระทำในทุกสิ่งด้วยการปฏิบัติ ส่วนประสบการณ์ที่เป็นความผิดหวังทำให้เราเพิ่มความพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป การปรับสภาพทางจิตใจ ต่อผลสำเร็จและความผิดหวังในการเล่นกีฬานั้น เป็นการฝึกที่ดีเลิศ เป็นประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับสภาพการของชีวิตจริง ซึ่งถ้าเราจะใช้ความสังเกตอยู่แล้ว ก็จะได้พบเห็นความสำเริงหรือความผิดหวังในการทำงานหรือการเรียนที่ทุกคนกระทำอยู่ นักเรียนอาจสอบถามได้เกรด A B C D หรือ E บางคนทำงานผลงานดีเยี่ยมก็ได้รับการบำเน็จความชอบ 2 ชั้น หรือบางคนทำความเสื่อมเสียจนถูกให้ออกจากงานไป

สำหรับในกิจกรรมการเล่น แข่งขันกีฬานั้น อาจจะพบเห็นความสำเริงและความผิดหวังอยู่ตลอดเวลา ดังตัวอย่างเช่น ในการเล่นซอฟท์บอลหรือเบสบอล ผู้ส่งหรือโยนลูกไปให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่นั้นสามารถกระทำได้ถูกต้อง ก็นับเป็นความสำเร็จของผู้ส่งนั้น ตรงกันข้ามก็นับเป็นความผิดหวังของผู้เล่นที่เป็นผู้ตีในฝ่ายคู่ต่อสู้ ถ้าหากว่าผู้เล่นที่เป็นผู้ตีสามารถตีลูกบอลนั้นได้ก็นับเป็นความสำเร็จของผู้ตี ส่วนผู้โยนลูกก็จะรู้สึกผิดหวัง ในทุกระยะของความรู้สึกนั้นจะมีความสัมพันธ์กันต่อความสำเร็จและความผิดหวัง ยิ่งถ้าผู้ตีสามารถตีได้ถูกต้องและวิ่งไปยังเบสฐานที่ 1 , 2 , 3 หรือวิ่งไปให้ครบรอบค้วยแล้ว ผู้ตีนั้นก็จะยิ่งรู้สึกปฏิบัติในความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ผู้เล่นให้ตีได้รับความผิดหวังมากเท่ากับความรู้สึกของฝ่ายตรงข้าม

สำหรับในการเล่นแข่งขันต่อ ๆ ไป ถ้าผู้เล่นฝ่ายที่ลูกตีไปแล้วผู้เล่นตำแหน่งเบส 1 ฝ่ายตรงข้ามรับลูกโดยตรงจากการตีนั้นได้ ทำให้ผู้ตีต้องหมดสิทธิ์ในการเล่นอันนับเป็นความสำเร็จของผู้เล่นเบส 1 และความผิดหวังของผู้ที่ตนเองตรงกันข้ามหากผู้เล่นเบส 1 ผิดพลาด ฝ่ายรุกสามารถฉวยโอกาสวิ่งไปได้ 1 เบส อันนับเป็นความสำเร็จเหมือนกันแต่ระดับความสำเร็จและความผิดหวังนั้นอาจจะไม่เท่ากับผู้ที่ตีได้ถูกต้องและสามารถวิ่งไปได้ 1 เบส ในทุกขณะของการเล่น - แข่งขันกีฬานั้นระดับความสำเร็จและความผิดหวังมากน้อยแตกต่างกัน

เหตุการณ์ไม่เพียงแต่จะเกิดในการเล่นในแต่ละบุคคล แต่รวมไปถึงทั้งทีมด้วย ถ้าการแข่งขันสิ้นสุดลงปรากฏผลทีมหนึ่งเป็นผู้ชนะ ผู้เล่นในทีมนั้นก็เชื่อว่าเป็นผู้ชนะทุกคนซึ่งความเป็นจริงแล้วผู้เล่นในทีมขณะบางคนไม่ช่วยให้เกมการเล่นชนะเลย แต่มีความรู้สึกมีส่วนร่วมในความชนะนั้นด้วย ส่วนฝ่ายแพ้ก็มีความรู้สึกร่วมกันในผลของการแข่งขัน ซึ่งอย่างไรก็ตามผู้เล่นบางคนในทีมที่เป็นฝ่ายแพ้นั้นอาจได้รับความพึงพอใจในการเล่นที่ในส่วนของตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกผิดหวังน้อยลง ประสบการณ์แห่งความสำเร็จและความผิดหวังรวมทั้งความรู้สึกทาง ๆ นั้นมักสะท้อนจากภาพที่เราได้เห็นบนหนังสือพิมพ์ หรือวารสารการกีฬาบ่อย ๆ

ส่วนกีฬาประเภทบุคคล หรือประเภทเดี่ยว ที่การเล่น - แข่งขันนั้นไม่มีการปะทะกัน แต่เป็นการเล่น - แข่งขันที่ตนเองต้องพยายามแข่งกับตัวเอง ทำคะแนนหรือเวลาให้ดีที่สุด เช่น กีฬาโบลิ่ง หรือกรีฑา นั้น ความรู้สึกในความสำเร็จเป็นไปในลักษณะของความพึงพอใจและความไม่เป็นพึงพอใจในการกระทำของตนเอง

ปัจจัยของความสำเร็จและความผิดหวังนั้น มีอยู่ในการแข่งขันกีฬาทั้งที่เป็นการแข่งขันกับบุคคลคนอื่น หรือขณะพยายามพัฒนาทักษะทางกีฬาของตนเอง ประสบการณ์ความพึงพอใจและความผิดหวังที่แสดงออกในขณะที่แข่งขันกีฬานั้น นับว่ามีคุณค่าที่ประมาณไม่ได้ต่อการพัฒนาในแต่ละบุคคล

สมรรถภาพทางกาย

การเข้าร่วมในการเล่น - แข่งขันกีฬานั้น ช่วยพัฒนาการทางด้านความแข็งแรงและความทนทาน รวมทั้งการทำงานประสานกันของประสาทกล้ามเนื้อ ส่งเสริมให้มีความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉง และมีความเชื่อมั่น สามารถบังคับการเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี การแข่งขันทำให้พัฒนาความสง่าของบุคลิกภาพและประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วม ความเป็นผู้ที่แข็งแรงมีความทนทานและมีความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉงนั้นนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับชีวิตประจำวันของทุกคน

การมีสุขภาพดีนั้นนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความมีชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุข ซึ่งการออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นมากในการมีสุขภาพดี และเพราะวิถีการดำรงชีวิตในปัจจุบันนั้นไม่ค่อยส่งเสริมการมีสุขภาพดีเลย การออกกำลังกายพอสมควร โดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของร่างกายเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้มีสุขภาพดี มีส่วนสำคัญที่สมบูรณ์ ทั้งยังเป็นการเพิ่มการทำงานของหัวใจและปอดกับการกำจัดของเสียภายในร่างกาย และระบบการนำอาหารพลังงานไปหล่อเลี้ยงของเหลวในร่างกายให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การตรวจร่างกายในการเล่น - แข่งขันกีฬา เป็นสิ่งจำเป็นและส่งเสริมให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อบุคคลสำหรับที่จะได้มีการตรวจร่างกายเป็นประจำตลอดชีวิต อันนับเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในนัยที่ว่า การพลศึกษาเป็น Preventive Medicine

สุขภาพจิต และอารมณ์

นักสุขภาพจิตที่มีชื่อเสียง Dr. William Menninger กล่าวว่า " ในแต่ละบุคคลนั้น สุขภาพจิตที่ดีเกี่ยวข้องกับความสามารถและความสมัครใจในการเล่นของบุคคลนั้น " นอกจากนั้นเขายังแนะนำอีกว่า " เกมกีฬาที่มีการแข่งขันเปิดโอกาสให้คนได้แสดงออกของแรงขับของความก้าวร้าวตามสัญชาตญาณ ต่อความไม่พึงพอใจในการกระทำของสังคม แรงขับนี้ต้องการแสดงออกตลอดเวลาในมนุษย์เราทุกคน การแสดงออกนั้นถ้าหากไม่เป็นที่ยอมรับแล้วการแสดงออกนั้นก็อาจจะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น คุณค่าโดยเฉพาะนี้แตกต่างกันไม่มากนักน้อยเท่าไรขึ้นอยู่กับชนิดของกิจกรรมการแข่งขัน การแสดงออกถึงความก้าวร้าวมากที่สุดมักจะ

เห็นได้ในกีฬาหลายประเภทซึ่งร่างกายมีการใช้อุปกรณ์การเล่น เช่น เทนนิส แบดมินตัน กอล์ฟ และแม้ในเกมการเล่นที่ใช้อุปกรณ์เล็กน้อยก็เช่นเดียวกัน ซึ่งก็ยังพอสังเกตเห็นได้ใน กีฬาที่แข่งขันด้วยความคิด สติปัญญา เช่น หมากฮุก หมากฮอส หรือปริศนาและอื่น ๆ เป็นต้น กิจกรรมทางสันตนาการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่พึงพอใจของหลายคนเพราะงานประจำ ของเขาเหล่านั้นไม่มีความจำเป็นหรือมีโอกาสในการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์อย่างเพียงพอแล้ว "

การเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเป็นการให้ความสนใจที่มีจุดมุ่งหมาย เป็นการ ถึงจุดสนใจจากตัวของแต่ละคนมาวมที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการนำเอาภาวะของจิตใจของเขา ออกจากตัวไปสู่จุดสนใจข้างนอกจากจุดยืนของสุขภาพจิตนั้น การจัดการแข่งขันกีฬาสันตนาการ ภายในใจพิสูจน์แล้วว่ามีคุณค่าในการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานและการเรียน การเปลี่ยนกิจกรรมจากที่ทำจำเจนั้นเป็นสิ่งสำคัญเพื่อการผ่อนคลาย และเป็นสิ่งควบคู่กัน

สภาพทางอารมณ์ การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายในทำให้ แต่ละบุคคลได้รับความพึงพอใจ ตามความต้องการแห่งบุคคลซึ่งรวมทั้งความต้องการในความ สำเร็จ ความต้องการแสดงออก ความต้องการความยอมรับ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ และต้องการความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งหรือมีส่วนเป็นเจ้าของของกาย

จุดมุ่งหมายทางอารมณ์นอกเหนือไปอีกก็คือ ความพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และความนิยมในตนเอง

การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายใน นับเป็นโอกาสที่ดีที่สุดต่อการพัฒนา ในแต่ละบุคคลและช่วยพัฒนาให้เกิดความมีนิตภาวะทางอารมณ์ โดยผ่านกิจกรรมการแข่งขัน กีฬาสันตนาการภายใน

ประสิทธิภาพทางสังคม

โอกาสที่จะได้คบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูงที่มีวัยเดียวกัน นับเป็นประสบการณ์ที่มีค่ามากที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลได้รับขณะที่อยู่ในวัยเรียน ในสนามกีฬาหรือโรงฝึก ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปภายใต้เงื่อนไขอันจะช่วยเสริมสังคมในวัยผู้ใหญ่ และการต่อสู้ของการดำรงชีพในคันอื่น ๆ ด้วย ประสบการณ์ของความสัมพันธ์ของกลุ่มนั้นช่วยให้แต่ละคนมีความกว้างขวางขึ้น เรียนรู้และเข้าใจชีวิตมากขึ้น เรียนรู้ถึงความร่วมมือ ความรักใคร่ถนอม ความซื่อสัตย์ และเป็นคนมีความประพฤติที่น่าใจนักกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันนั้นได้รับประสบการณ์ที่แท้จริงต่อการดำรงชีพในสังคม การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ นับเป็นสิ่งมีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน มิตรภาพภายในชั้นเรียนนั้นจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นในสนามกีฬา หรือในทำนองเดียวกัน

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

กิจกรรมการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน ช่วยให้แต่ละบุคคลได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยเข้าร่วมในการเล่นหรือการเป็นผู้ดู และการเข้าร่วมสนุกสนานในกิจกรรม โดยตรงนั้นได้คุณค่ามากกว่าการเป็นผู้ดู การผ่อนคลายความตึงเครียดโดยผ่านกิจกรรม สันทนาการทางกายนั้นเป็นส่วนสำคัญในอนาคตของนักเรียน นักศึกษาทั้งหลาย การจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในควรได้เนิ่นถึงทัศนคติในการสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ กีฬา หนึ่ง ๆ หลายประเภทต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ อย่างจำเจจนน่าเบื่ออันมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วม คนจะมีความตั้งใจอย่างสม่ำเสมอต่อกีฬาเมื่อกีฬานั้นให้ความสนุกสนานอย่างธรรมชาติ โดยไม่ให้เสียเวลาเตรียมมากมาย การเข้าร่วมควรเต็มไปด้วยประสบการณ์ที่สนุกสนานและประทับใจในความทรงจำ

แนวโน้มทัศนคติของสันทนาการหรือการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน คือ การเข้าร่วมเป็นประจำเสมอ ๆ กิจกรรมทางกายนั้นช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้รู้จักพัฒนาการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม ไม่เพียงแต่ในสภาวะปัจจุบันเท่านั้น การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในเป็นวิธีการที่สำคัญยิ่งอันหนึ่งสำหรับนักศึกษาจะได้เตรียมการใช้เวลาว่างอย่างฉลาด และเต็มไปด้วยความสนุกสนาน และเป็นการส่งเสริมที่สำคัญในขณะที่โลกยังคงให้คนมีเวลาว่างมากจากอุปกรณ์เครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ ที่ช่วยลดจำนวนเวลาในการทำงานของคนเราลง

ความรักหมู่คณะ

ความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความสามัคคีในระหว่างนักศึกษา ที่ได้รับการพัฒนาจากการเป็นผู้เล่นทีมโรงเรียนนั้น เป็นสิ่งที่ควรสรรเสริญมากที่สุด ความมี สปีริตและความรักหมู่คณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ในการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในทั่วไป การ สร้างให้เกิดความรู้สึกเช่นวานี้ เป็นการให้เห็นความสำคัญของหมู่คณะมากกว่าความสำคัญของ ตนเอง ความทะนงและความจงรักภักดีเป็นสัญลักษณ์ของความรักชาติของประชาชนที่มีต่อ ประเทศชาติ ฉะนั้นจึงเป็นทัศนคติอันมีค่ายิ่ง สมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นในเยาวชนของชาติ ทุกคน

ความรักหมู่คณะนี้ไม่ควรให้เกิดเป็นความลำเอียงเข้ากับฝ่ายของตนไป หรือ กระทำจนเป็นการไม่สุภาพต่อฝ่ายตรงข้าม

ความสนใจในการเป็นผู้เล่น-ผู้ดู ตลอดจนการ

หากจะมองย้อนหลังไปดูโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยที่นักกีฬาต้องมี ความสามารถในการทักษะสูงเป็นพิเศษแล้ว นักกีฬาสวนใหญ่หลังจากที่จบการศึกษาออกไปก็จะ ไม่ค่อยมีโอกาสได้รวมการแข่งขันกีฬาตามความสามารถและความสนใจของเขา อาจจะยก สาเหตุเพราะพวกเขาได้รับการฝึกในกีฬาแข่งขันที่เป็นทีม ซึ่งจะต้องมีผู้เล่นหลายคนมีอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษโดยเฉพาะ อันเป็นปัญหาที่สำคัญในการเข้าร่วมการ เล่นของนักศึกษาหลังจากที่จบการศึกษาไปแล้ว

ส่วนการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในนั้น ก็ไม่ได้มีจุด มุ่งหมายส่งเสริมการแข่งขันกีฬาที่ต้องใช้ทักษะสูงโดยเฉพาะเป็นพิเศษ แต่นักกีฬาได้รับการ สนับสนุนให้เข้าร่วมในกิจกรรม อันจะส่งผลให้เขาได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและแตกต่างกันไปตาม ประเภทของกีฬาและช่วยพัฒนาความสามารถโดยเฉลี่ยในจำนวนคนที่เข้าร่วมส่วนใหญ่

ภัยเหตุนี้เองโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน จึงมีขอบข่ายกว้างขวางกว่าในแง่ของความสนใจ และความสามารถที่จะนำไปใช้ในอนาคต ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาและการเป็นผู้นำ

คอนเซ็ปต์หากในกรณีที่ผู้ใหญ่จะหันมาสนใจการเล่นกีฬา โดยที่ไม่มีความรู้หรือทักษะมาก่อนในวัยเด็ก ก็นั่นโครงการจึงนับเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรที่จะจัดไว้อย่างกว้าง ๆ และให้มีกิจกรรมแตกต่างกันไปหลาย ๆ ชนิด อันอาจส่งเสริมให้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมได้ หลังจากเลิกเรียนแล้ว โดยธรรมชาติถ้าหากจิตใจของคนมีความต้องการที่จะเล่นแล้ว มันก็มีความต้องการในการแสดงออก

วัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬารภายใน ฯ

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬา
 2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้หาความสนุกสนานและแสดงออกตามความสามารถ
 3. เปิดโอกาสให้นักเรียนทั้งชาย - หญิง ได้แสดงออกอย่างทั่วถึง
 4. ส่งเสริม และฝึกให้เด็กมีสมรรถภาพทางสังคม มีความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา
 5. เพิ่มพูนทักษะทางกีฬา อันเป็นการส่งเสริมการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
- ให้มีความสำคัญยิ่งขึ้น
6. คัดเลือกเป็นนักกีฬาตัวแทนโรงเรียน
 7. ส่งเสริมให้เด็กเกิดนิสัยรักการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
 8. ช่วยส่งเสริมให้ผลการเรียนดีขึ้น

การจัดและดำเนินการ

การจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนนั้น อาจทำได้โดยกลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้ คือ

1. นักเรียน

จากประวัติเราทราบว่า เริ่มแรกนั้นนักเรียนจัดดำเนินการกันเอง แต่หากจะพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นปัญหา เพราะปัจจุบันการแข่งขันกีฬาแพร่เข้าไปในโรงเรียนทั่วไป นักเรียนอาจจัดทำเองได้ ถ้าโรงเรียนนั้นเป็นเด็กโตที่มีบุคลากรซึ่งก็จะเป็นผลดีอีกทางหนึ่ง คือ ฝึกให้รู้จักวิธีการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะพบกรณีเด็กนักเรียนจะเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ

- เด็กนักเรียนไม่มีเวลาพอ เพราะต้องเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่ในวันหนึ่ง ๆ
- เด็กนักเรียนขาดประสบการณ์ หรือยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอ
- ในกรณีที่นักเรียนเป็นคณะดำเนินการเป็นจำนวนน้อย ก็จะเป็นภาระหนักกับ

นักเรียนกลุ่มนี้

2. โค้ช

กรณีที่บางโรงเรียนมีโค้ชหรือผู้ฝึกกีฬาโดยเฉพาะแล้ว จะให้โค้ชเป็นผู้จัดดำเนินการก็น่าจะเหมาะสม แต่จะมีปัญหาคือโรงเรียนอาจจะมีโค้ชเพียงบางกีฬาหรือมีน้อย และอาจจะไม่มีประสบการณ์ในกีฬาอื่น ๆ ซึ่งหากเป็นกรณีนี้แล้ว ข้อเสียคือโค้ชจะไม่จัดกีฬาสำหรับทุกคนได้อย่างทั่วถึง โค้ชก็มักจะจัดแต่กีฬาที่ตนเองถนัด หรือที่ตนเองมีความรู้ความสามารถ แต่เพียงอย่างเดียว

3. ครูพลศึกษา

นับว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมที่สุด เพราะว่ามีความรู้ในกีฬาเกือบทุกประเภททั่ว ๆ ไป มีความเข้าใจเทคนิคของกีฬาแต่ละประเภท อันสามารถจัดดำเนินการให้ตรงกับความต้องการความสนใจของนักเรียนส่วนใหญ่ได้มากกว่า จากประสบการณ์ของครูบางท่านว่าการจะให้ครูพลศึกษาเป็นผู้จัดก็ตามก็ยังมิชอบนักเพราะ ในกรณีที่ครูพลศึกษาเองมักจะจัดการแข่งขันในรั้วโรงเรียนเสียทำให้เด็กมักไม่ค่อยได้เรียนทักษะอันเป็นจุดมุ่งหมายหลักไป

4. คณะกรรมการสมระหว่างครูและนักเรียน

นับว่าน่าจะเป็นกลุ่มที่สามารถทำให้เกิดประโยชน์โดยรวม ๆ มากที่สุด กล่าวคือนักเรียนไม่ต้องมาเสียเวลาจัดดำเนินการต่าง ๆ ทำให้มีโอกาสเล่นกีฬาและนอกเวลาเรียนก็มีโอกาสได้ประสบการณ์ในการช่วยจัด โดยไม่ต้องสนใจในกีฬาอื่นที่ตนเองไม่ถนัด ครูพลศึกษาเองก็ได้มีคนอื่นช่วย ซึ่งนับว่าเหมาะสมที่สุดที่ทางฝ่ายต่างเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน

การบริหารโครงการแข่งขันกีฬภายใน

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการในอันที่จะสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียนได้ทั่วถึงในมากที่สุดนั้นในการบริหารโครงการจะต้องจัดและดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยตัวบุคลากรที่เป็นผู้ดำเนินการต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์มาแล้วเป็นอย่างดี ในที่นี้คือครูพลศึกษานั้นเอง สิ่งที่ต้องคำนึงในการจัดบริหารโครงการ มีดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมพลศึกษาตามโครงการ รวมทั้งกีฬา ควรจัดให้กว้างขวางพอและเป็นที่น่าสนใจกับนักเรียนในมากที่สุด รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์และระยะเวลาของการนำเอากิจกรรมนั้นไปใช้เล่นในอนาคตโดยยาวนานด้วย

2. โครงการควรเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้มีโอกาสเท่าเทียมและทั่วถึงกันโดยไม่มีข้อแม้หรือมีกีดกันที่สุด เช่น ไม่ควรห้ามในการเข้าร่วมแข่งขันเพราะเหตุเรียนไม่ดี หรือเป็นผู้ที่คอยทักษะทางกีฬา เป็นต้น

3. ควรใช้กิจกรรมการแข่งขันกีฬภายในประกอบกิจกรรมพลศึกษาตามหลักสูตรหรือการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน แต่มีใช้แทนกิจกรรมนั้น ๆ

4. การจัดการแข่งขันนั้น ควรจัดแข่งขันระหว่างผู้ที่มีทักษะเท่าเทียมกันให้มากที่สุดเพื่อให้เกมการแข่งขันตื่นเต้นสนุกสนาน

5. ควรคำนึงถึงสวัสดิภาพและสุขภาพของผู้เข้าร่วมการแข่งขันให้มากที่สุด ไม่ควรจัดกิจกรรมอันก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

6. ควรรจัดกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมแข่งขันมีโอกาสฝึกซ้อมและปฏิบัติตามสมควร
7. ควรมีโครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาให้เข้าใจและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี
8. หากนักเรียนมีความประสงค์ที่จะขอรับคำแนะนำ ก็ควรให้บริการแนะนำนั้น ๆ โดยอาจกระทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มตามควรแก่กรณี
9. โครงการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เป็นอย่างดีแล้วนั้น ควรดำเนินการให้เป็นไปตามกำหนดเวลานั้นให้มากที่สุด
10. การให้รางวัลนั้น ไม่ควรและไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นของที่มีค่าราคาแพงเกินไป ควรเป็นสิ่งที่จะทำให้นักเรียนมีความภูมิใจและเป็นการประกาศเกียรติคุณในตัวนักเรียนเอง
11. ในกรณีที่พบปัญหาในการแข่งขัน ควรต้องพิจารณาและตัดสินใจหาหนทาง ๆ ด้วยความยุติธรรมและเป็นไปตามระบบประชาธิปไตย
12. กิจกรรมที่จัดแข่งขันนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถจัดต่อเนื่องกัน
13. ควรมีการรวบรวมสถิติการแข่งขันต่าง ๆ ไว้เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลโครงการและการทำรายงานประจำปี

กิจกรรมการแข่งขันกีฬารายในโรงเรียนนั้น ควรจัดให้ประสานกับโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ทักษะและเทคนิคที่เรียนรูมาแล้ว นำมาปฏิบัติในสถานการณ์จริง และหากจะสามารถทำได้ควรเตรียมจัดสอนกิจกรรมพลศึกษาในชั้นเรียนและแข่งขันกีฬารายในโรงเรียนก่อนฤดูกาลแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนและการแข่งขันกีฬารายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกันอย่างมีคุณค่า

และเพื่อให้กิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์แบบในทุกโครงการนั้น ควรมีปฏิทินกิจกรรมของทุกฝ่ายภายในโรงเรียนไว้ด้วยแล้ว หัวหน้าฝ่ายแต่ละโครงการควรจะได้ตกลงกันในเรื่องกำหนดเวลาของแต่ละโครงการให้สอดคล้องกันโดยกำหนดเวลา บุคลากร ตัวนักเรียน อุปกรณ์ สถานที่และอื่น ๆ มีให้ชัดเจนกัน หากได้จัดเตรียมดำเนินการในทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดีแล้ว โครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬารายในโรงเรียนก็สามารถจัดให้บรรลุเป้าหมายได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

การแบ่งหน่วยแข่งขัน

เพื่อให้การจัดการแข่งขันดำเนินไปด้วยความสำเร็จเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์คือ สามารถให้โอกาสสำหรับนักเรียนทุกคนที่จะได้เข้าร่วมในการแข่งขัน การแบ่งหน่วยงานจึงมีความสำคัญประการหนึ่ง ลักษณะการแบ่งหน่วยนั้นอาจจะจัดได้ดังต่อไปนี้คือ

1. Inter Class แบ่งตามชั้น
2. Inter Grade จัดคณะมีทุกชั้นรวมกัน
3. Taking Lot วิธีจับฉลาก
4. Residential Area แบ่งตามที่พัก
5. Military Unit แบ่งตามหน่วยทหารที่สังกัด
6. Inter Dormitory แบ่งตามหอนอน
7. Inter Fraternity แบ่งตามชมรมวิชาชีพ เช่น
หญิงเรียกว่า Sororities
8. Inter Faculty แบ่งตามคณะ
9. Church Or Religious Group แบ่งตามลัทธิศาสนาที่นับถือ
10. Boy And Girl Scout Troops แบ่งตามประเภทของลูกเสือ
11. Independents จัดกลุ่มเองโดยอิสระ
12. International Student แบ่งตามสัญชาติของนักเรียน
13. Sports Club ชุมนุมกีฬา
14. Special Interest Units ชุมนุมต่าง ๆ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์
ดนตรี ชุมนุมปลูกดอกไม้ ชุมนุมละคร และชุมนุมบำเพ็ญประโยชน์
15. Home Room - Advisory แบ่งตามกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา

การเลือกประเภทกีฬา

เพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้ทักษะที่เรียนในชั้นเรียนให้มากที่สุด หลักเกณฑ์การเลือกประเภทกีฬามีดังนี้คือ

1. เป็นกีฬาที่สอนอยู่ในภาคเรียนนั้น ๆ
2. กีฬานั้นต้องเล่นได้หลายคน อาจจะเป็นกีฬาชุด - เดี่ยว ก็ตาม
3. ต้องเหมาะสมกับฤดูกาลและมีอุปกรณ์กีฬาได้
4. กีฬานั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการฝึกซ้อม
5. กีฬานั้นต้องอยู่ในความสนใจและความต้องการของนักเรียน

เวลาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬายานใน ๆ

เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกซ้อม ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนในชั้นและได้แสดงออกตามความสามารถของตนเวลาที่จะใช้สำหรับแข่งขันกีฬายานใน ๆ นี้ อาจจัดได้ในชั้นเวลายังต่อไปนี้ คือ

1. เวลาเช้าก่อนเข้าห้องเรียน
2. เวลาพักกลางวัน
3. เวลาหลังจากเลิกเรียน
4. วันเสาร์ - อาทิตย์ หรือวันหยุดพิเศษ
5. วันก่อนปิดเทอม

เวลาใช้ก่อนเวลาเลิกเรียน

อาจใช้เวลาช่วงนี้จัดการแข่งขันก็ได้ สำหรับนักเรียนบางคนที่จะต้องรีบกลับบ้านหลังจากเลิกเรียน กิจกรรมแข่งขันที่จัดขึ้นควรเป็นกิจกรรมสันทนาการ กิจกรรมเบา ๆ เช่น เกมปาเป้า หมากรูก หมากฮอส เทเบิลเทนนิส เกมเบ็ดเตล็ด แบดมินตัน เป็นต้น

เวลาพักกลางวัน

ช่วงเวลาพักกลางวัน ก็อาจจัดการแข่งขันได้เช่นเดียวกัน กิจกรรมที่จัดไม่ควรจัดกิจกรรมที่หนักเกินไป เพราะต้องคำนึงถึงตัวเด็กที่เพิ่งทานอาหารเข้าไป หากเหนื่อยมาก อาจจะเกิดอาเจียนได้และรวมทั้งทำให้เด็กนักเรียนง่วงหลับในห้องเรียน

เวลาหลังจากเลิกเรียน

นับเป็นเวลาที่เหมาะที่สุดในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ฯ เพื่อที่เด็กนักเรียนจะได้ผ่อนคลายความตึงเครียดและรวมสนุกสนาน ในการออกกำลังกายและเพื่อป้องกันมิให้เด็กนักเรียนใช้เวลาว่างไปในทางที่ผิด ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองและเป็นการละเมิดของสังคม

วันหยุดเสาร์ – อาทิตย์

อาจเป็นวิธีหนึ่งที่จะใช้วันหยุดจัดการแข่งขัน หากไม่สามารถใช้เวลาใดเวลาหนึ่งมาจัดการแข่งขันได้

ก่อนปิดเทอม

น่าจะเป็นแนวความคิดที่ดีที่จะให้โอกาสนักเรียนและคณะครู ให้ร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา สนุกสนาน ถ้าหากโรงเรียนไม่มีกิจกรรมอื่นใดเลย ฉะนั้นระยะเวลา 3 เดือนเศษ ที่ทางฝ่ายทางศึกษาระเบียบการเรียนการสอน เมื่อหมดแล้วก็ควรจะได้มีโอกาสสนุกสนานร่วมกัน อันช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ความเข้าใจซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น แนวการจัดอาจจะจัดในรูปของ Play Day หรือ Sport Day ก็ได้

ระเบียบและกฎของบังคับของการแข่งขันกีฬาภายใน ฯ

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายใน จากประวัติที่เรารู้ได้ทราบมาแล้วนว่าการจัดการแข่งขันกีฬาภายในเป็นการจัดขึ้นเพื่อนักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เป็นตัวแทนทีมโรงเรียน ฉะนั้นผู้ที่มีสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้ที่ไม่ได้เป็นตัวแทนของทีมโรงเรียน (ตัวแทนให้เป็นเจ้าหน้าที่)
2. ต้องไม่เป็นผู้เล่นชนะเลิศในกีฬานั้น ๆ มา 2 ปีซ้อน (เล่นประเภทอื่นได้)
3. ไม่เป็นนักกีฬาอาชีพ
4. มารยาทไม่คหามเข้าร่วม
5. ต้องเป็นนักเรียนที่มีเวลาเรียนปกติ
6. มีสุขภาพดี (โดยให้แพทย์ตรวจ บางคนมีโรคประจำตัว)
7. อาจกำหนดให้เล่นกีฬาเพียงประเภทเดียว

ความหมายของคำว่านักกีฬาสมัครเล่น

นักกีฬาจะมีสถานภาพเป็นนักกีฬาสมัครเล่นนั้น จะต้องไม่ละเมิดข้อกำหนดดังต่อไปนี้คือ

1. ห้ามโฆษณาแฝง
2. ห้ามใช้ความรู้หาประโยชน์
3. ห้ามรับเงินจากการเล่น
4. ห้ามรับเงินมากกว่าค่าใช้จายนั้น ๆ
5. ห้ามแข่งขันกับทีมอาชีพ
6. ห้ามพนันขันต่อ
7. ห้ามเซ็นสัญญาแข่งขันกับทีมอาชีพ

งบประมาณ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ปัจจัยที่สำคัญที่สุด 3 ประการ ของโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน คือ งบประมาณ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก รวมทั้งการมีผู้นำที่ดี องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้สามารถคาดการณ์ถึง ปริมาณ และคุณภาพของโครงการที่กระทำได้ ซึ่งมีสูตรแสดง สหสัมพันธ์ดังนี้คือ " งบประมาณ = เงินที่ + อุปกรณ์ + เครื่องอำนวยความสะดวก = ปริมาณและคุณภาพของโครงการ " สำหรับเหตุผลที่แสดงนี้ ประสิทธิภาพของโครงการการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในจะขึ้นอยู่กับกำลังงบประมาณเป็นพื้นฐาน

การดำเนินการในทุกโครงการนั้นจะต้องอยู่ภายใต้ความจำกัดของงบประมาณ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ สำหรับบางสถานการณ์นั้น สิ่งต่าง ๆ อาจลดความสำคัญกว่าความปรารถนาของผู้เข้าร่วม และแม้ว่าโครงการจะถูกจำกัดอยู่ก็ตาม การจัดขึ้นโดยปัจจุบันหรือการประยุกต์ขึ้นใหม่ สำหรับประสบการณ์ที่เต็มไปด้วยความหมายสำหรับผู้เข้าร่วมก็สามารถทำได้

เครื่องอำนวยความสะดวกใหม่ ๆ ที่ได้ออกแบบเป็นอย่างดีและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพ มีอิทธิพลสูงใจในการเข้าร่วมในกิจกรรม ความดึงดูดใจของอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกมีแนวโน้มที่จะชักจูงคนให้มาเข้าร่วมในกิจกรรมของโครงการ เพราะฉะนั้นบุคลากรซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในควรต้องใส่ใจแสวงหา แหล่งงบประมาณ เพื่อให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกอยู่เสมอ

งบประมาณ

ถ้าคุณค่าของการเข้าร่วมในกิจกรรมแข่งขันกีฬาภายในเป็นไปอย่างสมรรถนะแล้ว การเงินที่ใช้เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬานี้ไม่ควร นับเป็นค่าใช้จ่ายสิ้นเปลือง น่าที่จะเรียกว่าเป็น การลงทุนมากกว่า บนพื้นฐานของการส่งเสริมการศึกษาของเยาวชน การจัดการแข่งขันกีฬาคง จะได้รับการอุดหนุนงบประมาณเท่า ๆ กับการศึกษาค้นอื่น ๆ เช่นเดียวกัน และแม้ว่าสิ่งทีกล่าวนี จะเป็นปรัชญาที่ถูกตอ้งก็ตาม งบประมาณการจัดการแข่งขันกีฬาภายในในหลายโครงการก็ไม่ได้ รับ การสนับสนุนส่งเสริมให้เป็นไปตามอุดมคติดังกล่าว

การจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในนั้นไม่เป็นการใช้จ่ายที่แพงหรือสูงอย่างแน่นอน หากเราจะพิจารณาเปรียบเทียบกับจำนวนของผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ และในการเตรียมแผนงานกับการบริหารโครงการที่ดีแล้วค่าใช้จ่ายเป็นรายบุคคล อาจจะเสียเพียงคนละไม่กี่สิบบาท ยิ่งเป็นเงินจำนวนน้อยลงถ้าคิดจำนวนค่าใช้จ่ายเป็นรายเฉลี่ยต่อจำนวนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดจะยิ่งเห็นความคุ้มค่ามากขึ้น เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเป็นรายเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละคนกับโครงการการศึกษาทางดานอื่น ๆ

แหล่งของรายได้

การหาเงินทุนสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการนั้นไม่มีแบบแผนที่แน่นอน อาจจะได้อีกด้วยวิธีการต่าง ๆ ในโอกาสพิเศษ และหรือโดยวิธีต่อไปนี้

- เงินงบประมาณของทางโรงเรียน
- เงินจากกิจกรรมนิสิต
- เงินงบประมาณทางคณพลศึกษา
- เงินค่านายหน้าจากการจัดการแข่งขัน
- เงินบริจาคจากสมาคม ห้างร้าน
- เงินค่าสมัครเข้าร่วมการแข่งขัน
- เงินค่าเช่าอุปกรณ์
- เงินค่าสมาชิก
- เงินจากการจัดการแสดงพิเศษ
- และอื่น ๆ

อุปกรณ์

การเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้ได้อยู่ตลอดเวลา เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของความสำเร็จของโครงการ การเลือกใช้อุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพอาจเป็นสาเหตุทำให้โครงการแข่งขันกีฬาสันทนาการของสละคุณหยุดยั้ง ยิ่งใช้อุปกรณ์ที่มีคุณภาพมากเท่าใดโอกาสที่จะได้รับความพึงพอใจในความสำเร็จของโครงการก็จะมีมากเท่านั้น

การระดมทุนจากอุปกรณ์ เนื่องจากอุปกรณ์กีฬาส่วนใหญ่มีราคาแพงมาก ฉะนั้นจึงควรจะมีข้อกำหนดเป็นนโยบายที่แน่นอนเกี่ยวกับการเบิกจ่ายอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ รวมทั้งการระดมทุนซึ่งจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะรับผิดชอบในการทำความสะอาด ซ่อมแซม และการเบิกจ่ายห้องเก็บรักษาอุปกรณ์ที่มีเนื้อที่กว้างขวางพอ และสามารถจัดเป็นระบบง่ายต่อการหยิบใช้และการเก็บ โดยอาจเขียนโคดย่อของแต่ละอุปกรณ์ไว้ รวมทั้งหมายเลขจำนวนของอุปกรณ์ทั้งหมด

เครื่องอำนวยความสะดวก

เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพอันไม่มีขอบเขตจำกัดของการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในแล้ว โดยนัยจึงกล่าวทำให้เครื่องอำนวยความสะดวกของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในมีไม่พอเพียงกับจำนวนของผู้เข้าร่วม จึงเป็นปัญหาที่ควรคำนึงสำหรับผู้บริหารโรงเรียนทั้งหลายที่จะต้องจัดเตรียมสถานที่ต่าง ๆ ให้มากพอ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ว่า " กีฬาสำหรับนักศึกษาทุกคน และนักศึกษาทุกคนรวมในการเล่นกีฬา "

นักการศึกษาที่ประจักษ์ในความจริงของคุณค่าของโครงการจัดการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในภายใน และได้พยายามปรับปรุงเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งในร่มและกลางแจ้งให้ดีขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างของการศึกษาแบบใหม่ การก่อสร้างเครื่องอำนวยความสะดวกทั้งในร่มและกลางแจ้งนั้นก็ออกแบบให้สามารถประกอบกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในได้หลาย ๆ ประเภท หรือที่บางคนเรียกว่า อาคารเอนกประสงค์

หน้าที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของโครงการจัดการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในก็คือ การส่งเสริมแต่ละบุคคลให้ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ เป็นปกตินิสัย โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นในประเภทต่าง ๆ ฉะนั้นการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลายควรมีได้มีตารางกำหนดไว้ให้เป็นระเบียบ และให้สามารถใช้ได้ทั่วถึงตลอดวันทั้งนักเรียน นักศึกษา อยู่ที่บ้านในการศึกษานั้น ๆ

วิธีจัดการแข่งขัน

การแข่งขันหมายถึง แบบแผนหรือขั้นตอนเพื่อหาผู้ชนะเลิศ หรือผู้ชนะตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน และอาจใช้หลายรูปแบบผสมกันก็ได้ การใช้วิธีจัดการแข่งขันที่ดีและเหมาะสมนั้นนับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดต่อความสำเร็จของโครงการการแข่งขันกีฬาสันติภาพภายใน ซึ่งบางครั้ง วิธีจัดการแข่งขันก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดคนให้มีความอยากเข้าร่วมกิจกรรม การแข่งขันกีฬาที่เรารู้จักมากยิ่งขึ้น

วิธีการจัดการแข่งขันนั้นต้องเลือกเพื่อให้เหมาะสมที่สุด และตอบสนองตามจุดมุ่งหมายให้มากที่สุด มีข้อควรพิจารณาก่อนที่จะตกลงใช้วิธีการจัดการแข่งขันแบบใดแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้คือ

1. มีความต้องการที่จะไต่ผู้ชนะเลิศที่แท้จริงหรือไม่
2. มีความต้องการที่จะให้ทุกคนมีโอกาสได้แข่งขันเท่าเทียมกันหรือไม่
3. ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสแข่งขันกี่ครั้ง และเท่ากันทุกคนหรือไม่
4. สามารถให้ความยุติธรรมและความมั่นใจต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันแค่ไหน
5. การจัดการนั้นจำเป็นสำหรับทีมหรือผู้เล่นส่วนใหญ่หรือไม่
6. กิจกรรมที่จะจัดนั้นจัดเป็นทีม บุคคลหรือประเภท
7. การจัดการนั้นคำนึงถึงวัย อายุ ความสนใจ และความสามารถของผู้เข้าร่วมหรือไม่
8. เราจะสามารถรักษาระดับความสนใจไปตลอดการแข่งขันหรือไม่
9. จะต้องใช้เวลาในการจัดการแข่งขันนั้นนานเท่าใด
10. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่จะใช้ได้เพียงพอตลอดการแข่งขันหรือไม่
11. มีความต้องการไต่ผู้ชนะเลิศที่ตำแหน่ง
12. คำนึงถึงวิธีการหาตำแหน่ง รองชนะเลิศ และตำแหน่ง รองอื่น ๆ ได้อย่างเที่ยงตรงแค่ไหนอย่างไร
13. มีบุคลากรที่จะจัดดำเนินการแข่งขันเพียงพอหรือไม่
14. ใช้วิธีการแบ่งกลุ่มที่จะให้สอดคล้องกับแผนการแข่งขันอย่างไร

สำหรับประธานจัดการแข่งขันนั้นต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการจัดการแข่งขันทุกแบบเป็นอย่างดี รวมทั้งทราบถึงข้อได้เปรียบเสียเปรียบ ข้อดี - ข้อเสีย ของวิธีการจัดการแข่งขันแบบต่าง ๆ เพื่อที่จะได้สามารถดำเนินการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ วิธีการแข่งขันนั้น นักพลศึกษาได้พยายามคิดค้นวิธีการไว้มากมายวิธีด้วยกัน แบ่งเป็นหมวดหมู่ใหญ่ ๆ ได้ 5 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ

1. Meet เป็นการจัดการแข่งขันแบบครั้งคราว หรือบางแห่งอาจเรียกเป็นชื่อ
 การแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้นว่า Meet ก็มี ปัจจุบันหมายถึงการจัดการแข่งขันกีฬา
 แบบหนึ่ง ส่วนใหญ่เป็นกีฬาประเภทบุคคล เช่น กรีฑา ยิงธนู จักรยาน เรือใบ ยิมนาสติก
 กอล์ฟ วอลเลย์บอล เป็นต้น ซึ่งการแข่งขันทางฝ่ายจะมีเขตหรือพื้นที่เป็นเฉพาะของตนเอง และ
 แต่ละคนก็พยายามทำสถิติของตนเองให้ดีที่สุด กับในการเล่นนั้นจะไม่มีการปะทะกันกับฝ่ายตรงข้าม
 การจัดการแข่งขันนักกีฬายกน้ำหนักหรือฟุตบอลลูกกลมๆ แล้วคัดเอาผู้ที่มีสถิติเข้าไปแข่งขันใน
 รอบต่อไปจนถึง รอบชิงชนะเลิศ

2. Round Robin การจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด ในบางแห่งเรียก
 League หรือ Percentage Plan นั่นคือ แต่ละทีมจะต้องแข่งขันกับทีมนั้น ๆ ทีละครั้ง
 ซึ่งเรียกว่า Single Round หรือพบกัน 2 ครั้ง เรียกว่า Double Round การจัด
 แบบนี้อาจจัดได้ดังต่อไปนี้

1. แบบตาราง (Graph Methods)

2. ข่ายรูป (A Triangular Pattern)

3. หมุนเวียน (Column หรือ Rotation Methods)

3. Elimination การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก มีวิธีการแข่งขันดังต่อไปนี้คือ

1. แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก (Single Elimination)

2. แบบรางวัลชมเชย (Simple Consolation)

3. แบบแพ้ 2 ครั้ง คัดออก (Double Elimination)

4. แบบหารองชนะเลิศที่แท้จริง (Bagnal Wild).

5. Semi - Double Elimination Tournament

6. Second Place Consolation

7. Mueller - Anderson Playback

4. Combination แบบผสม เป็นวิธีการแข่งขันที่นำเอาวิธีการจัดหลาย ๆ แบบ

มาผสมกันคือ

1. แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก + พบกันหมด

2. แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก + แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก

3. แบบพบกันหมด + แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก

4. แบบพบกันหมด + แบบพบกันหมด
 5. แบบพบกันหมดแต่มีเงื่อนไขเช่นในกีฬามวยปล้ำ แข่งขันแบบพบกันหมดแต่นักกีฬาแต่ละคนจะมีคะแนนประจำตัวอยู่ 6 คะแนนหากคะแนนประจำตัวที่มีอยู่ถูกตัดจนหมดก็ตองออกจากการแข่งขัน เป็นต้น
 6. แบบพบกันหมด + แบบพบกันหมด + แพ้คัดออก
5. Challenge แบบต่างๆ เป็นการแข่งขันทัดต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ ไม่มีกำหนดเวลาว่าจะสิ้นสุดเมื่อใด และส่วนใหญ่จะเป็นการจัดการแข่งขันสำหรับกีฬาประเภทบุคคล มีวิธีจัดดังนี้คือ
1. แบบขั้นบันได Ladder
 2. แบบปิรามิด Pyramid
 3. แบบกรวย Funnel
 4. King or Crown
 5. Round the Clock
 6. Spider Web

(ตัวอย่าง)

การจัดแบบ Meet

สมัครเป็นการแข่งขันกรีฑาประเภทวิ่ง 100 เมตร ชาย
ถ้ามีผู้แข่งขันเป็นจำนวนมากก็จัดแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ แล้วคํ้าผู้ทำเวลาดีไปแข่งขันในรอบต่อไปอีก

รอบแรก

กลุ่ม 1	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	846	Crawford Hasely	TRI	10.42
2	406	Thieme Alexander	GDR	10.64
3	542	Caravani Luciano	ITA	10.66
4	92	Micha Lambert	BEL	10.69
5	107	Simons Gregory	BER	10.76
6	530	Stefansson Bjarmi	ISL	11.28
	675	Kali Wavala	NGY	np
กลุ่ม 2	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	936	Jones John	USA	10.43
2	989	Amadou Meito	CIV	10.53
3	843	Armstrong Ainsley	TRI	10.59
4	106	Sharpe Michael	BER	10.70
5	311	Chauvelot Dominique	FRA	10.79
6	44	Schly Mohammed	ARS	11.10
7	409	Bastians Werner	GER	11.17
8	654	Padilla Armando	NCA	11.52

กลุ่ม 3	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	127	Petrov Petar	BUL	10.46
2	721	Licznanski Zenon	POL	10.60
3	117	Da Silva Ruy	BRA	10.61
4	813	Garpenborg Christer	SWE	10.64
5	305	Amoureux J.Claude	FRA	10.75
6	622	Alawad Abdulkareem	KUW	11.27
7	520	Bodaghi Ayoub	IRN	11.39
กลุ่ม 4	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	574	Quarrie Donald	JAM	10.38
2	700	Abrahams Gay A	PAN	10.40
3	164	Nash Marvin	CAN	10.59
4	76	Sands Nucgacl	BAH	10.65
5	110	Trott Dennis	BER	10.67
6	54	Fitzgerald Peter	AUS	10.87
7	532	Russell Ronald	ISV	11.22
กลุ่ม 5	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	929	Glance Harvoy	USA	10.37
2	745	Woronin Marian	POL	10.56
3	871	Aksinin Alexander	URS	10.60
4	570	Bradford Colin	JAM	10.64
5	763	Ferrer Pedro	PUR	10.76
6	467	Papageorgopoulos Vassilio	GRE	10.82
7	72	Jervis Leonard	BAH	10.87

กลุ่ม 6	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	391	Kurrat K.Dieter	GDR	10.37
2	877	Berzov Valeriy	URS	10.53
3	441	Steinmann Dieter	GER	10.68
4	212	Gomez Francisco	CUB	10.68
5	797	Sy Barka	SEN	10.81
6	578	Jinno Masahide	JPN	10.94
7	111	Thurton Colin	BIZ	11.03
8	2	Regales Siegfried	AHO	11.11
กลุ่มที่ 7	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	951	Riddick Steven	USA	10.43
2	737	Swierczynski Andrzej	POL	10.62
3	791	Fall Adama	SEN	10.72
4	834	Jairsuraparp Suchart	THA	10.75
5	632	Bombardella Roland	LUK	10.76
6	75	Sands Clive	BAH	10.82
7	482	Etienne Philippe	HAI	11.05
กลุ่ม 8	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	317	Echovin Gilles	FRA	10.53
2	412	Bieler Klaus - D	GER	10.58
3	837	Ratanapol Anat	THA	10.71
4	230	Ramirex Hermes	CUB	10.72
5	794	Ndao Momar	SEN	10.74
6	636	Ahmad Ramli	MAL	10.98
	136	Mberinguerer Reme	CAF	np

กลุ่ม 9	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	987	Monsels Sammy	SUR	10.58
2	220	Leonard Silvio	CUB	10.62
3	904	Silov Yuriy	URS	10.70
4	844	Brathwaite Chris	TRI	10.71
5	501	Lepold Endre	HUN	10.82
6	82	Jordan Pearson	BAR	10.95
7	275	Moore Antony	FIJ	11.06
	238	Lopez Matias Felix	DOM	np

คัดเอาผู้ที่ได้ 1 - 3 ในแต่ละกลุ่ม และผู้ที่ทำเวลาที่ต่ำสุด (นอกเหนือจากที่ 1 - 3) ของทุกกลุ่มอีก 5 คน ไปแข่งในรอบที่ 2

รอบ 2

กลุ่ม 1	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	574	Quarie Donald	JAM	10.33
2	951	Riddick Steven	USA	10.36
3	164	Nash Marvin	CAN	10.48
4	871	Aksinin Alexander	URS	10.55
5	110	Trott Dennis	BER	10.64
6	837	Ratanapol Anat	THA	10.65
7	542	Caravani Luciano	ITA	10.81
8	317	Echevin Gilles	FRA	12.00

กลุ่ม 2	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	700	Abrahams Gay A	PAN	10.35
2	936	Jones John	USA	10.46
3	406	Thieme Alexander	GDR	10.50
4	745	Woronin Marian	POL	10.53
5	220	Leonard Silbio	CUB	10.59
6	987	Monsels Sammy	SUR	10.61
7	570	Garpenborg Christer	SWE	10.63
8	813	Garponborg Christer	SWE	10.63

กลุ่ม 3	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	846	Crawford Hasely	TRI	10.29
2	877	Borzov Valeriy	URS	10.39
3	989	Amadou Meite	CIV	10.45
4	117	Da Silva Ruy	BRA	10.57
5	737	Swierezynski Andrzej	POL	10.59
6	791	Fall Adama	SEN	10.60
7	412	Bieler Klaus - D	GER	10.80
	76	Sands Michael	BAH	np

กลุ่ม 4	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	929	Glance Harvoy	USA	10.23
2	391	Kurrat K, Dieter	GDR	10.29
3	127	Petrov Petar	BUL	10.38
4	043	Armstrong Ainsley	TRI	10.46
5	212	Gomez Francisco	CUB	10.49
6	721	Licznorski Zenon	POL	10.52
7	441	Steinmann Dieter	GER	10.67
	904	Silov Yuriy	URS	np

คัดเฉพาะที่ 1 - 4 ของแต่ละกลุ่มเข้าแข่งในรอบที่ 3

รอบที่ 3

กลุ่มที่ 1	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	929	Glance Harbey	USA	10.24
2	877	Borzov Baleriy	URS	10.30
3	391	Kurat K. Dieter	GDR	10.30
4	700	Abrahams Gay A	PAN	10.37
5	164	Nash Marbin	CAN	10.52
6	843	Armstribg Ruy	TRI	10.52
7	117	Da Silba Ruy	BRA	10.54
8	745	Woronin Marian	POL	10.69
กลุ่ม 2	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	846	Crawford Hasely	TRI	10.22
2	574	Quarrie Donald	JAM	10.62
3	936	Jones John	USA	10.30
4	127	Petrov Petar	BUL	10.30
5	951	Riddick Steven	USA	10.33
6	989	Amadou Meite	CIV	10.46
7	871	Aksinin Alexander	URS	10.50
8	406	Thieme Alexander	GDR	10.50

คัดเอาผู้ที่ได้ 1 - 4 ของแต่ละกลุ่มเข้ารอบชิงชนะเลิศ

รอบชิงชนะเลิศ

กลุ่มที่	หมายเลข	ชื่อ	ประเทศ	ทำเวลาได้
1	846	Crawford Hasely	TRI	10.06
2	574	Quarrie Donald	JAM	10.08
3	877	Borzov Valeriy	URS	10.14
4	929	Glance Harvey	USA	10.19
5	700	Abrahams Gay A	PAN	10.25
6	936	Jones John	USA	10.27
7	391	Kurrat K.Dieter	GDR	10.31
8	127	Petrov Petar	BUL	10.35

แบบพบกันหมด (Round Robin)

การจัดแบบพบกันหมดเป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับจำนวนผู้สมัครไม่มากเกินไป หากมีผู้สมัครน้อยเกินไปเป็นกลุ่มย่อย วิธีนี้เปิดโอกาสให้ผู้แข่งขันได้แสดงฝีมือของตนเองอย่างเต็มที่ และเป็นการเปิดโอกาสให้ได้แก่ตัวในการแข่งขันครั้งต่อไป ถ้าหากเกิดแพ้ในครั้งแรก แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องใช้เวลาและอาจใช้งบประมาณในการจัดมากตามไปด้วย

วิธีจัดแบบพบกันหมดนี้ แบ่งได้หลายแบบ คือ

1. แบบตาราง (Graph Methods)
2. แบบชายข หรือ แบบสามเหลี่ยม (Triangular Pattern)
3. แบบหมุนเวียน Rotation Methods or Column

การจัดแบบตาราง

การจัดแบบตารางเป็นการจัดที่วิธีหนึ่งคือ เมื่อจัดเสร็จแล้วจะรู้

- ว่าใครแข่งกับใคร

- เมื่อใด

- ใครคู่แรกใครคู่หลัง

การจัดแบบตารางนี้มีจัดได้ 2 แบบ คือ

แบบที่ 1 จัดโดยจำนวนวันเท่ากับจำนวนชุดที่เข้าแข่งขัน

แบบที่ 2 จัดโดยจำนวนวันน้อยกว่า จำนวนชุดที่เข้าแข่งขัน 1 วัน

แบบที่ 1 จำนวนวันเท่ากับจำนวนชุด

ข้อเสนอแนะ (1) การจัดแบบนี้ไม่จำกัดว่าทีมที่เข้าแข่งขันจะเป็นจำนวนคู่หรือคี่ก็ได้

(2) จำนวนชุดที่เข้าแข่งขัน ไม่ควรเกิน 8 ชุด ถ้าเกินควรแบ่งเป็น 2 สาย

หลักในการจัด

1. ที่ช่องให้มากกว่าจำนวนชุดที่เข้าแข่งขัน 1 ช่อง เช่น
สมัคร 7 ชุด ที่ 8 ช่อง , สมัคร 8 ชุด ที่ 9 ช่อง
2. ชี้คเส้นทะแยงมุม จากมุมบนซ้าย
3. การวางของแถวบนสุดและการวางของแถวหน้าสุด ใส่ชื่อชุดที่เข้าแข่งขัน
4. การวางก้านกลางทางเส้นทะแยงมุมไม่ใช่
5. ตัวเลขที่ปรากฏบนตารางหมายถึงวันที่ของการแข่งขัน

วิธีกำหนดวันที่แข่งลงในการวางแข่งขัน

1. ในช่องแรกของบรรทัดที่ 1 ให้ใส่วันที่ 1 และเรียงตามลำดับจนหมด
2. ในบรรทัดที่ 2 ของแรก ให้ใส่เลขที่มากกว่าของ 1 ซึ่งอยู่บรรทัดบนอยู่ 1 เสมอ
3. ช่องแรกของบรรทัดที่ 3 และบรรทัดต่อ ๆ ไป ก็ดำเนินการเหมือนกัน
4. ในกรณีที่กำหนดจำนวนวันครบแล้ว ให้เริ่มต่อกับ 1 ใหม่ ถึงตัวอย่าง
สมมุติ มีทีมสมัครเข้าแข่งขัน 6 ทีม

ทีม	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ
ก		1	2	3	4	5
ข			3	4	5	6
ค				5	6	1
ง					1	2
จ						3
ฉ						

การกำหนดว่าใครพบกับใครและวันไหน เราสามารถกำหนดได้จากตัวเลขในตาราง เช่น เราต้องการทราบว่า วันที่ 1 ใครจะแข่งกับใคร เราก็ดูว่ามีเลข 1 ในตารางกี่ตัว

(จากตารางจะเห็นว่ามีเลข 1, 3 ทั้ง แสดงว่า วันที่ 1 มี 3 คู่)

วันที่ 2 ก็เช่นเดียวกัน ดูว่ามีเลข 2 กี่ตัว (จากตารางจะเห็นว่ามี เลข 2 , 2 ทั้ง แสดงว่ามี 2 คู่) ในทำนองเดียวกัน วันที่ 3 , 4 , 5 , 6 ก็ดำเนินอย่างเดียวกัน

จากตัวอย่างตามตาราง จะปรากฏว่า

วันที่	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	ก - ข	ก - ค	ก - ง	ก - จ	ก - ฉ	ข - ฉ
	ค - ฉ	ง - ฉ	ข - ค	ข - ง	ข - จ	ค - จ
	ง - จ		จ - ฉ		ค - ง	

แบบที่ 2 จำนวนวันน้อยกว่าจำนวนคู่คือ 1 วัน

ข้อเสนอแนะ การจัดแบบนี้ จำนวนคู่ที่เขาแข่งขันจะต้องเป็นจำนวนคู่เท่านั้น ถ้าเป็นจำนวนคี่ ก็จัดวันแข่งขันให้เท่ากับจำนวนคี่

หลักการจัด ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 ให้ดำเนินเช่นเดียวกับการจัดแบบตารางแบบที่แล้ว

6. ตรวจสอบตารางข้อที่ 3 จากบนแถวสุดท้าย เป็น กฎต้องใส่เลข 2 จะใส่เลขอื่นไม่ได้

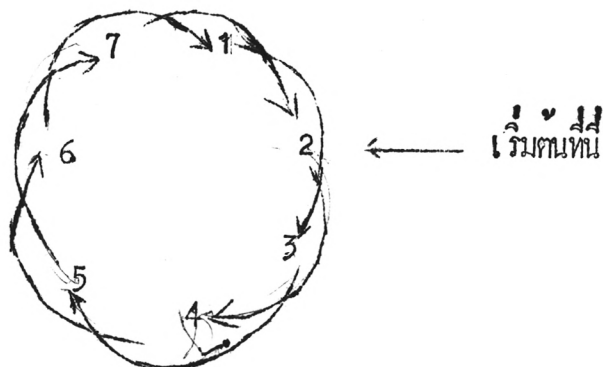
7. และในแถวสุดท้ายนั้น จากตารางตรงเลข 2 ลงไปให้ใส่ตัวเลขที่เป็นจำนวน

เพิ่มขึ้นอีก 2 ตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินจำนวนวันที่ของการแข่งขัน

ตัวอย่างการเพิ่มขึ้นอีก 2 ตำแหน่ง

สมมติว่ามีคู่แข่งขัน 8 คู่ จะแข่งให้เสร็จภายใน 7 วัน เราก็เขียนเลข

1 - 7 เป็นวงกลม

แล้วเริ่มที่ 2 จาก 2 ไป 4 , จาก 4 ไป 6 , จาก 6 ไป 1 , จาก 1 ไป 3 , จาก 3 ไป 5 , จาก 5 ไป 7 , จาก 7 ไป 2 หมุนเวียนกันอย่างนี้เรื่อย ๆ

ตัวอย่างการจัดแบบการจบบทที่ 2 เมื่อมีผู้สมัคร 8 รูป

ทีม	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ซ
ก		1	2	3	4	5	6	7
ข			3	4	5	6	7	2
ค				5	6	7	1	4
ง					7	1	2	6
จ						2	3	1
ฉ							4	3
ช								5
ซ								

ต้องเป็นกฎ
ของตัวเลข 2

หมายเหตุ โปรดสังเกตตารางแถวท้ายสุดนั้น ต้องมีตัวเลขครบจาก 1 - 7 ถ้าขาดไป
หมายความว่าต้องใส่เลขนี้
การกำหนดคู่แข่ง ก็เช่นเดียวกัน

วันที่

(1) (2) (3) (4) (5) (6) (7)
รวม รวม รวม รวม รวม รวม รวม

ก - ข ก - ค ก - ง ก - จ ก - ฉ ก - ช ก - ซ
ค - ข ข - ช ข - ค ช - ง ช - จ ช - ฉ ช - ซ
ง - ฉ ง - ช จ - ช ค - ช ค - ง ค - จ ค - ฉ
จ - ช จ - ฉ ฉ - ช ฉ - ช ช - ช ง - ช ง - จ

ตัวอย่างที่ 3 มีทีมสมัครเข้าแข่งขัน 7 ทีม แข่งเสร็จภายใน 7 วัน

	A	B	C	D	E	F	G
A		1	2	3	4	5	6
B			3	4	5	6	7
C				5	6	7	1
D					7	1	2
E						2	3
F							4
G							

กำหนดวันที่แข่งขัน

วันที่ 1	A - B	C - G	D - F	รวม 1
วันที่ 2	A - C	D - G	E - F	รวม 2
วันที่ 3	A - D	B - C	E - G	รวม 3
วันที่ 4	A - E	B - D	F - G	รวม 4
วันที่ 5	A - F	B - E	C - D	รวม 5
วันที่ 6	A - G	B - F	C - E	รวม 6
วันที่ 7	B - G	C - F	D - E	รวม 7

หมายเหตุ

หากทีมเป็นเลขจำนวนคี่ จะเห็นว่าความได้เปรียบเสียเปรียบน้อยกว่าทีมเป็นจำนวนคู่ กรณีที่จัดจำนวนวันแข่งขันเท่ากับจำนวนทีม

จำนวนรอบของการแข่งขัน

คำว่า Round นั้น ถูกใช้เป็นชื่อของแบบการจัดการแข่งขันเพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่าการแข่งขันนั้นครบสมบูรณ์ นั่นก็คือ ทีมหนึ่งได้แข่งขันกับทีมอื่น ๆ ครบทุกทีมแล้ว

คำว่า Round นี้ ในความหมายอื่นของการจัดการแข่งขันแบบนั้นก็คือ หมายถึงแบบ หรือรูปทรงของการแข่งขัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะวัดความก้าวหน้าของการแข่งขัน หรือผลของความสำเร็วจนผ่านไปแล้วของการแข่งขัน เป็นจำนวนเท่าใดในการแข่งขันแบบพบกันหมดนั้น รอบที่ 1 จะสิ้นสุดลงก็ต่อเมื่อแต่ละทีมแข่งขันไปแล้ว 1 ครั้ง หรือได้ Bye ส่วนรอบที่ 2 หมายถึง แต่ละทีมแข่งขันเป็นครั้งที่ 2 รอบที่ 3 และอื่น ๆ ก็ทำนองเดียวกัน นั่นก็คือ คำว่ารอบ แสดงให้ทราบถึงจำนวนครั้ง จำนวนวัน หรือสัปดาห์ ที่จะต้องแข่งขันตามหมายกำหนดการ

2. แบบชายธง (Triangular Pattern)

แบบนี้ไม่จำกัดว่านักกีฬาจะมีจำนวนคู่หรือคี่ ก็จัดได้ทั้งสิ้น แต่มีข้อเสียอยู่ว่า เราเพียงรู้แต่ว่าใครพบกับใคร แต่ไม่ทราบว่าใครพบกับใครเมื่อใด ต้องมากำหนดวันแข่งขันใหม่

หลักในการจัด (สมมุติว่าเขาแข่งขัน 6 ทีม)

1. เขียนเลข 1 - 5 เป็นแถวลงไป
2. ให้แต่ละหมายเลขที่เป็นหลักพบกับทีมที่เป็นตัวเลขตัวถัดไปจนหมดทีม

ดังตัวอย่าง

แบบที่ 1

1 - 2	1 - 3	1 - 4	1 - 5	1 - 6
2 - 3	2 - 4	2 - 5	2 - 6	
3 - 4	3 - 5	3 - 6		
4 - 5	4 - 6			
5 - 6				

แบบที่ 2

1 - 2	2 - 3	3 - 4	4 - 5	5 - 6
1 - 3	2 - 4	3 - 5	4 - 6	
1 - 4	2 - 5	3 - 6		
1 - 5	2 - 6			
1 - 6				

แบบที่ 3

1 - 2					
1 - 3	2 - 3				
1 - 4	2 - 4	3 - 4			
1 - 5	2 - 5	3 - 5	4 - 5		
1 - 6	2 - 6	3 - 6	4 - 6	5 - 6	

แบบที่ 4

1 - 2	1 - 3	1 - 4	1 - 5	1 - 6
	2 - 3	2 - 4	2 - 5	2 - 6
		3 - 4	3 - 5	3 - 6
			4 - 5	4 - 6
				5 - 6

หลักในการคิดว่า วันหนึ่งควรมีแข่งขันกี่คู่ เราต้องทราบ

1. จำนวนคู่ทั้งหมดความถี่
2. จำนวนวันของการแข่งขันว่ามีกี่วัน
3. เอาจำนวนวันที่ในข้อ 2 ไปหารจำนวนคู่ที่หาได้ในข้อ 1 ผลที่ได้รับก็คือจำนวนที่ต้องแข่งขันใน 1 วัน

การคำนวณหาจำนวนครั้งในการจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด

เราให้สูตร

$$M = \frac{N(N-1)}{2}$$

M คือ จำนวนครั้งที่ต้องการทราบ

N คือ จำนวนทีมที่สมัครเข้าแข่งขันทั้งหมด

จากตัวอย่าง ในการจัดแบบพบกันหมดเราสามารถคำนวณได้ดังนี้ (มี 6 ทีม)

โดยให้สูตร

$$M = \frac{N(N-1)}{2}$$

แทนค่าในสูตร $M = \frac{6(6-1)}{2}$

$$= \frac{6 \times 5}{2}$$

$$= 15$$

ตลอดการแข่งขันจะมี 15 คู่

ถ้าเราไปนับดูจากแบบรายชื่อที่จัดไว้จะมี 15 คู่ เรนเดียวกัน

การคำนวณหาว่าวันหนึ่งมีแข่งกี่คู่

เมื่อคำนวณหาจำนวนคู่ได้ว่ามี 15 คู่ และทราบว่าแข่งกัน 5 วัน ก็ให้เอา 5 วัน ไปหารจำนวนคู่ (15)

เพราะฉะนั้น วันหนึ่งจะมี 3 คู่

ข้อดี - ข้อเสียของการจัดแบบทแยง

ข้อดี

จัดง่าย จะมีที่หมดก็จัดได้

ข้อเสีย

1. ต้องมาจัดคู่แข่งชั้นใหม่ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดคู่แข่งชั้นในวัน
2. โอกาสที่จะเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบมีมาก

3. การจัดแบบหมุนเวียน (Rotation Method)

การจัดแบบหมุนเวียนเป็นการจัดการแข่งขันแบบพบกันหมดที่คิดมากวิธีหนึ่ง เพราะการจัดแบบนี้จะบอกเสร็จเลยว่า

- ใครจะต้องแข่งกับใครวันที่เท่าใด
- วันหนึ่ง ๆ มีกี่คู่
- ใครเป็นคู่แรก คู่หลัง

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดแบบนี้

1. จะจัดใดเฉพาะทีมที่เขาแข่งขันเป็นจำนวนคู่เท่านั้น
2. ถ้าทีมที่เขาแข่งขันเป็นจำนวนคี่ ต้องเพิ่มควย Bye ให้เป็นคู่ เช่น

$$5 + \text{bye} = 6, \quad 7 + \text{bye} = 8, \quad 9 + \text{bye} = 10$$

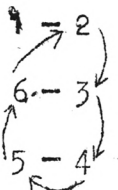
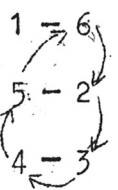
ดังตัวอย่าง

การจัดแบบหมุนเวียนนี้ มีจัดได้ 2 แบบคือ

1. แบบตามเข็มนาฬิกา
2. แบบทวนเข็มนาฬิกา

1. แบบตามเข็มนาฬิกา

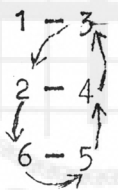
ตัวอย่าง เมื่อมีผู้เข้าสมัคร 6 ทีม

วันที่	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			1 - 5 4 - 6 3 - 2	1 - 4 3 - 5 2 - 6	1 - 3 2 - 4 6 - 5

โดยกำหนดให้ 1 เป็นตัวขึ้น ทุกทีมจะเวียนกันไปแทนที่ 2 เพื่อพบกับ 1

2. แบบทวนเข็มนาฬิกา

ตัวอย่าง เมื่อมีผู้เข้าสมัคร 6 ทีม

วันที่	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
			1 - 4 3 - 5 2 - 6	1 - 5 4 - 6 3 - 2	1 - 6 5 - 2 4 - 3

ตัวอย่าง มีทีมสมัครแข่งขัน 5 ทีม

วันที่	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	bye - 1 5 - 2 4 - 3	bye - 5 4 - 1 3 - 2	bye - 4 3 - 5 2 - 1	bye - 3 2 - 4 1 - 5	bye - 2 1 - 3 5 - 4

หมายเหตุ การจัดแบบหมุนเวียนนี้ เราสามารถจัดให้เสร็จได้โดยจำนวนวันน้อยกว่าจำนวนทีม 1 วัน เมื่อทีมเป็นจำนวนเลขคู่

การจัดการแข่งขันพบกันหมดแบบประยุกต์

การจัดการแข่งขันแบบพบกันหมดนี้ อาจประยุกต์เป็นแบบอื่น ๆ ได้อีกหลายรูปแบบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มความสนใจของผู้เข้าร่วม หลักการพื้นฐานเป็นไปตามแบบของการจัดการแข่งขันแบบพบกันหมดนั่นเอง สิ่งที่เปลี่ยนแปลงก็คือ คะแนน และวิธีการตัดสินเกี่ยวกับผู้ชนะเลิศ การจัดแบบนี้สำหรับบางโอกาสอาจจะทำให้การแข่งขันสำเร็จลงได้ในเวลาไม่ช้าไม่โม่ง หรือ ภายใน 1 หรือ 2 วัน เท่านั้น

แบบที่ 1 Continuous Round Robin

การจัดการแข่งขันแบบนี้ เหมาะสำหรับกิจกรรมแข่งขันที่เป็นคะแนนสามารถเปรียบเทียบของทีมอื่น ๆ ได้ เช่น โบว์ลิ่ง ยิงธนู ว่ายน้ำ ยิงปืน ยกน้ำหนัก ยิงลูกโทษ และอื่น ๆ เป็นต้น ลักษณะที่สำคัญของการจัดการแข่งขันแบบนี้ คือผลการแข่งขันของทีมใดทีมหนึ่งที่ทำได้นั้นจะเป็นผลการแข่งขันที่จะไปเปรียบเทียบกับทีมอื่น ๆ ที่รวมในการแข่งขัน ดังตัวอย่างในการแข่งขันโบว์ลิ่ง

สมมุติว่าตามโปรแกรมนั้นจะมี 2 ทีม ทำการแข่งขันกันใน 2 เลน แต่ละของคะแนนที่ทีมทั้ง 2 กระทำได้นั้นจะนำไปเปรียบเทียบกับทีมที่กำลังแข่งขันกันอยู่ในเลนอื่น ๆ ด้วย วิธีการนี้จะนำไปจนตลอดโปรแกรมการแข่งขัน ถ้าหากว่ามีทีมสมัครเข้าแข่งขัน 10 ทีม แข่งขันกันอาทิตย์ละครั้งแล้วการจัดการแข่งขันแบบ Continuous Round Robin จะใช้เวลาทำการแข่งขันกัน 9 อาทิตย์ และถ้าหากตั้งหลักเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับผู้ชนะไว้เท่ากับ 4 คะแนน (โดยให้ 3 เกม ต่อ 1 คะแนน และผลของคะแนนรวมอีก 1 คะแนน) ทีมใดทีมหนึ่งไม่อาจจะได้คะแนนเพียง 4 คะแนนเท่านั้น ในการชนะการแข่งขันครั้งหนึ่งนั้น ทีมที่ชนะทีมอื่น ๆ ทั้งหมดอาจได้คะแนนถึง 36 คะแนน จุดสำคัญอันนี้เองอาจช่วยให้ผู้เข้าร่วมเกิดความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้น

แบบที่ 2 Play - 'Til - You - Win Method

การประยุกต์ในอีกรูปแบบหนึ่ง คือ " Play - 'Til - You - Win Method " ดังตัวอย่าง การแข่งขันเทเบิลเทนนิส ผู้เล่น 6 คนจับฉลาก เพื่อจะได้หมายเลขประจำตัวในการแข่งขัน และการแข่งขันดำเนินไปแบบพบกันหมด (Single Round Robin) จำนวนผู้เล่น 6 คนนั้น ผู้เล่นจะต้องชนะให้ครบ 5 ครั้ง หรือ 5 คะแนน โดยชนะ 1 ครั้งจะได้ 1 คะแนน และแต่ละเกมจะเล่นเพียง 11 จุด แทนที่จะเป็น 21 จุดเกม

การแข่งขันแบบนี้ ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งอาจเป็นผู้ชนะ ถ้าหากเขาชนะคนอื่น ๆ 5 ครั้ง ติดต่อกันเลย อย่างไรก็ตาม การแข่งขันแบบนี้อาจจำเป็นต้องแข่งขันซ้ำเป็นรอบที่ 2 ก็ได้ จึงสามารถชนะ 5 ครั้ง เป็นผู้ชนะเลิศ เช่น กาจ ทำการแข่งขันมาครบ 1 รอบ (5 เกม) แล้วแต่ยังไม่ครบ 5 ครั้ง จนถึงเกมที่ 6 ผลปรากฏว่า ชนะ 4 แพ้ 2 จนถึงเกมที่ 7 ชนะอีก จึงได้ชนะครบ 5 ครั้ง เป็นผู้ชนะเลิศไป การแข่งขันก็ดำเนินต่อไปเพื่อจะหาตำแหน่งที่ 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และหากเสมอกันก็อาจมีการแข่งขันใหม่ หรือใช้วิธีอื่นที่เหมาะสม

เวลาที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขันแบบนี้ ไม่เสียเวลามากนักจนจบการแข่งขัน จากตัวอย่างข้างบน กาจอาจใช้เวลาเล่นเพียง 77 จุดเท่านั้นเอง แต่หากจะเปรียบเทียบการเล่นตามปกติ 3 เกม เกมละ 21 แล้ว เขาจะต้องเล่นถึง 63 จุด ทั้งขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ และมีมือของคุณแข่งขัน

แบบที่ 3 Lombard Tournament

Lombard นั้นหมายถึง " อย่างเร็ว " หรือ " ควน " เป็นแบบประยุกต์อีกแบบหนึ่งของการจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด อาจใช้ในการจัดการแข่งขันบาสเกตบอล วอลเลย์บอล แบดมินตัน ออกรัก เป็นต้น สมมุติในการแข่งขันบาสเกตบอล ใช้วิธีจัดการแข่งขันแบบนี้ อาจดำเนินการโดยจัดทีมด้วยการเสี่ยงเลือกทีมแบบง่าย ๆ

การจัดการแข่งขันแบบนี้ อาจย่นระยะเวลาทำการแข่งขันระหว่างแต่ละทีมให้สั้นลง โดยเอาจำนวนทีมไปหาร จำนวนเวลาของการแข่งขันตามปกติ และถ้าหากมีสนามแข่งขันมากพอ ทุกทีมจะทำการแข่งขันพร้อมกันโดยมี สัญญาณเวลากลางอยู่ สมมุติว่าระยะเวลาที่ใช้ในการแข่งขัน

บาสเกตบอลนั้นทั้งหมด 40 นาที และมีทีมสมัครแข่งขัน 8 ทีม การแข่งขันในแต่ละเกมจะใช้เวลาเท่ากับ 5 นาที แต่ละทีมจะทำการแข่งขันกับทีมอื่น ๆ ทีมละ 5 นาที จำนวนเวลาที่จะต้องใช้ในการแข่งขัน 7 เกม จะประมาณเท่า ๆ กับจำนวนเวลาที่ใช้สำหรับการแข่งขันปกติเพียง

1 เกม

หลังจากการแข่งขันสิ้นสุดลง ผลของคะแนนได้และเสียทั้ง 7 เกม ของแต่ละทีมจะนำมารวมกันและเอาคะแนนได้ลบด้วยคะแนนเสีย ทีมที่ได้คะแนนมากที่สุดก็เป็นผู้ชนะ สำหรับวิธีการจัดอันดับแบบอื่นก็อาจทำได้โดยนับจำนวนครั้ง แพ้ ชนะ ของการแข่งขันทั้ง 7 ครั้ง ทั้งนี้อาจจัดการแข่งขันเพิ่มเติมโดยจัดเตรียมโปรแกรมการแข่งขันสำหรับ 2 ทีม หรือ 4 ทีม ที่ได้คะแนนสูงสุด แบบแพ็คค้อออกอีกโดยใช้เวลาแข่งขันเท่ากับเวลาที่แข่งขันกันจริง ๆ ในวันต่อมาก็อาจทำได้

ระบบการคิดคะแนนเพื่อหาผู้ชนะเลิศ

การหาผู้ชนะเลิศสำหรับการแข่งขันแบบพบกันหมดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับระเบียบการแข่งขันว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว การให้คะแนนมี 2 ระบบคือ

1. Canadian System ชนะได้ 2 เสมอได้ 1 แพ้ได้ 0

2. British System ชนะได้ 2 เสมอได้ 1 แพ้ได้ 0

และระบบ British นี้จะเอาจำนวนการชนะเสมอมารวมกันเป็น เศษ

จำนวนครั้งที่แพ้ คูณด้วยค่าของผลชนะคือ 2 สมมุติแข่ง 9 ครั้ง ส่วน = 18

หากทีม A แข่งชนะ 4 ครั้ง = 8

เสมอ 4 ครั้ง = 3

แพ้ 2 ครั้ง = 0

จำนวนครั้ง = 9 ครั้ง = 11 คะแนน

ทีม A จะได้ = $\frac{11}{18}$

ภายหลังจากพบกันหมดแล้ว

ใครได้คะแนนรวมมากที่สุดก็ชนะเลิศไป

ใครได้คะแนนรองลงมาก็คือที่ 2 , 3 ตามลำดับ

การบันทึกคะแนน

อาจทำได้หลายแบบ เช่น

(1)

ทีม	จำนวนครั้งที่แข่ง	ชนะ	เสมอ	แพ้	รวมคะแนน	ได้ถ้วย
ก						
ข						
ค						
ง						
จ						
ฉ						
ช						
ซ						

(2)

ทีม	ก	ข	ค	ง	จ	ชนะ	เสมอ	แพ้	คะแนนรวม	ได้ถ้วย
ก		ข	ค	ง	จ	3	1	1	7	1
ข			ค	ง	จ	3	1	1	6	2
ค				ง	จ	2	1	2	4	3
ง					จ	1	1	3	2	4
จ						0	1	3	1	5

การตัดสินกรณีทีมใดคะแนนเท่ากัน

ข้อเสียของการจัดการแข่งขันแบบพบกันหมดคือประการหนึ่งก็คือ หลังจากทุกทีมได้แข่งขันกันจนครบตามโปรแกรมแล้ว อาจมี 2 ทีม หรือมากกว่า ที่ผลการแข่งขันจำนวนครั้งแพ้ – ชนะ เท่ากัน ฉะนั้น ตำแหน่งผู้ชนะอาจมีซ้ำกัน ถ้าหากเราไม่มีความประสงค์ที่จะกล่าวว่ามีวิธีการพิจารณาให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชนะไปดังต่อไปนี้

1. ถ้ามีเวลาพอ อาจให้ทำการแข่งขันกันใหม่
 2. ใช้วิธีการเสี่ยงโยนเหรียญ หรือวิธีการอื่นที่เหมาะสม
 3. ใช้ระบบรวมคะแนนตลอดการแข่งขัน ใครได้คะแนนมากกว่าเป็นผู้ชนะ
- ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	ทีม ก (ชนะ 4 แพ้ 1)	ทีม ข (ชนะ 4 แพ้ 1)	ทีม ค (ชนะ 4 แพ้ 1)
คะแนนเกม ที่ 1	42 – 40	54 – 44	44 – 54
คะแนนเกม ที่ 2	41 – 38	38 – 41	50 – 47
คะแนนเกม ที่ 3	63 – 62	32 – 31	39 – 36
คะแนนเกม ที่ 4	38 – 40	61 – 59	40 – 38
คะแนนเกม ที่ 5	55 – 51	48 – 45	56 – 55

คะแนนรวม $239 - 231 = (+8)$, $233 - 220 = (+13)$, $229 - 230 = (-1)$

จากตัวอย่างข้างบน เมื่อรวมผลการแข่งขันโดยตลอดแล้ว ทีม ข. มีคะแนน + 13 ก็เป็นผู้ชนะที่ 1 ทีม ก. มีคะแนน + 8 ได้เป็นที่ 2 และทีม ค. มีคะแนน - 1 ได้เป็นที่ 3 ไป

สรุปผลที่ - เสีย ของ Round Robin

การจัดแบบพบกันหมดนี้ มักนิยมหรือเหมาะกับการจัดกีฬาที่มีจำนวนทีมที่สมัครไม่มากนัก และมีระยะเวลาว่างประมาณมากพอ

ข้อดี

- เป็นโอกาสใหญ่แข่งขันได้แสดงฝีมืออย่างเต็มที่
- ได้เรียนรู้เล่ห์เหลี่ยมฝีมือจริง ๆ
- ผู้แพ้ได้มีโอกาสแก้ตัวครั้งต่อไป

ข้อเสีย

- จำนวนครั้งที่แข่งขันมากเกินไป เสียเวลามาก
- เปิดงบประมาณมาก

ซึ่งอาจแก้ไขได้โดยแบ่งออกเป็นสาย ๆ

การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก Elimination

การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก หรือที่เราเรียกกันว่า Knock Out นั้นเอง การจัดแบบนี้วิธีการก็คือ คัดเอาทีมที่แพ้จากการแข่งขันไปจนกระทั่งเหลือเพียง 1 ทีม การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออกมีวิธีการจัดหลายวิธี แต่มีประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภทคือ แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออกและแพ้ 2 ครั้งคัดออก แต่สามารถประยุกต์ไปในรูปแบบอื่น ๆ ได้

หลักการและข้อเสนอแนะในการจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก

1. ต้องทราบจำนวนชุดที่สมัครเข้าแข่งขันก่อนว่ามีจำนวนเท่าไร
2. ถ้าชุดที่เข้าแข่งขันเป็นจำนวนซึ่งไม่เท่ากับกำลัง 2 ของ 2 ในกรณีเช่นนี้ต้องให้มีการได้ Bye
3. ให้มีการได้ Bye เฉพาะรอบที่ 1 เท่านั้น จะได้ Bye ในรอบอื่น ๆ ไม่ได้เด็ดขาด
4. การหา Bye ให้ทำได้โดยเอาจำนวนชุดที่เข้าแข่งขันไปลบจำนวนที่เป็นกำลังของสองชั้นที่มากกว่า 1 ชั้น

หมายเหตุ	ตัวเลขที่เป็นกำลัง	ของสอง	คือ
	2^1	$= 2$	
	2^2	$= 2 + 2$	$= 4$
	2^3	$= 2 + 2 + 2$	$= 8$
	2^4	$= 2 + 2 + 2 + 2$	$= 16$
	2^5	$= 2 + 2 + 2 + 2 + 2$	$= 32$
	2^6	$= 2 + 2 + 2 + 2 + 2 + 2$	$= 64$

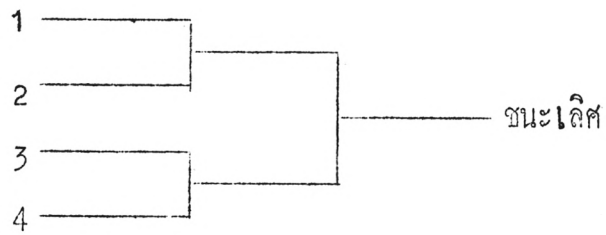
ฯลฯ

5. เมื่อทราบว่า มี Bye ที่ถูกแล้ว เวลาจะจัดให้ดำเนินการนี้
1. ถ้า Bye มี 1 ทีม ให้เอา Bye ว่างข้างล่าง
 2. ถ้า Bye มีมากกว่า 1 และเป็นจำนวนคู่ให้เอาไว้วางข้างล่างและข้างบนเท่า ๆ กัน
 3. ถ้า Bye มีมากกว่า 1 ทีม และเป็นจำนวนคี่ให้เอาไว้วางข้างล่างมากกว่าข้างบน 1 ทีม
 4. ทีมที่ได้ Bye อาจจัดให้อยู่ตามสัดส่วนดังตัวอย่าง

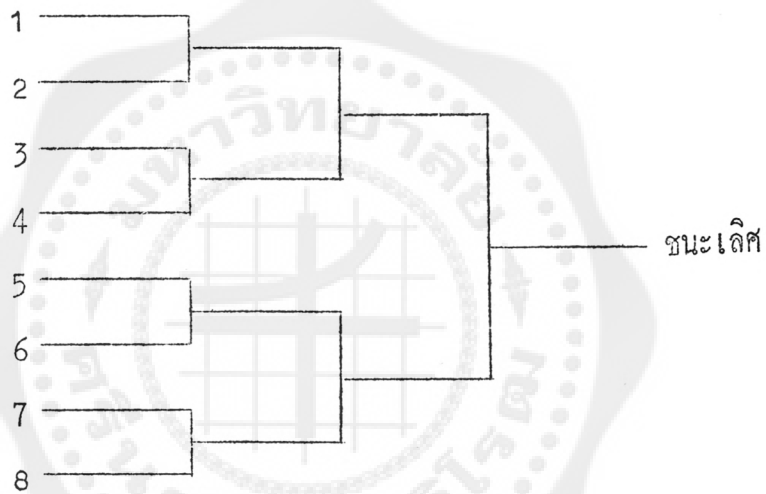
1. แบบแพ้คัดออก (Single Elimination)

— การจัดการแข่งขันแบบนี้เป็นการจัดการแข่งขันที่ง่ายที่สุด และเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการหาผู้ชนะเลิศ เพราะในการแข่งขันแต่ละครั้งผู้แพ้จะถูกคัดออกไป การจัดแบบนี้เหมาะสำหรับการแข่งขันที่มีทีมสมัครเข้าแข่งขันเป็นจำนวนมาก แต่มีเวลาและเครื่องอำนวยความสะดวกน้อย การจัดการแข่งขันแบบนี้ไม่เป็นการวัดความสามารถอย่างแท้จริง ทีมที่มีความสามารถอาจแพ้ไปได้ รวมทั้งตำแหน่งรองชนะเลิศอื่น ๆ ก็ไม่แน่นอน เพราะอาจจะไปแพ้ทีมที่เก่งกว่าในรอบแรก ๆ การจัดการแข่งขันแบบนี้จึงไม่ค่อยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬาสมัครเล่นที่แท้จริง

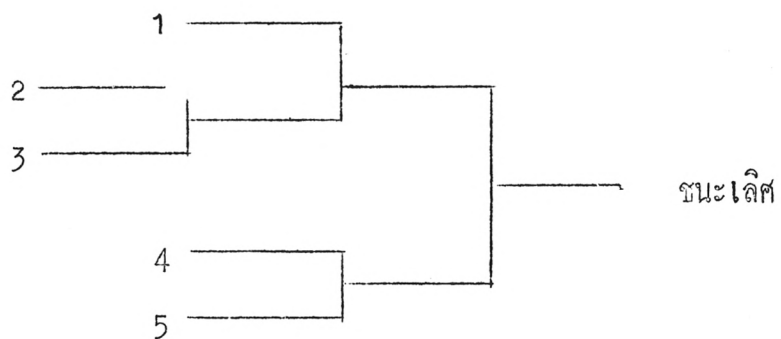
ตัวอย่างที่ 1 เมื่อผู้สมัครเป็นจำนวนที่เท่ากับกำลัง ของสอง คือ 4 ผู้

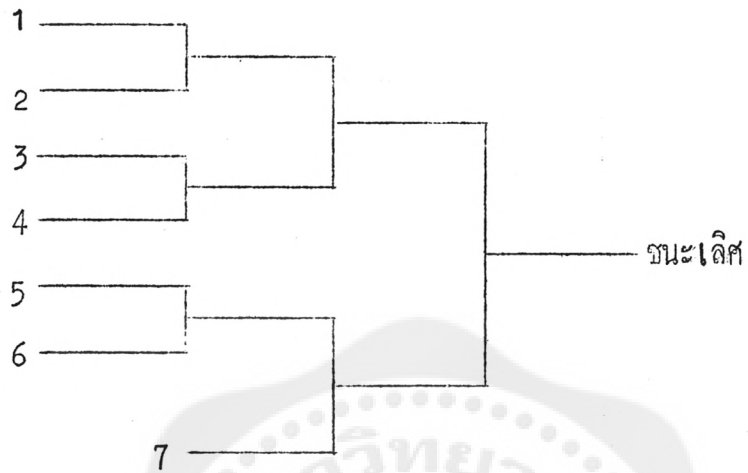
8 ผู้

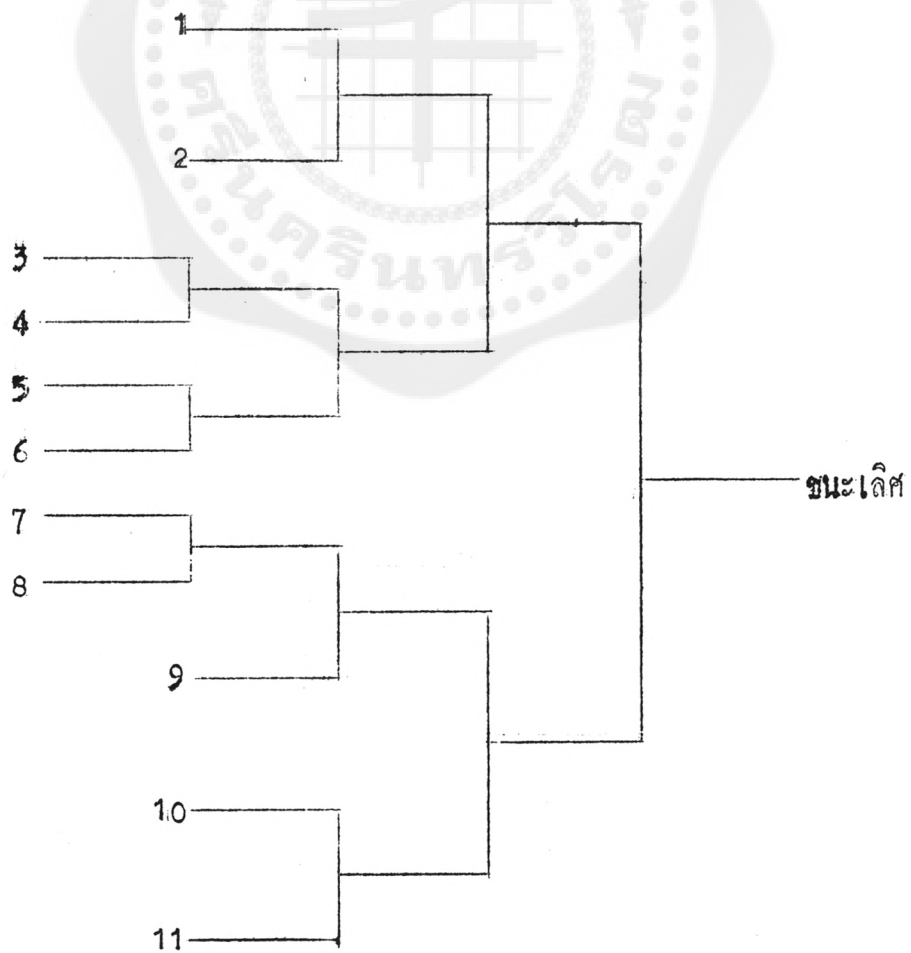
ตัวอย่างที่ 2 เมื่อผู้สมัครเป็นจำนวนที่ไม่เท่ากับกำลัง 2 ของ 2
5 ผู้ ไ้ Bye 3

7 รุก ได้ Bye 1

11 รุก ได้ Bye 5

จำนวนรอบ

ในการจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออกนี้ จำนวนรอบอาจจะสังเกตได้จากผังหรือตารางในแนวนั้น คำว่าจำนวนรอบใช้แสดงถึงความก้าวหน้าของการแข่งขันว่าได้กระทำไปถึงไหนแล้ว ถ้าท่านมีความเข้าใจในเรื่องกำลัง 2 ของ 2 ก็แล้ว ก็จะสามารถบอกได้ทันทีว่าจะมีการแข่งขัน " ทั้งหมดกี่รอบ " หากทราบจำนวนทีมที่สมัครเข้าแข่งขัน ตัวอย่างเช่น มีทีมสมัครเข้าแข่งขัน 16 ทีม ซึ่งเป็นจำนวนกำลัง 2 ของ 2 = 2 กำลัง 4 นั่นคือจะมีการแข่งขันด้วยกัน 4 รอบ หากจำนวนทีมไม่เท่ากับกำลัง 2 ของ 2 แต่มากกว่านั้น จำนวนรอบก็จะต้องมากกว่าจำนวนกำลัง 2 ของ 2 อีก 1 รอบ เช่น มี 28 ทีม ก็จะต้องมีการแข่งขัน = 5 รอบ เป็นต้น

ส่วนความหมายของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องรอบต่าง ๆ ที่นิยมใช้กันอยู่มีดังต่อไปนี้คือ

" Quarter - Finals "	หมายถึง	รอบที่มีจำนวนทีมเหลืออยู่	8 ทีม
" Semi - Finals "	หมายถึง	รอบที่มีจำนวนทีมเหลืออยู่	4 ทีม
" Finals "	หมายถึง	รอบที่มีจำนวนทีมเหลืออยู่	2 ทีม

ข้อดี - ข้อเสีย ของการจัดแบบแพ้คัดออก

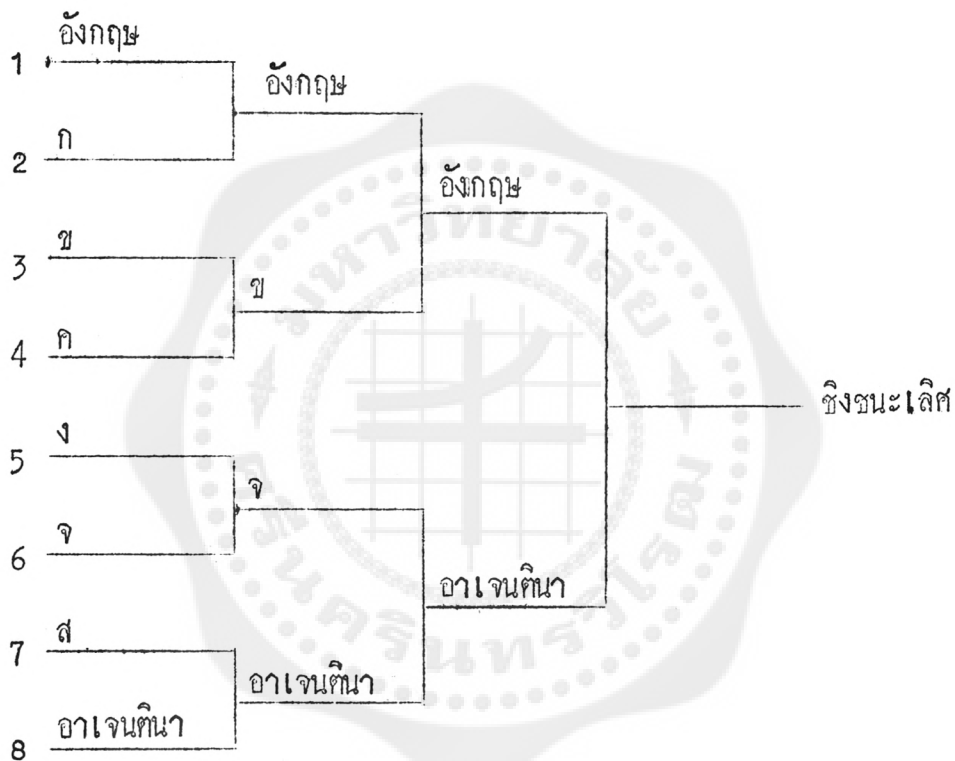
ข้อดี

- ใช้เวลาแข่งขันน้อย (ประหยัดเวลา)
- เหมาะกับโรงเรียนที่มีสถานที่ อุปกรณ์น้อย งบประมาณน้อย
- ได้กับผู้ชนะเลิศเร็ว

ข้อเสีย

- คุณค่าน้อย (แข่งน้อยครั้ง)
- ผู้แพ้ไม่มีโอกาสแก้ตัว
- ตำแหน่งที่ 2 ไม่แน่นอนเพราะไม่มีโอกาสแก้ตัว
- นักกีฬาได้รับประสบการณ์น้อย

เพื่อเป็นการแก้ไขแบบแพครั้งแรกเกี่ยวกับออก อาจจัดแบบ Seeding การจัดแบบ Seeding เป็นการจับตามลำดับฝีมือหรือกำหนดฝีมือสูงไว้คนละสาย เช่น ให้แชมป์กับรองของปีที่แล้วอยู่คนละสาย ทั้งตัวอย่างการแข่งขันฟุตบอลระหว่าง อังกฤษ กับ อาเจนตินา จะอยู่คนละสาย

สูตรการหาจำนวนครั้งแข่งขัน มีจำนวนทีม 8 ทีม แบบแพครั้งแรกเกี่ยวกับออก

$$\begin{aligned}
 M &= N - 1 \\
 &= 8 - 1 \\
 &= 7 \text{ ครั้ง}
 \end{aligned}$$

2. การจัดแบบแพ้สองครั้งคัดออก (Double Elimination หรือ " Second Chance " และหรือ Continuous Consolation)

การจัดแบบนี้เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้แพ้ได้มีโอกาส แก้วอีกครั้ง ถ้า แพ้ 2 ครั้ง แล้วจึงจะตกรอบ

หลักในการจัด

(1) ให้ดำเนินการทำ Bye และวางตำแหน่งของผู้ได้ Bye เหมือนแบบครั้งแรก คัดออกทุกประการ

(2) ก่อนจะตกรอบต้องแพ้ 2 ครั้ง เสียก่อน

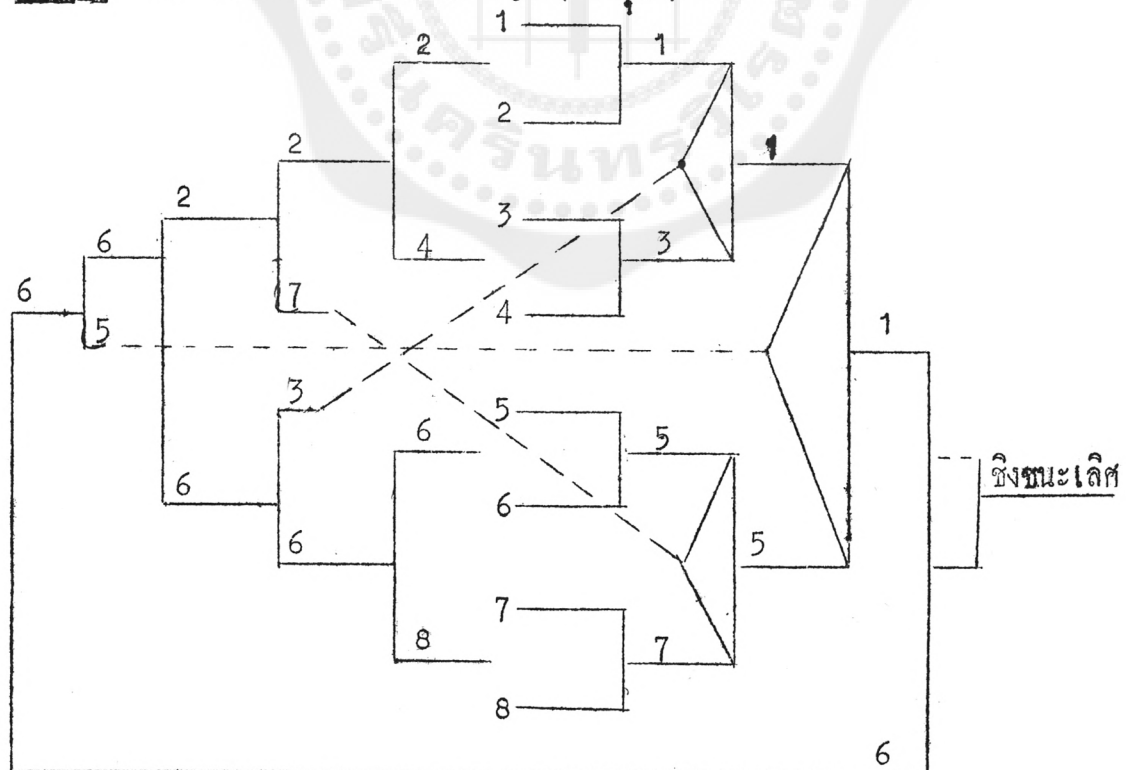
(3) ให้เอาผู้ชนะเลิศทางฝ่ายแพ้ไปแข่งกับผู้ชนะเลิศทางฝ่ายชนะได้ และถ้า

ก. ผู้ชนะเลิศทางฝ่ายชนะ ชนะให้ชนะเลิศไปโดย

ข. ถ้าผู้ชนะเลิศทางฝ่ายแพชนะให้แข่งกันใหม่อีกครั้ง คราวนี้ใครชนะให้ชนะเลิศไปโดย

แบบ Back - to - Back Method

ตัวอย่าง แพ้ 2 ครั้ง ชนิดที่ไม่มี Bye (8 ชุด)

สูตรการหาจำนวนครั้งการแข่งขัน

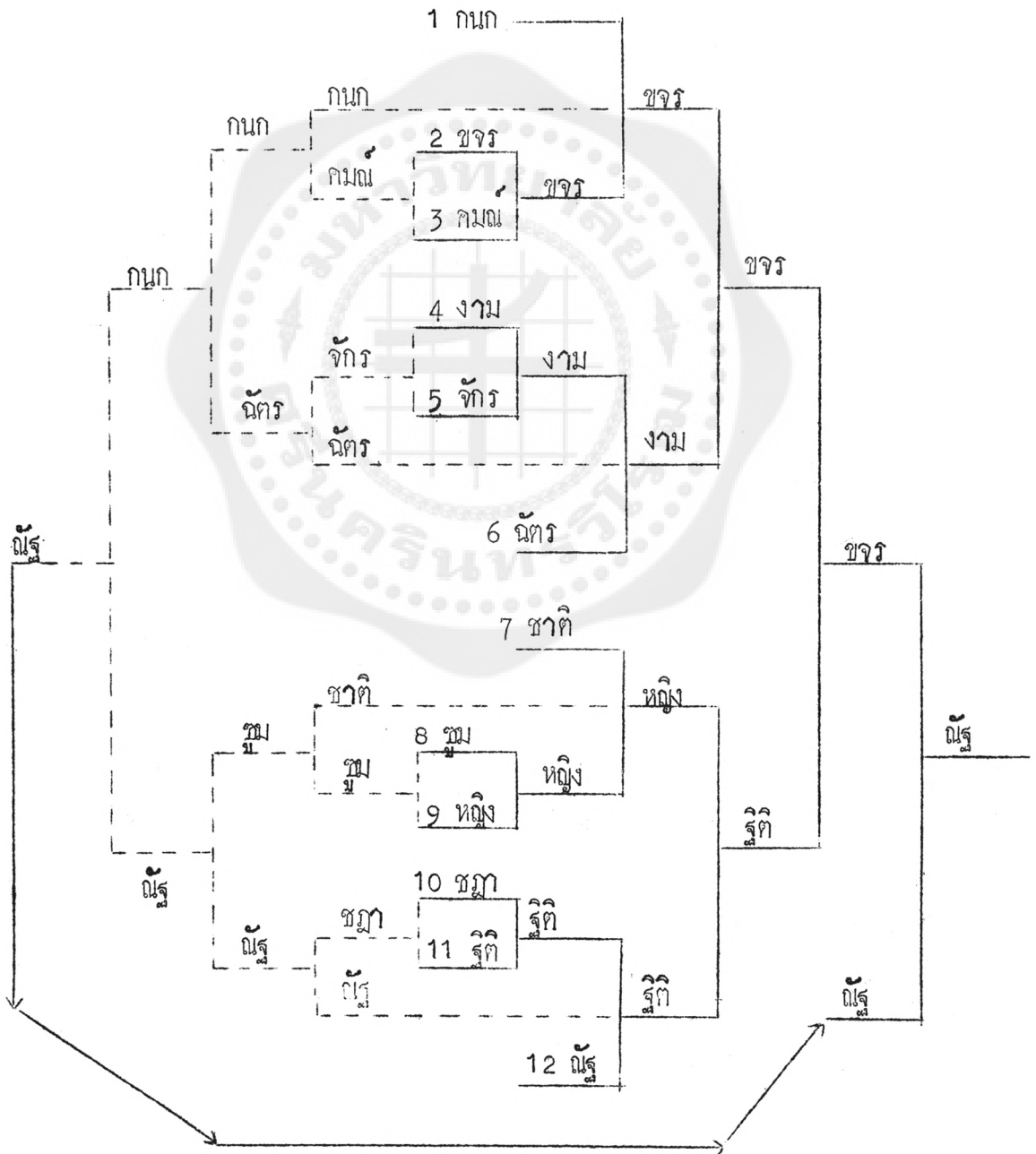
$$M = 2(n-1)$$

	1 กนก- แพไปที่ ก	ขจร	
	2 ขจร	แพไปที่ ข	งาม
3 คมน- แพไปที่ ค	งาม	งาม	
4 งาม	แพไปที่ จ		
	5 จักร		แพไปที่ ฉ
			งาม
	6 นัศร	นัศร	
7 ชาคิ	แพไปที่ ฉ ชาคิ		
แพไปที่ ข		แพไปที่ ช	นัศร
8 ขน			
	9 หลิง		
	แพไปที่ ง	ชญา	
	10 ชญา		

[illegible]

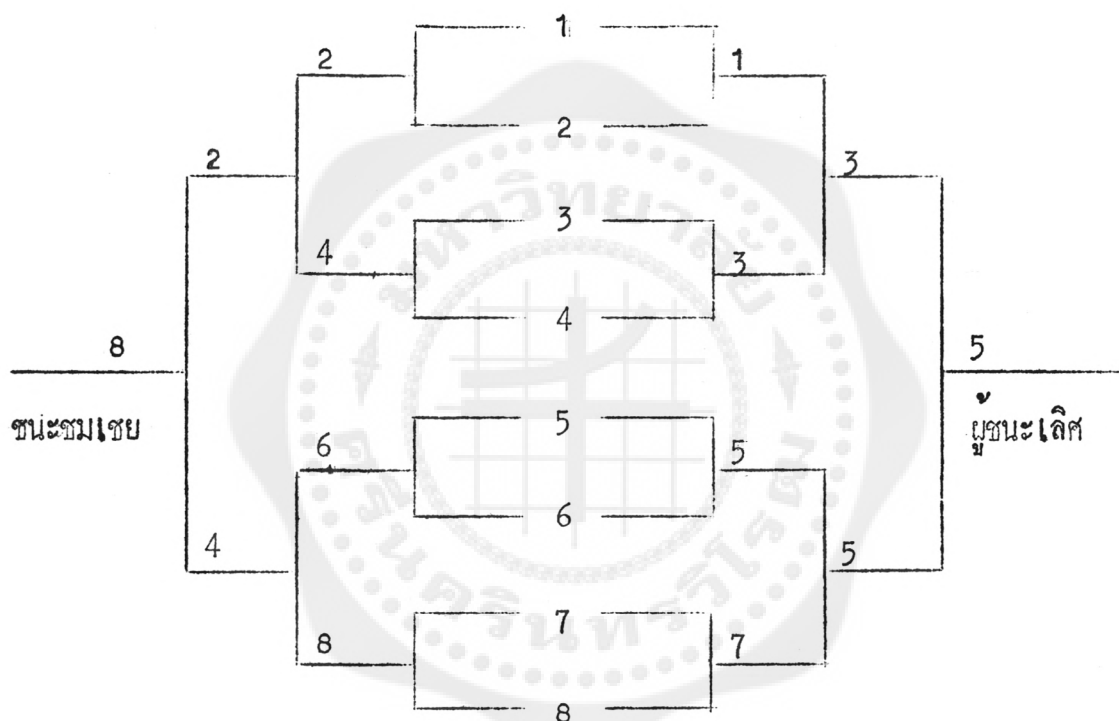
แบบ Semi - Double Elimination

การจัดทำการแข่งขันแบบนี้ จะเริ่มการแข่งขันแบบแพ้ 2 ครั้ง คัดออกและจะจบการแข่งขันด้วยแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก รูปแบบนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายชนะและฝ่ายแพ้ แล้วผู้ชนะทางฝ่ายแพะจะกลับมาชิงชนะเลิศกับผู้ชนะทางฝ่ายชนะอีกครั้งหนึ่ง การจัดแบบนี้ผู้เข้าแข่งขันจะได้แข่งขันอย่างน้อยที่สุด 2 ครั้ง และแบบการจัดนี้จุดสำคัญคือ เพื่อคัดเล็กลงผู้ชนะคนหนึ่งจากผู้สมัครเข้าแข่งขันเป็นจำนวนมากในเวลาอันจำกัด

แบบรางวัลชมเชย Simple Consolation

การจัดคู่แข่งขันแบบนี้ จัดคล้ายกับแพ้ 2 ครั้ง คัดออก ต่างกันที่ฝ่ายแพ้ในการแข่งขันครั้งแรกจะมีสิทธิ์ไต่แข่งขันอีก และจะแข่งขันในกลุ่มผู้แพ้ไปจนจบ ส่วนผู้ชนะจะแข่งแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออกไปจนจบการแข่งขัน

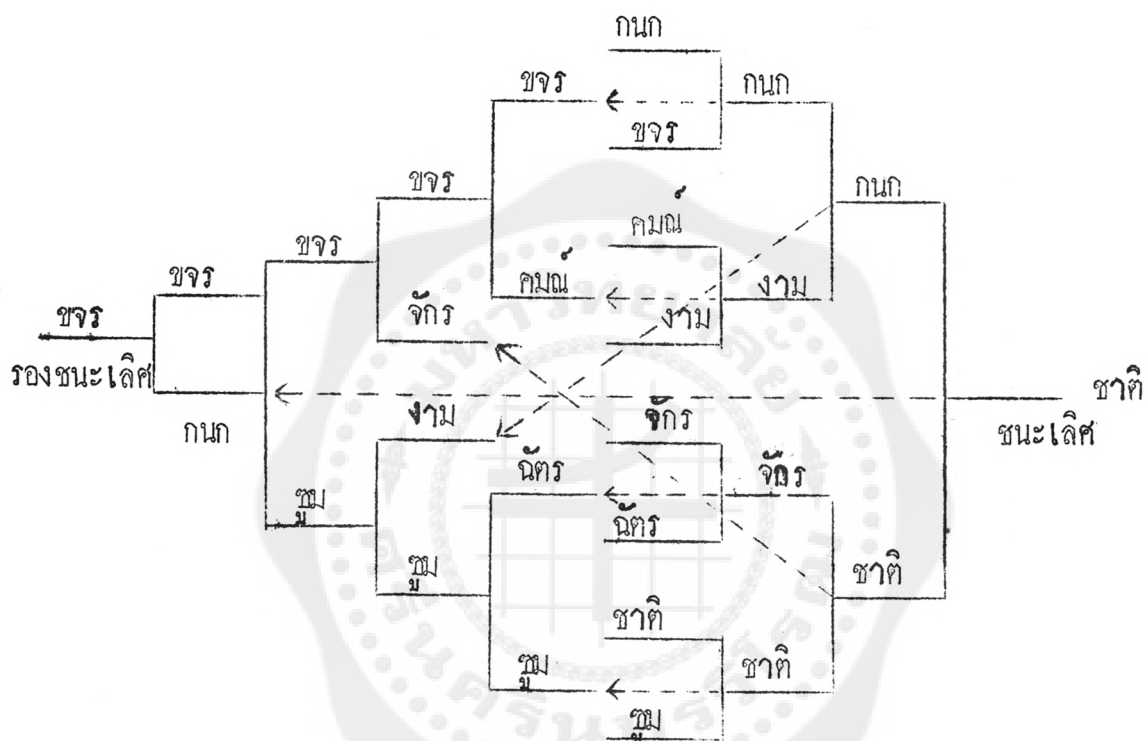
ตอนแรก ทำเหมือนวิธีแพ้คัดออก ผู้ชนะก็เล่นต่อไปทางขวามือ ผู้แพ้ก็เล่นไปทางซ้ายมือ ผู้ชนะเลิศทางขวามือถือว่าเป็นผู้ชนะเลิศอย่างแท้จริง ผู้แพ้เลิศทางซ้ายมือถือว่าเป็นผู้ชนะรางวัลชมเชย

รางวัล จะมี 2 รางวัล คือ 1. ชนะเลิศ

2. ชนะรางวัลชมเชย

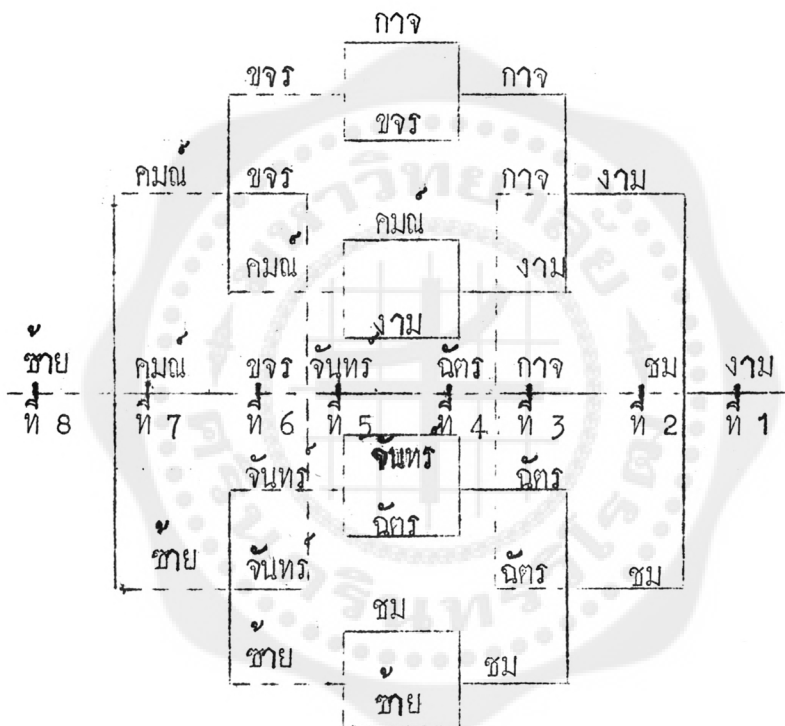
Second Place Consolation

การจัดการแข่งขันแบบคล้ายกับแบบแพ้ 2 ครั้ง คัดออก แตกต่างกันตรงที่ผู้ชนะทาง
ฝ่ายแพ้ไม่ตองมาทำการแข่งขันกับผู้ชนะทางฝ่ายชนะอีก ทั้งตัวอย่าง

Mueller - Anderson Playback

การจัดการแข่งขันแบบนี้เป็นจัดการแข่งขันประเภท Consolation แบบต่อเนื่อง
รวมกับการจัดการแข่งขันแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก เพิ่มการแข่งขันมากขึ้น เป็นการจับลำดับของ
ทีมหรือผู้แข่งขัน จำนวนรอบของการแข่งขันก็ไม่มากไปกว่าแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก การแข่งขัน
แบบนี้ผู้แพ้หรือทีมที่แพ้จะไม่ถูกคัดออกจากการแข่งขันเลยทีเดียว ยังคงมีการแข่งขันต่อไปเพื่อจัด
ลำดับตำแหน่งหรือฝีมือในระหว่างทีมที่เข้าแข่งขันทั้งหมด ดังตัวอย่าง

หมายเหตุ

————— เส้นทึบ คือผู้ชนะ - - - - - เส้นจุด คือผู้แพ้

จากตัวอย่าง อาจเปรียบเทียบได้ระหว่างการจัดการแข่งขันแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก

กับ Mueller - Anderson Playback

ในการแข่งขันแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก 8 ทีม จำนวนครั้งที่แข่งขันเท่ากับ 7 ครั้ง และ
ผู้เล่นจะได้แข่งขันอย่างน้อย 1 ครั้ง ส่วนแบบ Mueller - Anderson Playback นั้น
จำนวนครั้งที่แข่งขันเท่ากับ 12 เกม และผู้เล่นจะได้แข่งขันอย่างน้อย 3 ครั้ง

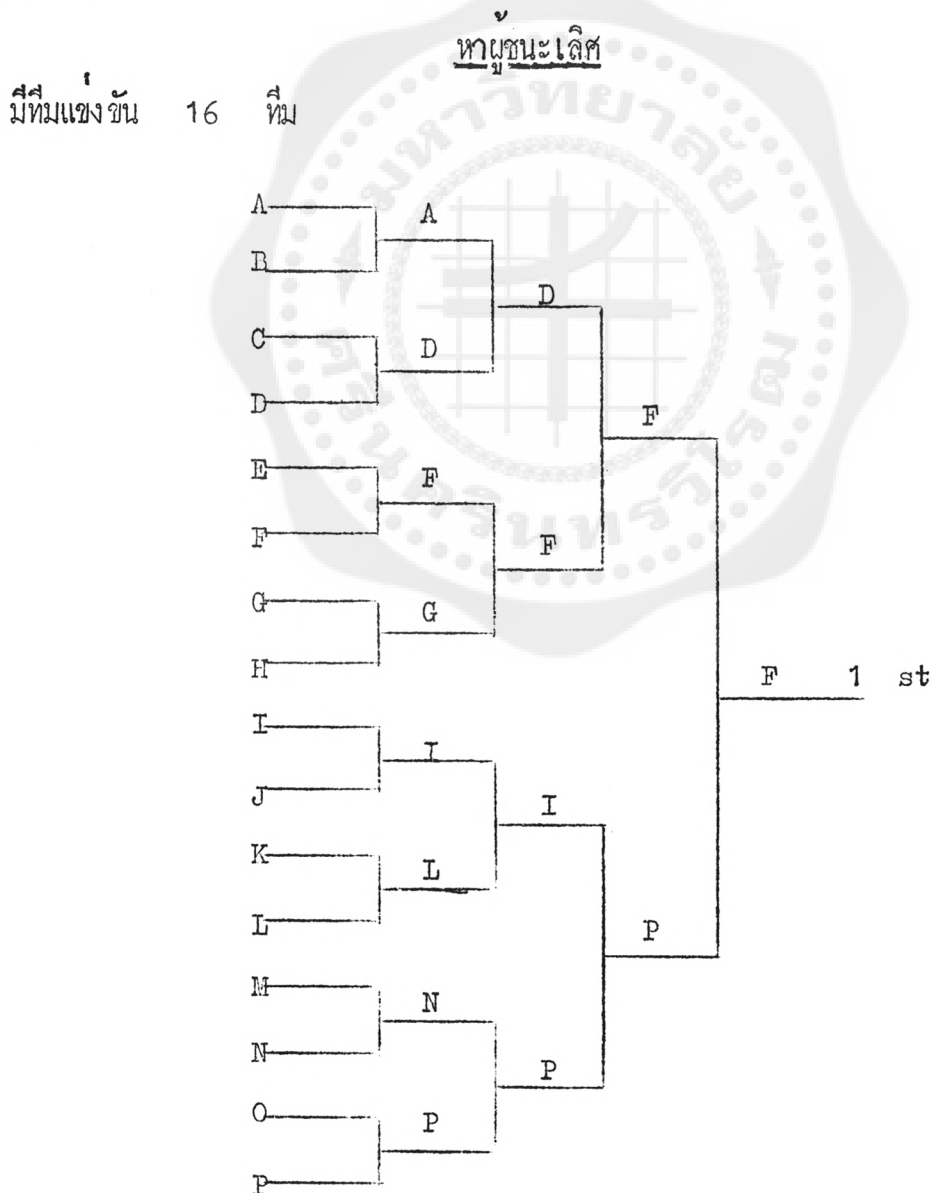
ผู้เล่นจะแยกออกไปทางขวามือ ส่วนผู้เล่นจะแยกไปทางซ้ายมือ ผู้เล่นจะถูกจัดตำแหน่ง
ตามลำดับฝีมือจากที่ 1 ถึงที่ 8

การหาคำแห่งรองชนะเลิศที่แท้จริง Bagnal Wild

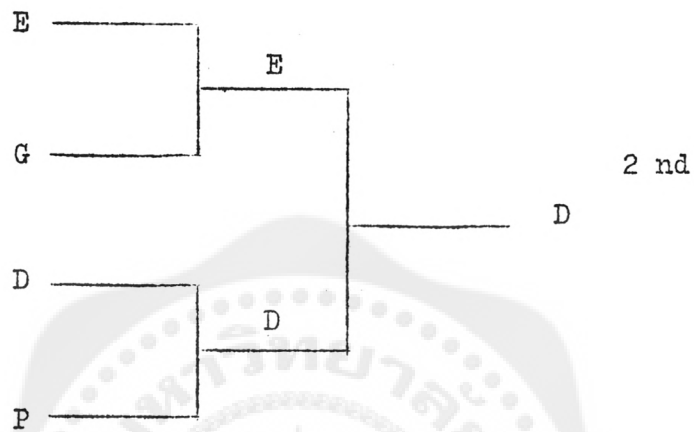
การจัดการแข่งขันแบบนี้เป็นการแข่งขันรองชนะเลิศที่แท้จริง มีวิธีการตามลำดับดังนี้

1. หาผู้ชนะเลิศด้วยวิธีการแข่งขันแบบแพ้คัดออก
2. หาคำแห่งรองชนะเลิศโดยเอาทีมที่แพ้ที่ 1 ในทุกรอบมาแข่งขันแบบแพ้คัดออก
3. หาที่ 3 เอาทีมที่แพ้ที่ 2 ในทุกรอบมาทำการแข่งขันแบบแพ้คัดออก
4. หาที่ 4 และที่ต่อ ๆ ไปในทำนองเดียวกัน

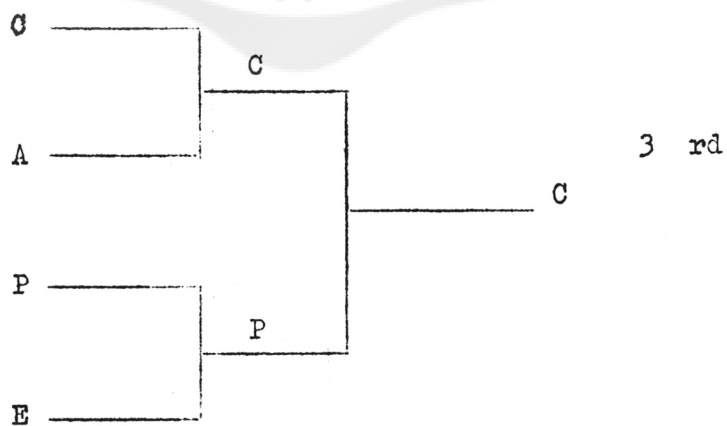
ดังตัวอย่าง

หน้า 2 โดยเอาที่แพ้ที่ 1 ทุกรอบมาแข่งแบบแพ้คัดออก

หน้า 3 โดยเอาที่แพ้ที่ 2 ในทุกรอบมาแข่งแบบแพ้คัดออก

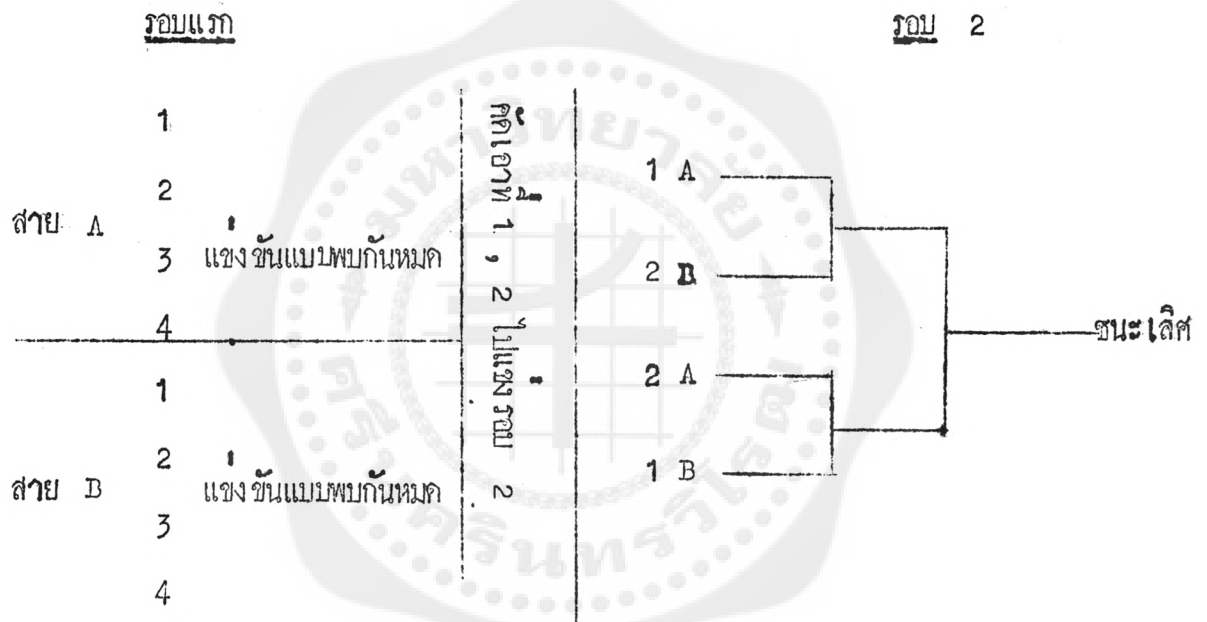

แบบผสม Combination

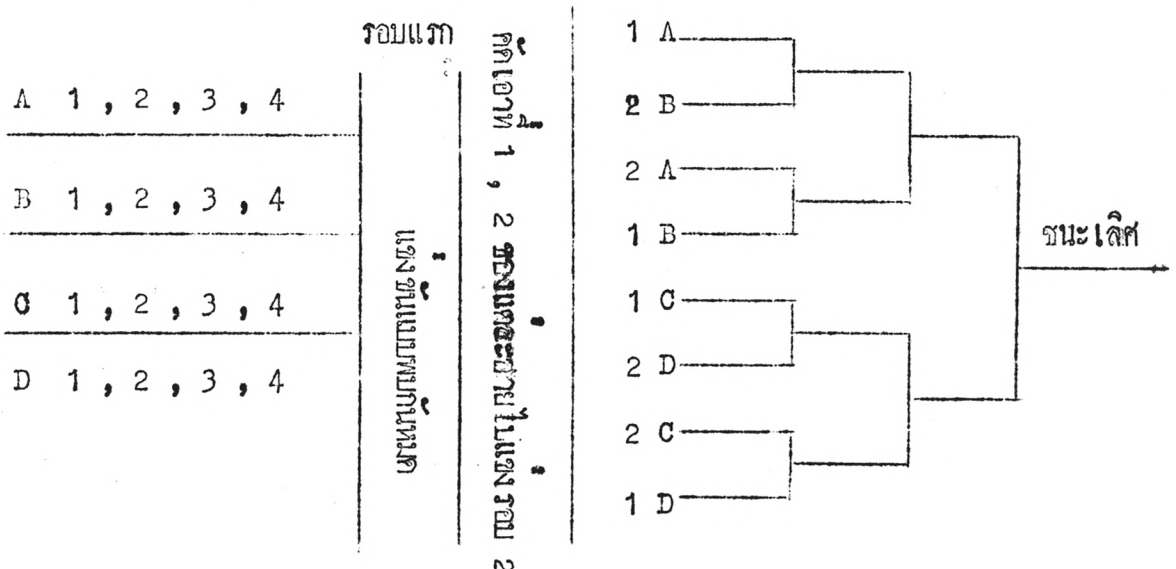
การจัดการแข่งขันแบบนี้ เป็นการจัดการแข่งขันอีกแบบหนึ่ง ที่นิยมจัดทั่วไปสำหรับกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ในการจัดแบบนี้ กรณีที่มีสมัครเข้ารวมการแข่งขันมากทีม และก็จะแบ่งออกเป็นสาย ๆ รอบแรกทุกทีมในสายก็จะแข่งขันแบบพบกันหมด ทีมที่ได้อันดับที่ 1 และทีมของแต่ละสายจึงจะมีสิทธิได้เข้าไปเล่นในรอบ 2 ต่อไป ดังตัวอย่าง

1. จัดแบบพบกันหมด + แพ้จึงค่อยคัดออก

สมัครแข่งขัน 8 ทีม จะแบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สาย A และ B

2. มีทีมสมัครแข่งขัน 16 ทีม

3. พบกันหมด + พบกันหมด

12 ทีม แบ่งออกเป็น 2 สาย คือ A และ B

		<u>รอบแรก</u>	<u>รอบ 2</u> สาย A	<u>ลำดับที่</u>
สาย A 6 ทีม	1	1	1	1
	2		2	2
	3		3	3
	4		1	4
	5		2	5
	6		3	6
สาย B 6 ทีม	1		สาย B	
	2			
	3			
	4			
	5			
	6			
		1	4	7
		2	5	8
		3	6	9
		4	4	10
		5	5	11
		6	6	12

และแบ่งพบกันหมด จากคะแนนลำดับที่
 คัดเอา 1 - 3 ของแต่ละสายไปอยู่สาย A
 คัดเอา 4 - 6 ของแต่ละสายไปอยู่สาย B

แบบทำชิง Challenge Tournament

การแข่งขันแบบทำชิง หรือการแข่งขันแบบไมลีนส์ค แข่งกันไปเรื่อย ๆ ไม่มีกำหนดระยะเวลาของการแข่งขันว่าจะสิ้นสุดเมื่อใดแน่นอน การแข่งขันแบบนี้ไม่มีการคัดออก ผู้เล่นจะมีตำแหน่งทุกคน ขึ้นอยู่กับวิธีการที่จะนำมาใช้ การแข่งขันแบบนี้ความสำเร็จขึ้นอยู่กับผู้เข้ารวมที่จะจัดดำเนินการเกี่ยวกับกำหนดการแข่งขันของตนเองโดยตรง รวมทั้งความพยายามที่จะโค่เลื่อนชั้นหรือขึ้นไปแทนตำแหน่งของคนอื่น การจัดแบบนี้เหมาะสำหรับกีฬาประเภทบุคคลและกีฬารวมประเภท เช่น เทนนิส บิงปอ ยิงธนู ปาเป้า ฯลฯ และอาจจะดัดแปลงไปใช้กับการแข่งขันกีฬาประเภททีมก็ได้

การแข่งขันแบบทำชิงนี้ช่วยกระตุ้นให้นักกีฬาสนใจและหมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ

การกำหนดตำแหน่งของการแข่งขันแบบนี้อาจกระทำได้อีกดังนี้

1. กำหนดหรือจัดตำแหน่งตามความก่อนหลัง ของการขึ้นใบสมัคร
2. โดยวิธีจับฉลาก
3. จัดตามฝีมือ หรือความสามารถของนักกีฬา ถ้าทราบ
4. จัดหลังจากเฝ้าทำการแข่งขันแบบแพตรง เกี่ยวคัดออกแล้ว

กฎหรือระเบียบของการแข่งขันแบบทำชิงนี้ อาจแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของแต่ละแบบ ซึ่งอย่างไรก็ตามในทุกรูปแบบของการจัดการแข่งขันแบบทำชิงควรมีกฎทั่ว ๆ ไปดังต่อไปนี้ คือ

1. ผู้เล่นที่อยู่ในตำแหน่งใดก็ตามจะต้องรับคำท้า และต้องทำการแข่งขันภายในกำหนดเวลาที่ทกลงไว้
2. ใครต้องการเลื่อนอันดับต้องขอท้าชิงกับผู้ทรงอันดับที่สูงกว่าตนขึ้นไป 1 - 2 อันดับ เท่านั้น
3. ผู้เล่นจะต้องทำการแข่งขันกับผู้เล่นคนอื่นที่อยู่ในอันดับเดียวกันกับตนเสียก่อน เมื่อชนะจึงจะมีสิทธิท้าชิงกับอันดับที่เหนือตนขึ้นไป
4. ถ้าหากแข่งขันแพ้จะต้องรับคำท้าและทำการแข่งขันกับผู้ท้าชิงที่มีอันดับต่ำกว่าตนก่อน ก่อนที่จะไปท้าชิงอันดับที่สูงกว่าตนได้

5. ผู้เล่นใหม่ที่ต้องการเข้าอันดับนั้นจะต้องขอหารือกับผู้ที่มีอันดับที่ต่ำสุดก่อน

6. จำนวนวันที่แต่ละคนมีสิทธิไม่แข่งหลังจากแข่งขันครั้งสุดท้ายแล้ว

7. ผู้เล่นอันดับเหนือกว่าชนะอยู่ที่เดิม ส่วนผู้เล่นอันดับต่ำกว่าชนะให้สลับที่กัน

ควรจะมีป้ายกระดาน แสดงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการแจ้งความต้องการขอ
ทำชิง กำหนดวันทำชิง วันแข่งขัน เวลาและสถานที่ไว้ รวมทั้งป้ายประกาศผลการแข่งขัน
ให้ทราบ

การจัดแบบทำชิง อาจจัดได้ดังต่อไปนี้

1. แบบขั้นบันได (Ladder Tournament)

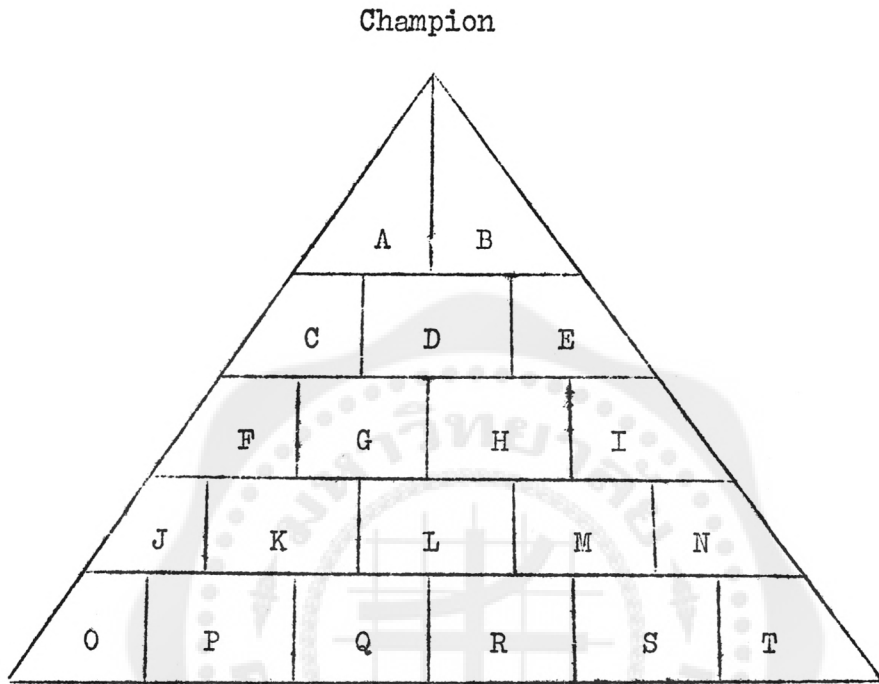
ลำดับ	แบบเป็น	ลำดับ
1	A	1
2	B	2
3	C	3
4	D	4
5	E	5
6	F	6
7	G	7
8	H	8
9	I	9
10	J	10
11	K	11
12	L	12
ลำดับ		ลำดับ

1	ก	1	←→	11	อ	11	←→	21	อ	21
2	ข	2	←→	12	อ	12	←→	22	ข	22
3	ค	3	←→	13	อ	13	←→	23	ค	23
4	ง	4	←→	14	ข	14	←→	24	ง	24
5	จ	5	←→	15	ค	15	←→	25	จ	25
6	ฉ	6	←→	16	ค	16	←→	26	ฉ	26
7	ช	7	←→	17	ค	17	←→	27	ช	27
8	ซ	8	←→	18	ค	18	←→	28	ซ	28
9	ด	9	←→	19	ด	19	←→	29	ด	29
10	ต	10	←→	20	ด	20	←→	30	ต	30

แบบขนานโค มสกัน

การจัดรูปแบบ ในกรณีที่มีสนใจเป็นจำนวนมาก การทำสิ่งอนุญาติให้ภาพในแนวก และแนวนอน

2. แบบปิรามิด (Pyramid)

ลักษณะการจัดแบบปิรามิดนี้ มีความยืดหยุ่นดีกว่าแบบขั้นบันได เปิดโอกาสให้ผู้เล่นสามารถเลือกผู้ทำสิ่งใดมากกว่า รวมทั้งจุดเด่นที่เปิดโอกาสให้ผู้เล่นได้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก

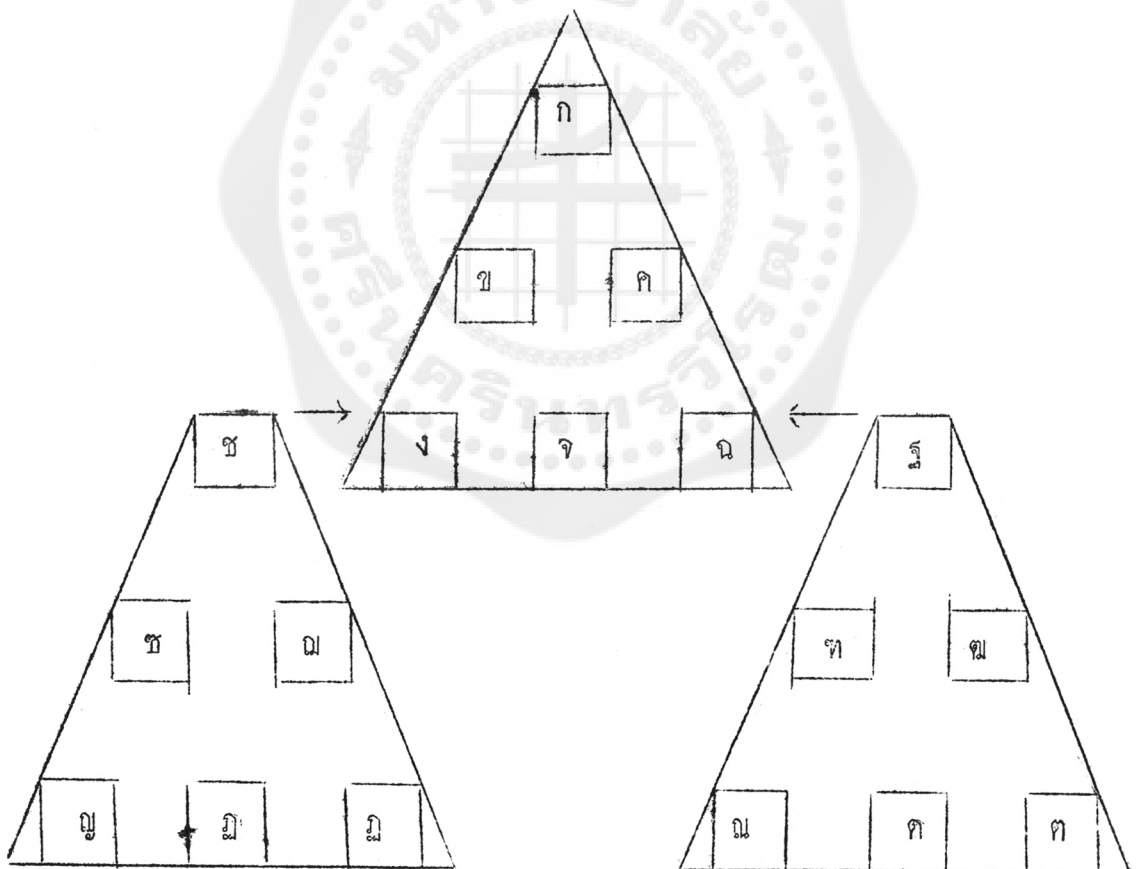
รูปแบบควรมีลักษณะดังนี้คือ

1. จำนวนในแต่ละอันดับจะเท่ากันไม่ได้ อันดับต่ำกว่าจะต้องมากกว่า
2. สิทธิทำสิ่ง ต้องแข่งกับอันดับของตัวเองเสียก่อน เมื่อชนะก็จะได้สิทธิในการทำสิ่ง
อันดับที่สูงกว่าอันดับที่ตนเองอยู่เพียง 1 อันดับ
3. ต้องกำหนดรองอันดับ 1 ไว้ 2 ตำแหน่งเพื่อจะได้ทำสิทธิทำสิ่ง

ส่วนกฎ หรือระเบียบอื่น ๆ นั้นก็อนุโลมตามแบบขั้นบันได

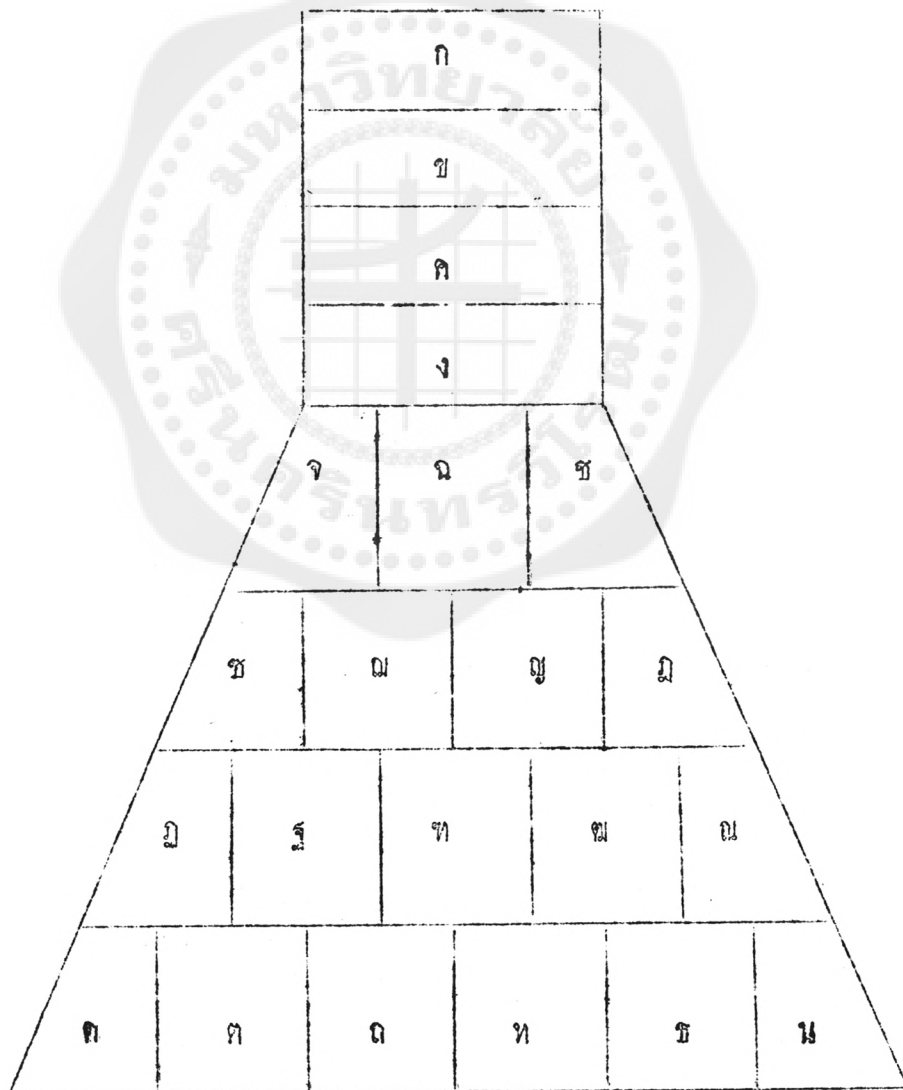
3. แบบ King or Crown Tournament

การจัดรูปแบบนี้เป็นการรวมเอารูปแบบของปิรามิดหลาย ๆ ปิรามิดเข้าด้วยกัน เป็นข้อดีคือมีจำนวนผู้สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมเป็นจำนวนมาก กฎการแข่งขันก็อาจอนุโลมใช้ตามแบบของปิรามิด และในการทำชิงก็อาจทำชิงได้ทั้งในแนวกึ่งและแนวนอน

4. แบบกรวย Funnel Tournament

การจัดแบบกรวยนี้เป็นการจัดแบบผสมกันระหว่างแบบปริมิต และแบบชั้นบันได ส่วนกฎหรือระเบียบการแข่งขัน ใครอยู่แบบใดก็ได้ใช้กฎของแบบที่ตนอยู่นั้น ดังตัวอย่าง

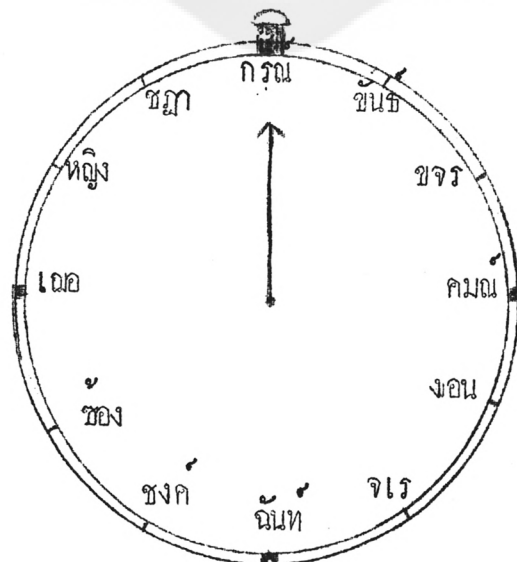

แบบที่ 5 Round - The - Clock Tournament

แบบหนัาปัทมาพิทา การจกแบบนจกคูลนอยตามตำแหน่ง เหมือนหน้าปัทมาพิทา ส่วนกฎหรือระเบียบที่อาจกำหนดไว้สำหรับผู้ที่จะเป็นผู้ชนะ เลิศตามจุดหมายประการใดประการหนึ่ง ดังต่อไปนี้คือ

1. ผู้ชนะเลิศคือผู้ที่สามารถแข่งขันชนะผู้เล่นอื่น ๆ ไปในทิศทางตามเข็มนาฬิกา ซึ่งมี 12 ตำแหน่ง ตามหมายกำหนดการแข่งขัน หรือ
2. ผู้ชนะเลิศคือผู้เล่นคนแรกที่ได้ทำการแข่งขันกับคนอื่น ๆ ไปจนครบรอบจากตำแหน่ง เริ่มต้นของตนเอง ส่วนขบวนการในการทำเช่นนั้นอาจเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่งของแบบทำซึ่ง ทกลามาแล้วข้างต้นที่เห็นว่าเหมาะสม

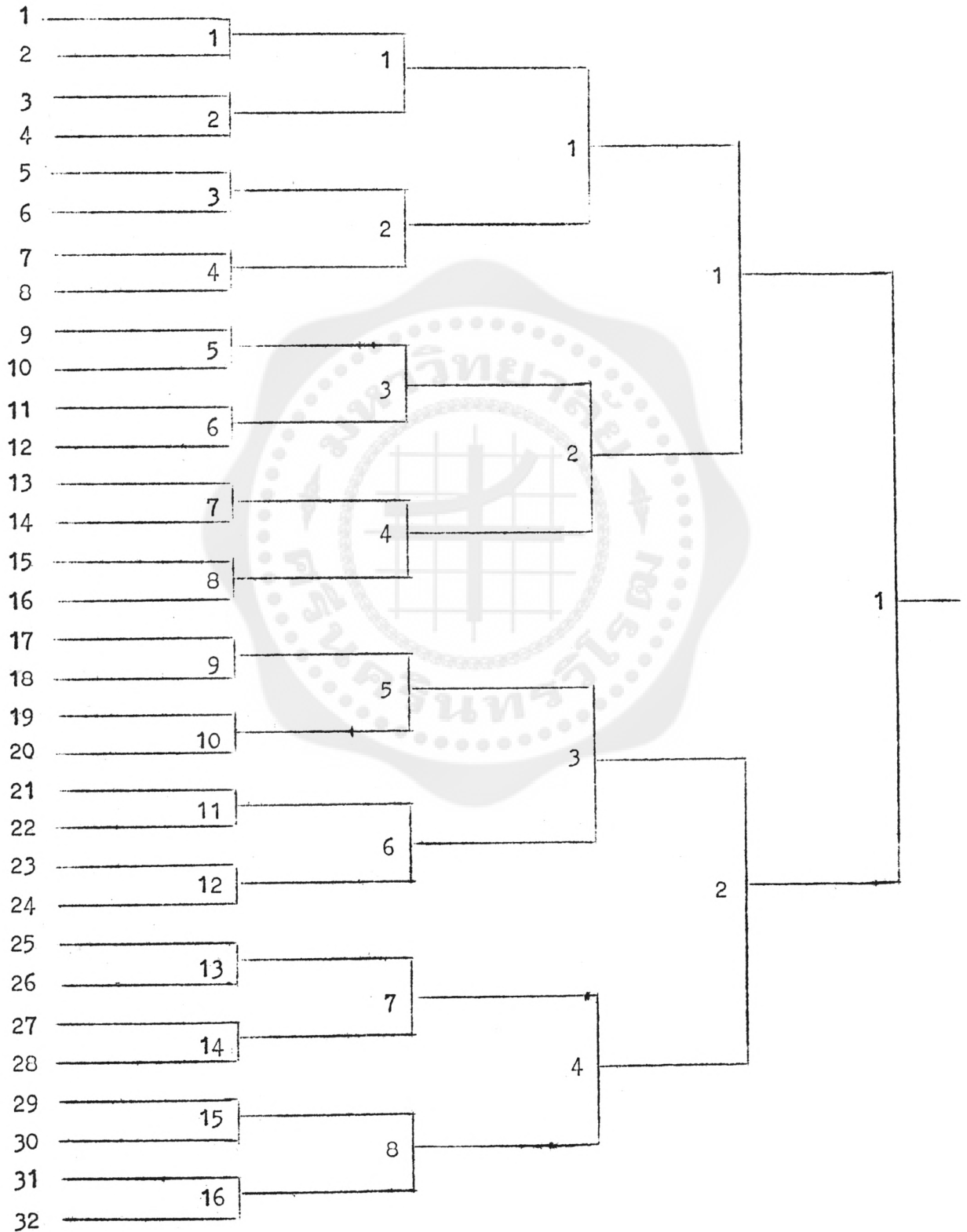
เข็มหรือลูกศรที่ชนแสดงถึงตำแหน่งของชั่วโมงของผู้เล่นที่แข่งขันชนะมา หรือเพื่อ เป็นเครื่องแสดงถึงจำนวนครั้งของผู้เล่นที่ได้ทำการแข่งขันไปไ้เร็วที่สุด ฟังนี้อาจจะเพิ่ม จำนวนรอบให้มากขึ้น หรือเพิ่มจำนวนตำแหน่งที่หน้าปัทมาพิทาให้มากขึ้น หรืออาจจะทำได้โดย เพิ่มจำนวนหน้าปัทมาพิทาอีกก็ได้ ตัวอย่างแบบหนัาปัทมาพิทาซึ่งมีจำนวน 12 ตำแหน่ง

การแข่งขันแบบทำชิงนี้ในกีฬาประเภทบุคคลที่มีสถิติเป็นเวลา หรือระยะทาง ไกลแล้ว
 อาจจัดแบบ Record Bump Board Tournament อีกก็ได้ การจัดการแข่งขันแบบนี้
 ผู้เล่นไม่ต้องแข่งขันกัน แต่ใช้สถิติหรือคะแนนที่ป้ายประกาศเป็นเกณฑ์ ผู้เล่นที่มีสถิติที่ดีจะ
 อยู่ตามประเภทของกีฬาที่บนป้ายประกาศ หากผู้เล่นคนใดสามารถทำสถิติหรือคะแนนได้ดีกว่า
 คนที่มีชื่ออยู่บนป้ายนั้น ก็จะได้ไปแทนที่และผู้เล่นในตำแหน่งที่ถูกแทนนั้นจะต้องเลื่อนลงตาม
 สถิติหรือคะแนนลดหลั่นกันไปตามลำดับ ผู้เล่นที่มีตำแหน่งสุดท้ายก็จะตกจากตำแหน่งไปจากป้าย
 การแข่งขันแบบนี้ช่วยให้เกิดแรงจูงใจอย่างดียิ่งในกีฬาว่ายน้ำ กรีฑา และหรือกีฬาชนิดอื่น ๆ
 ที่ผลการแข่งขันเป็นเวลา หรือระยะความไกล สำหรับตัวอย่างเป็นป้ายสถิติของกรีฑา ส่วน
 กีฬาอื่น ๆ เช่น ยิงธนู โบว์ลิ่ง ฯลฯ ก็อาจจัดแปลงใช้ตามความเหมาะสมได้

Track Bump Board					
ประเภท	ที่ 1	ที่ 2	ที่ 3	ที่ 4	ที่ 5
50 ม.	ก 4.8	ข 5.0	ค 5.1	ง 5.2	จ 5.4
100 ม.	ฉ 10.9	ช 11.1	ซ 11.4	ด 11.7	ญ 12.0
200 ม.	ฉ 23.0	ฉ 23.5	ฉ 24.1	ท 24.8	ท 25.0
400 ม.	ฉ 50.0	ก 50.5	ค 50.9	ด 51.4	ท 52.0
800 ม.	ช 2.9:8	น 2.10:2	บ 2.10:9	ป 2.11:0	ผ 2.12:2
กระโดดไกล	ผ 5.58 ม.	พ 5.50 ม.	พ 5.48 ม.	ภ 5.30 ม.	ม 5.19 ม.
กระโดดสูง	ย 1.60 ม.	ร 1.55 ม.	ล 1.51 ม.	ว 1.42 ม.	ศ 1.40 ม.
วิ่ง 100 เมตร	ข 10.0 ม.	ส 9.85 ม.	ท 9.60 ม.	พ 9.48 ม.	อ 9.00 ม.

ตัวอย่างการจับคู่แข่งขันแบบแพ้ครึ่งเดียวคือนอก

ตัวอย่างการวางลำดับมือ หรือ Seeding

- 1 No.2 Seed
- 2 (18)
- 3 (26)
- 4 No.10 Seed
- 5 No.14 Seed
- 6 (30)
- 7 (22)
- 8 No.6 Seed
- 9 No.8 Seed
- 10 (24)
- 11 (32)
- 12 No.16 Seed
- 13 No.12 Seed
- 14 (28)
- 15 (20)
- 16 No.4 Seed
- 17 No.3 Seed
- 18 (19)
- 19 (27)
- 20 No.11 Seed
- 21 No.15 Seed
- 22 (31)
- 23 (23)
- 24 No.7 Seed
- 25 No.5 Seed
- 26 (21)
- 27 (29)
- 28 No.13 Seed
- 29 No.9 Seed
- 30 (25)
- 31 (17)
- 32 No.1 Seed

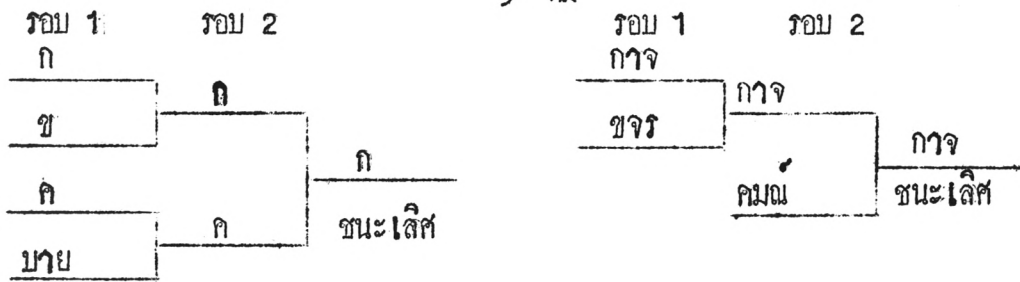
- 1 No.2 Seed
- 2 (10)
- 3 (14)
- 4 No.6 Seed
- 5 No.8 Seed
- 6 (16)
- 7 (12)
- 8 No.4 Seed
- 9 No.3 Seed
- 10 (11)
- 11 (5)
- 12 No.7 Seed
- 13 No.5 Seed
- 14 (13)
- 15 (9)
- 16 No.1 Seed

- 1 No.2 Seed
- 2 (6)
- 3 (8)
- 4 No.4 Seed
- 5 No.3 Seed
- 6 (7)
- 7 (5)
- 8 No.1 Seed

- 1 No.2 Seed
- 2 (4)
- 3 (3)
- 4 No.1 Seed

ตัวอย่างการจัดคนแข่งขันแบบแพ้ครึ่ง เกี่ยวคัคออก

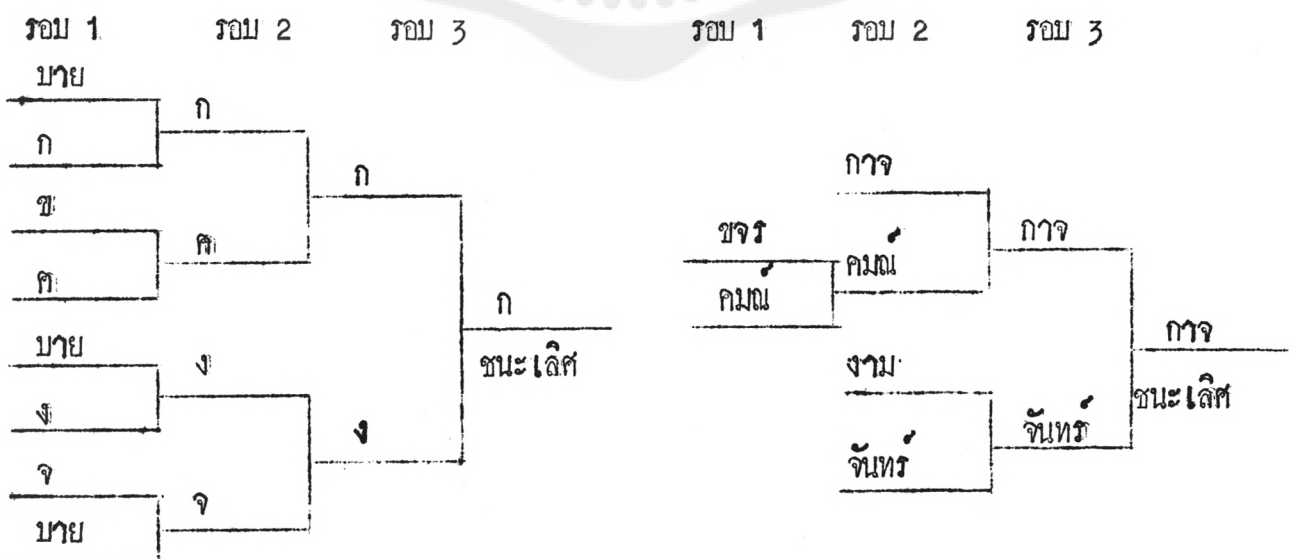
3 ทีม

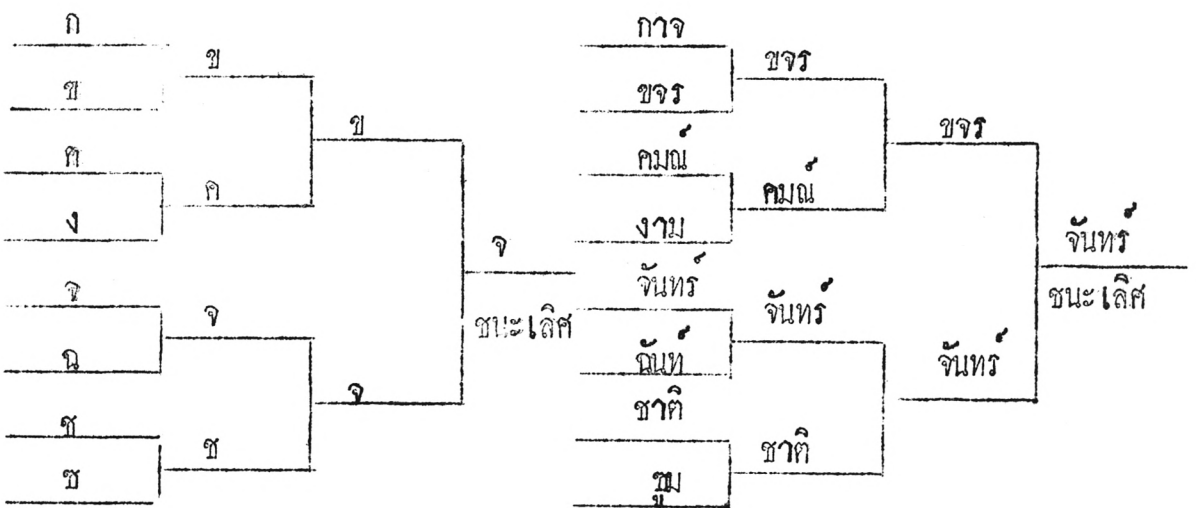
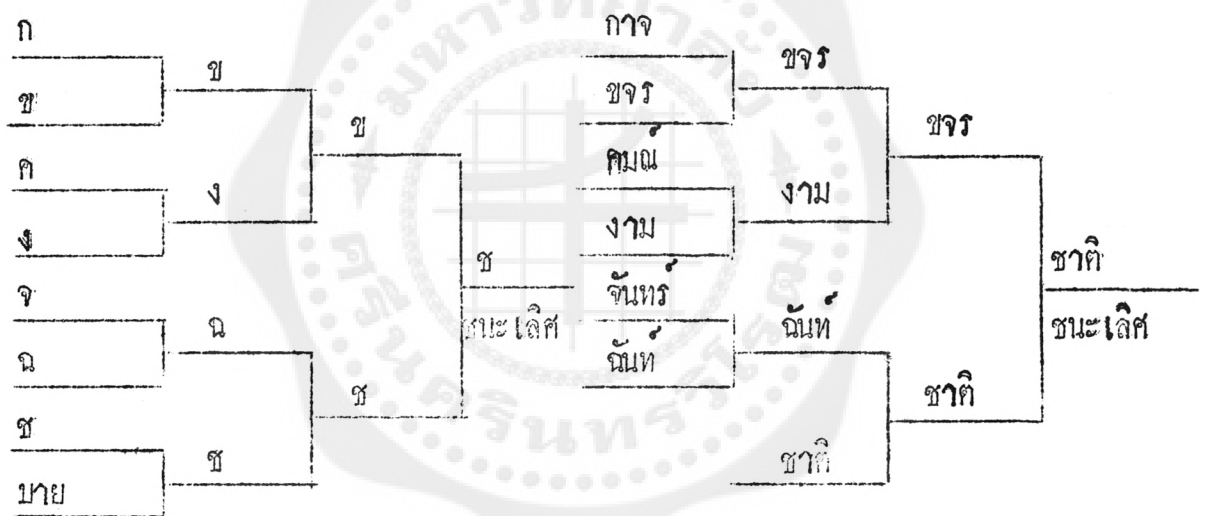
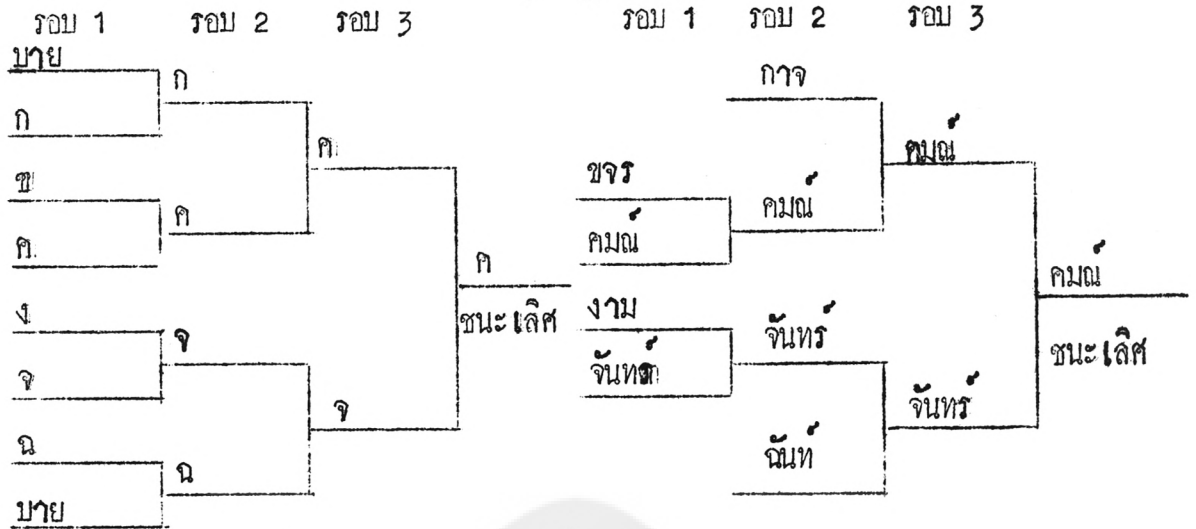

4 ทีม

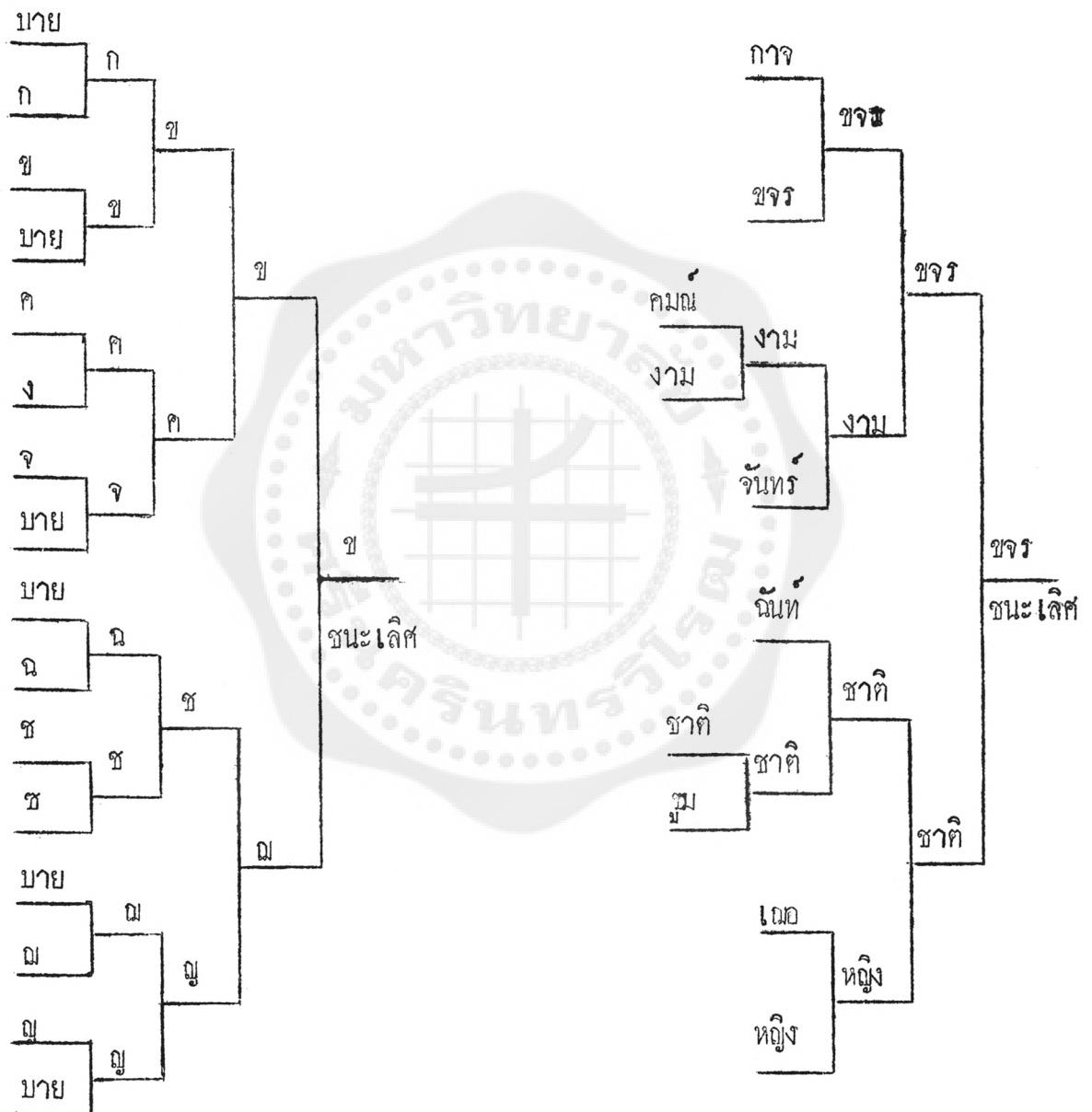

5 ทีม

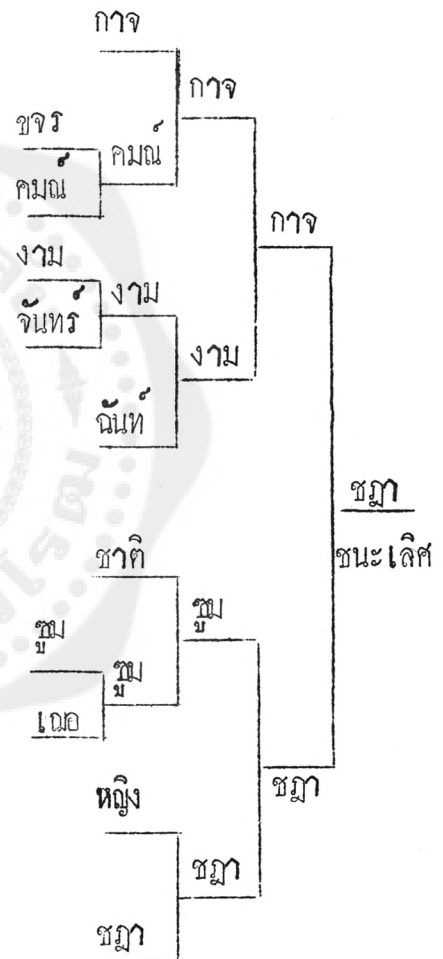
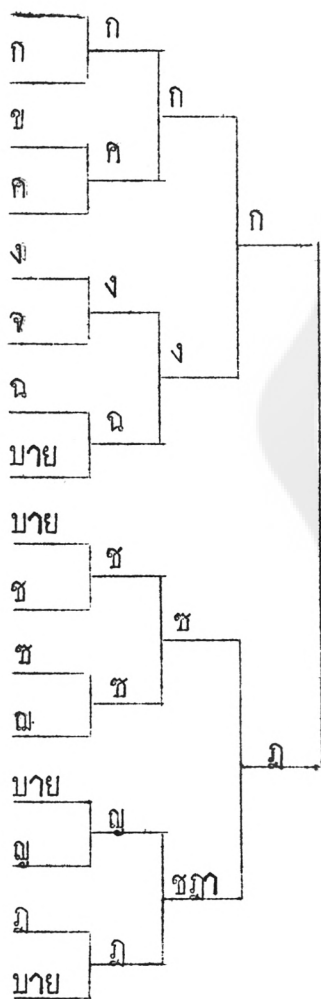

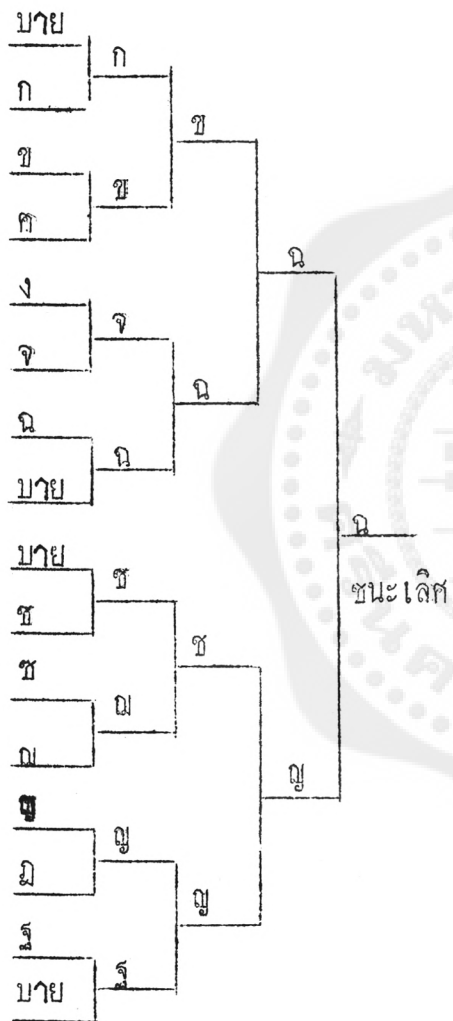
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

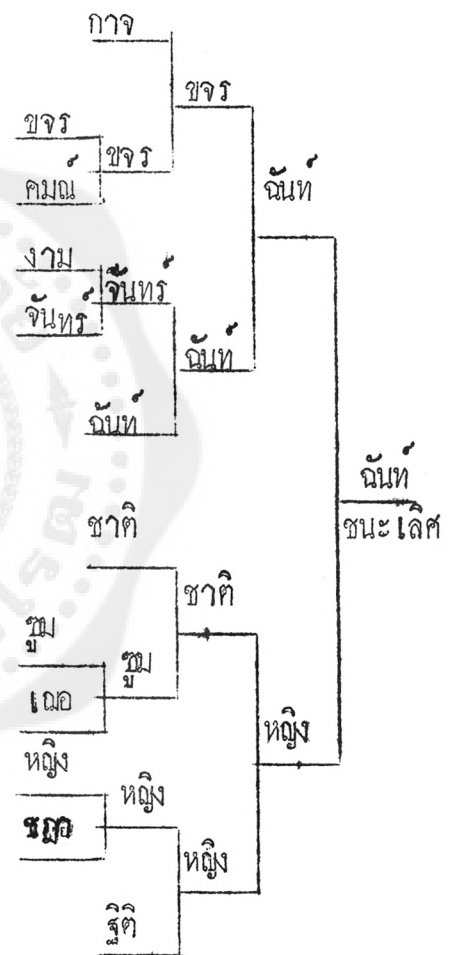
ກວມ 1 ກວມ 2 ກວມ 3 ກວມ 4

รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

រាល 1 រាល 2 រាល 3 រាល 4

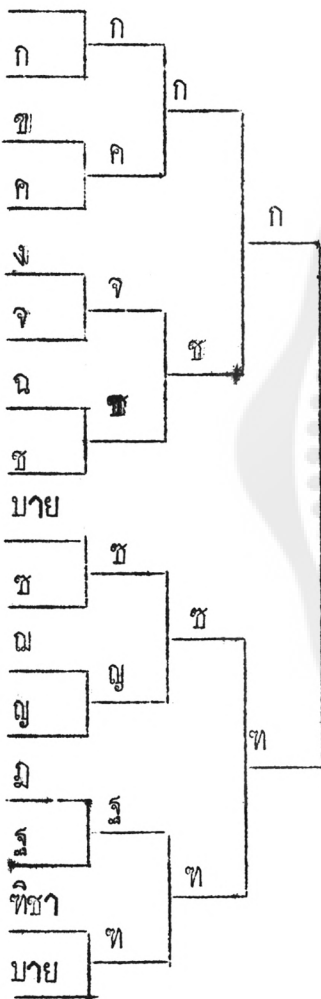

1.3 ที่มา

รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

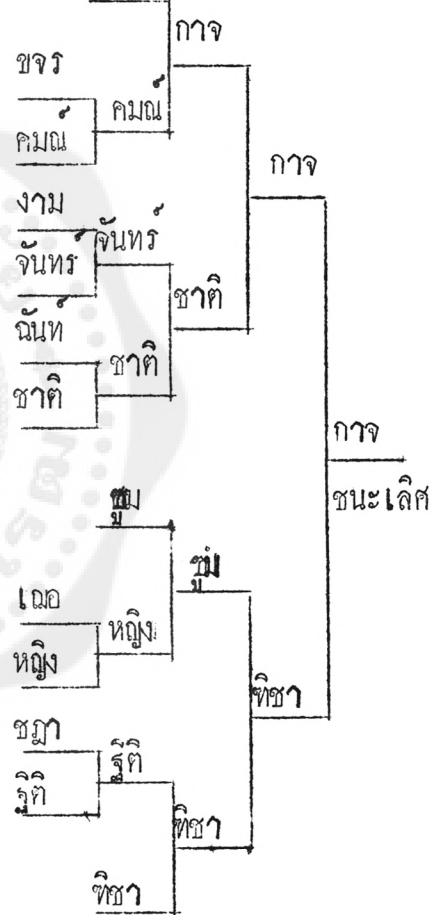
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

บาย

กาจ
ชนะเลิศ

กาจ

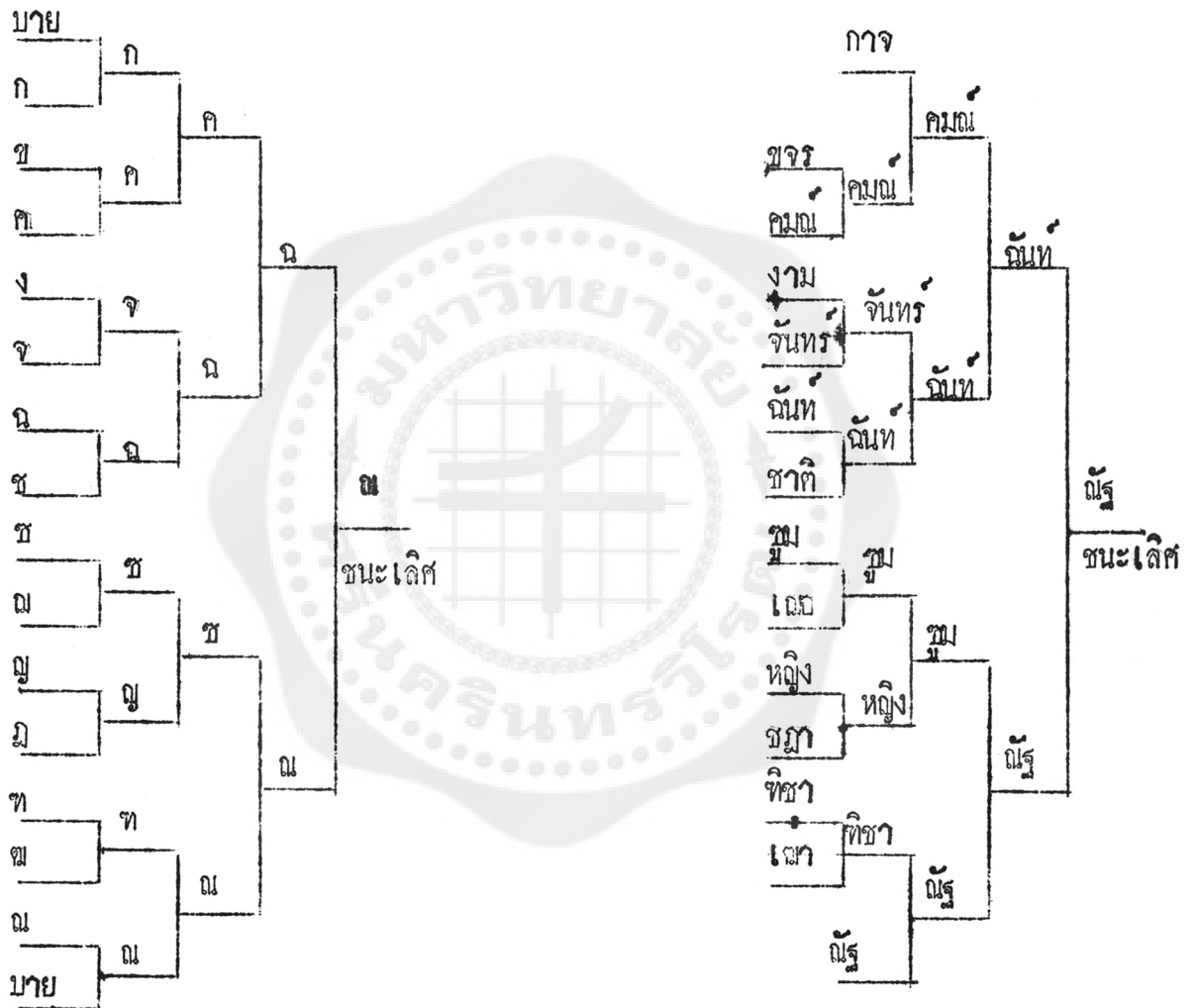

กาจ
ชนะเลิศ

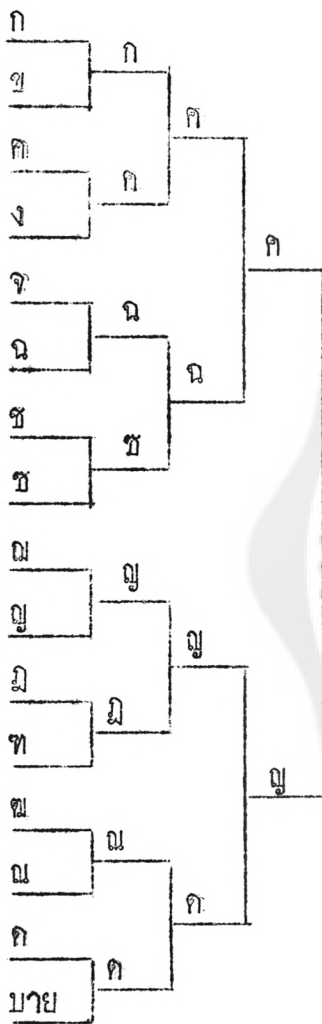
14 ที่

รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

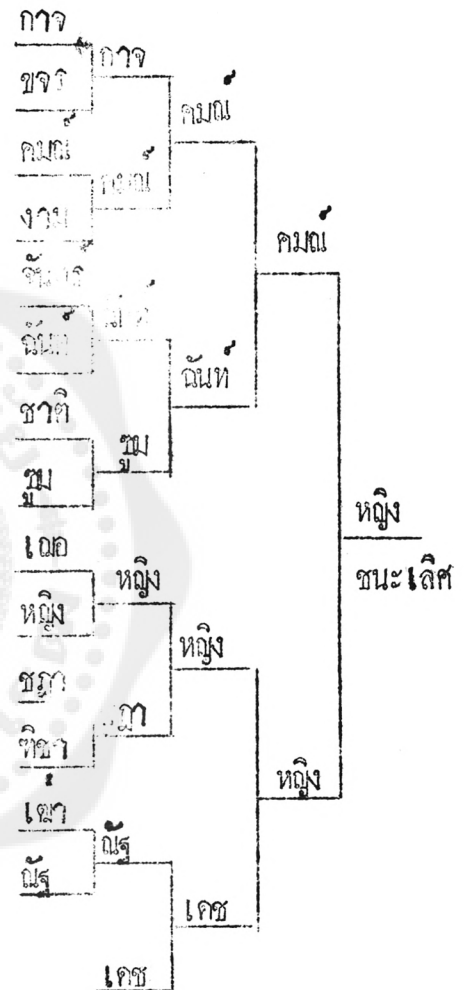
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

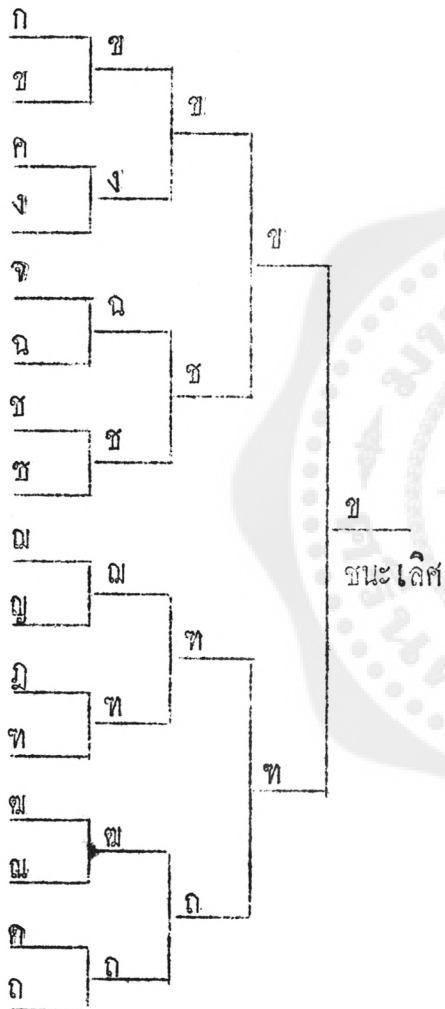
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

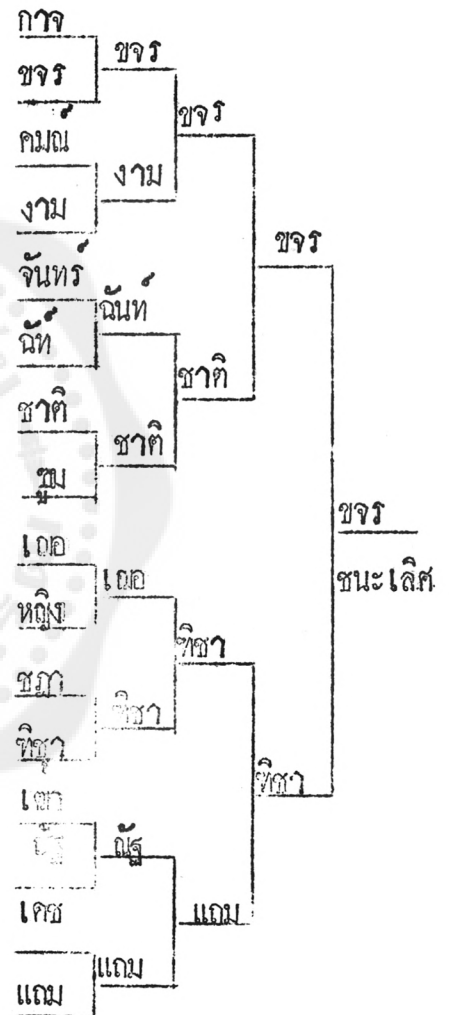
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

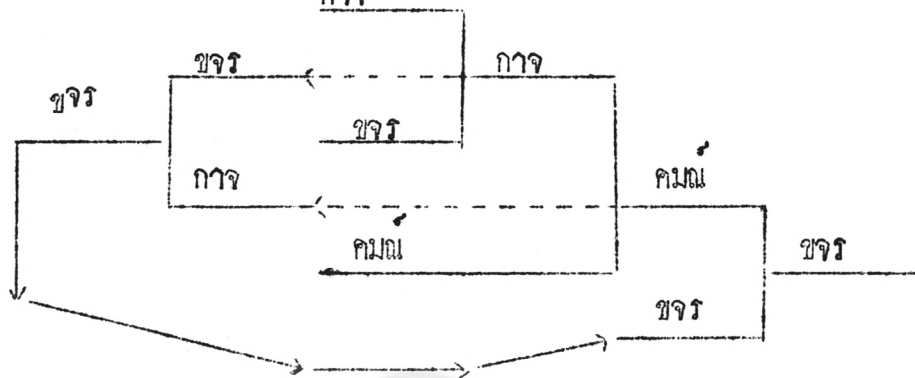
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

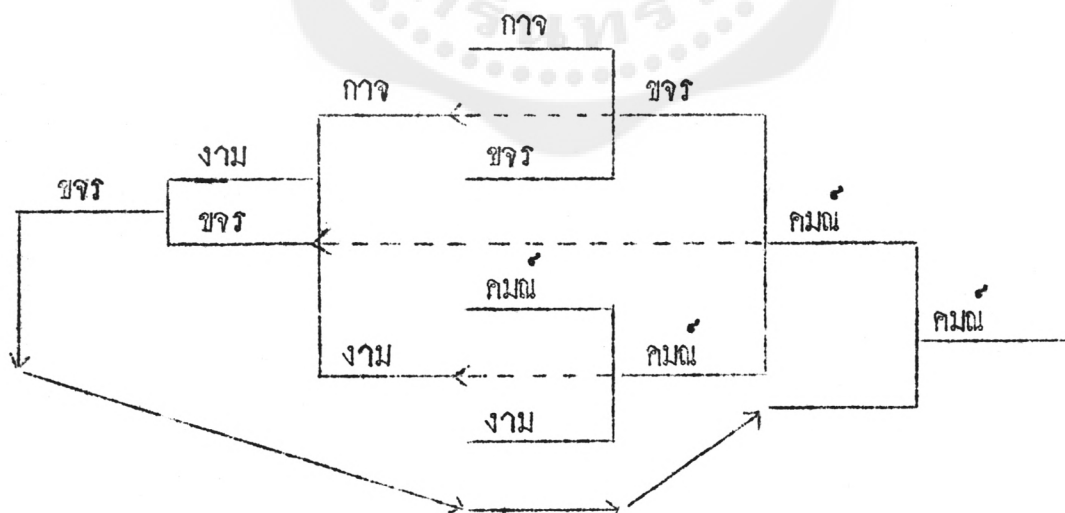
รอบ 1 รอบ 2 รอบ 3 รอบ 4

แบบแพ ๒ ครึ่ง คัดลอก
การ

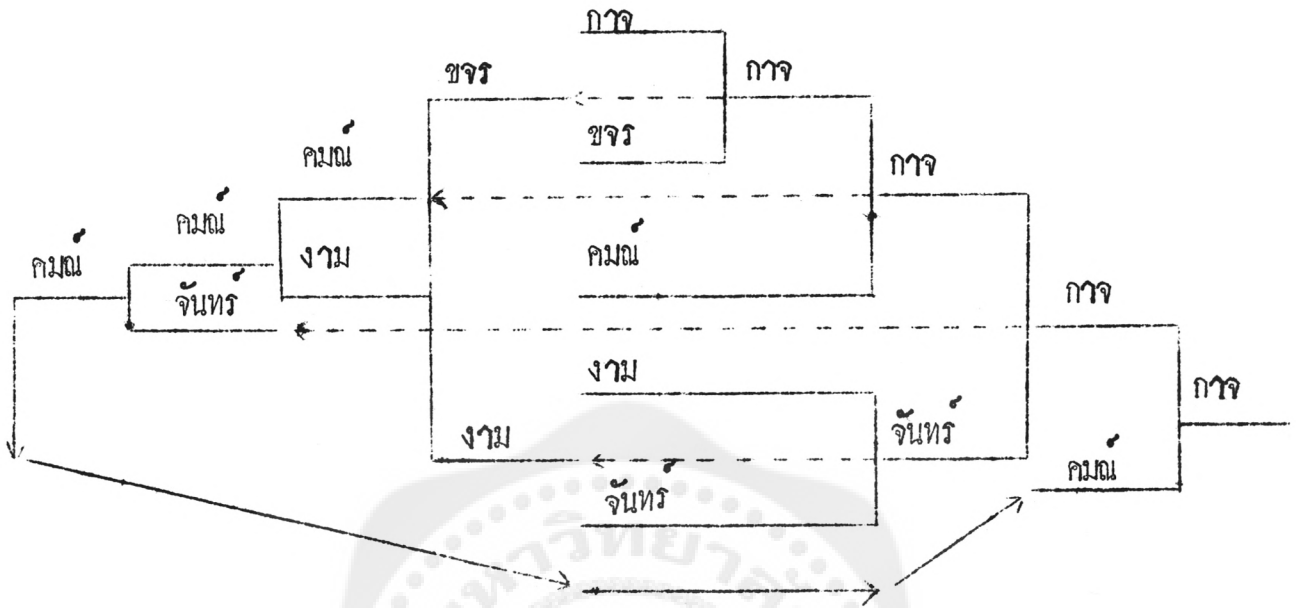

3 ^๔ ทม

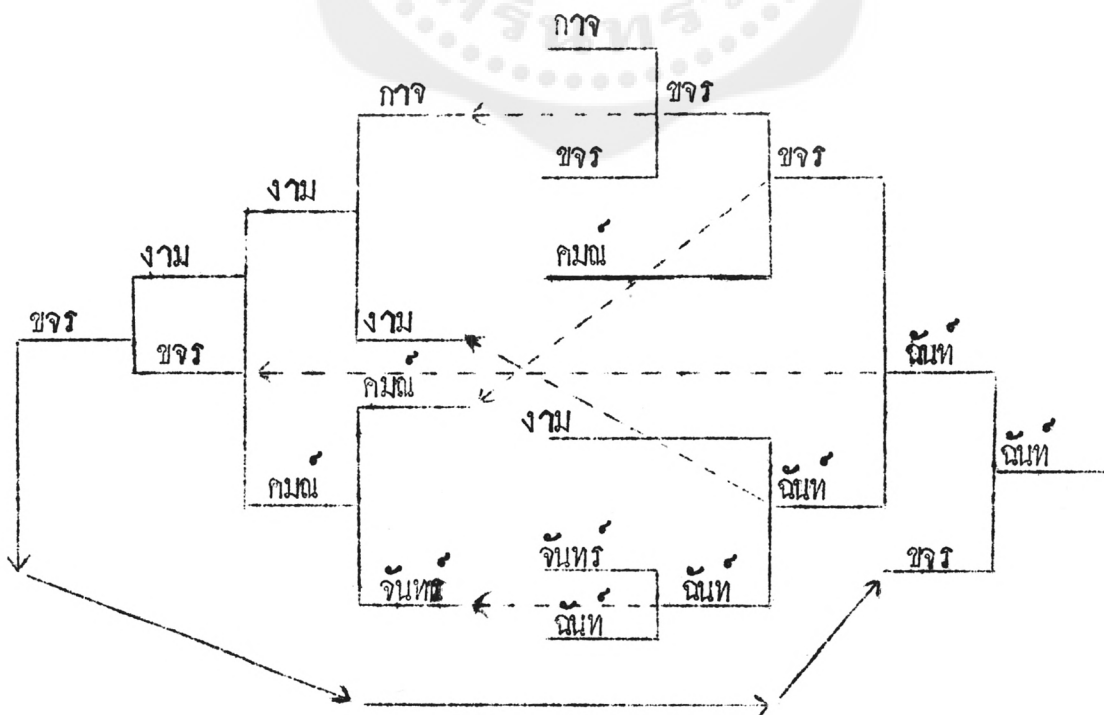

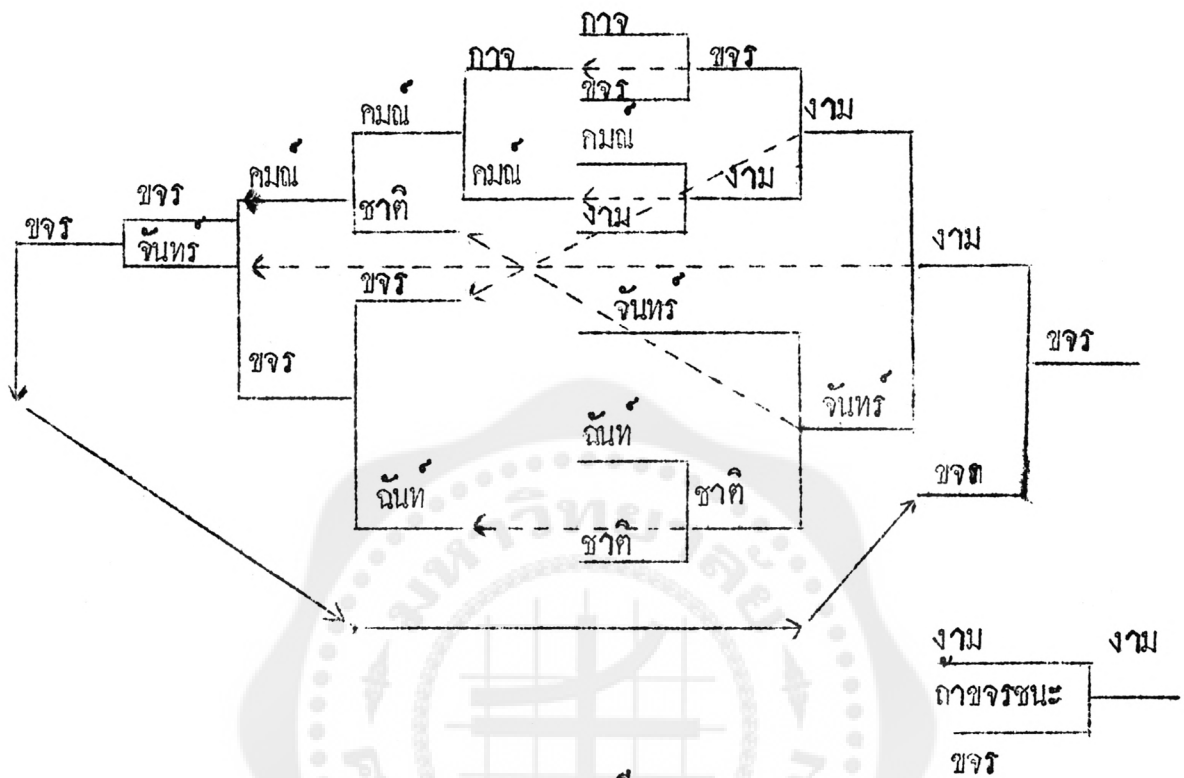
4. ^๔พิมพ์

5 ทีม

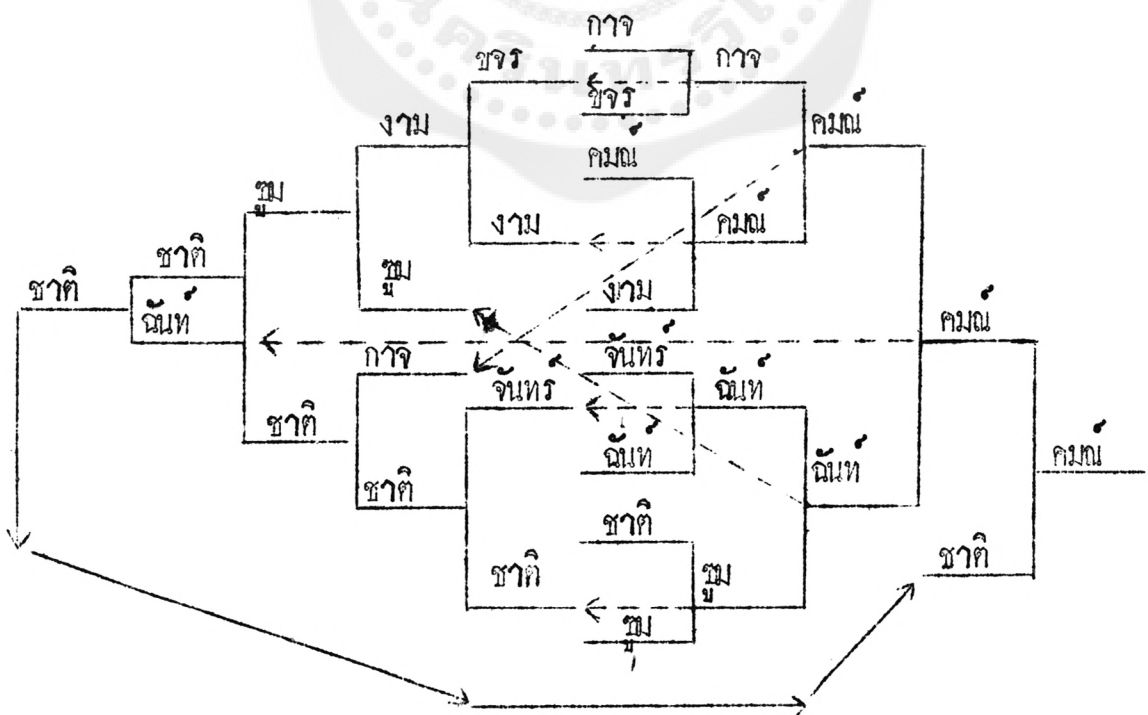

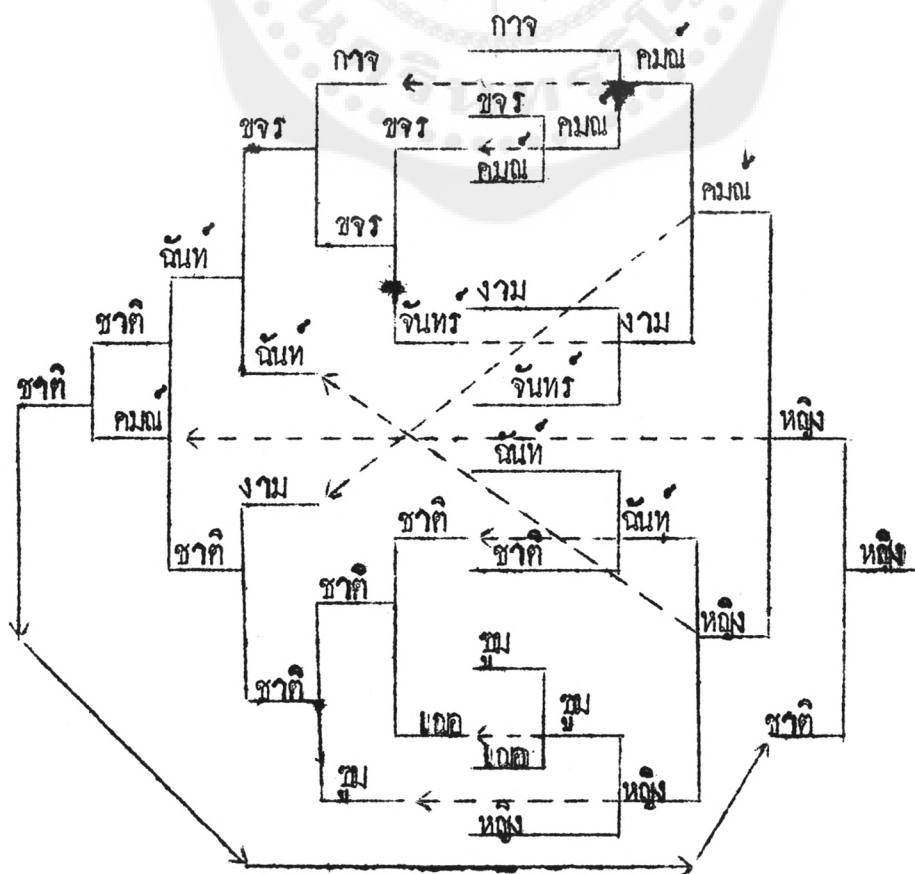
6 ทีม

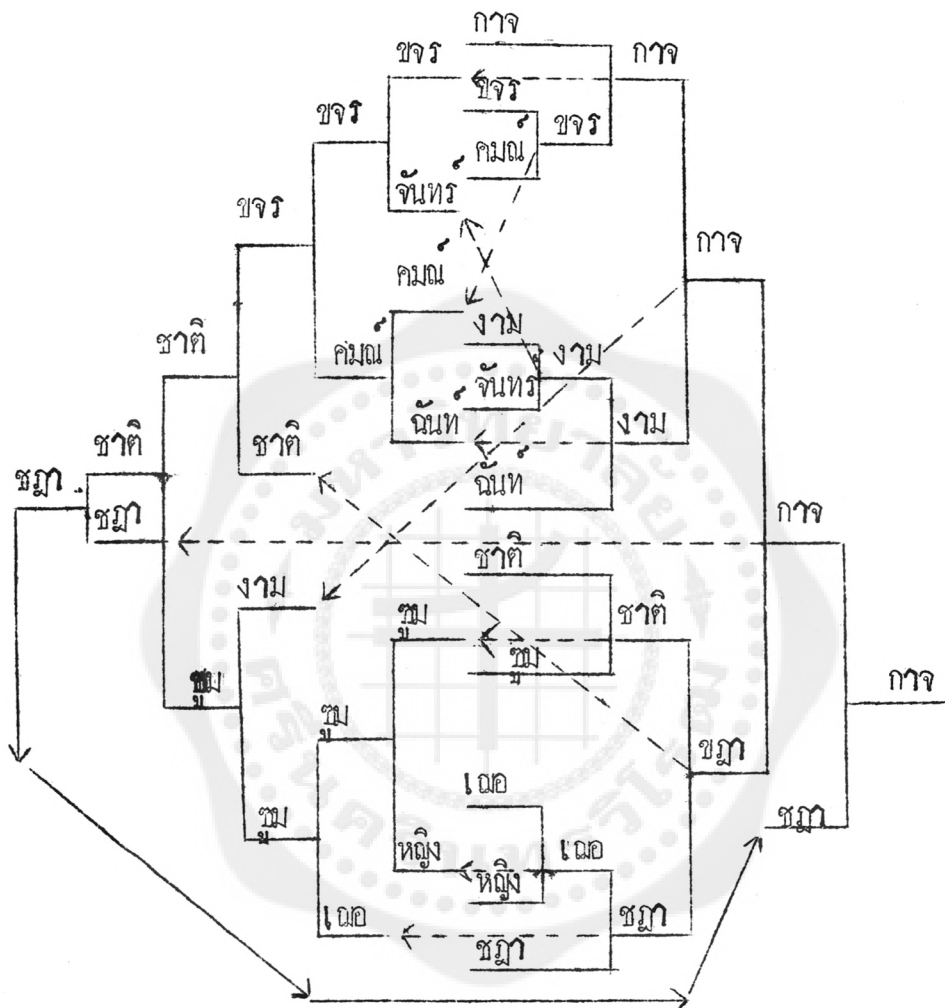

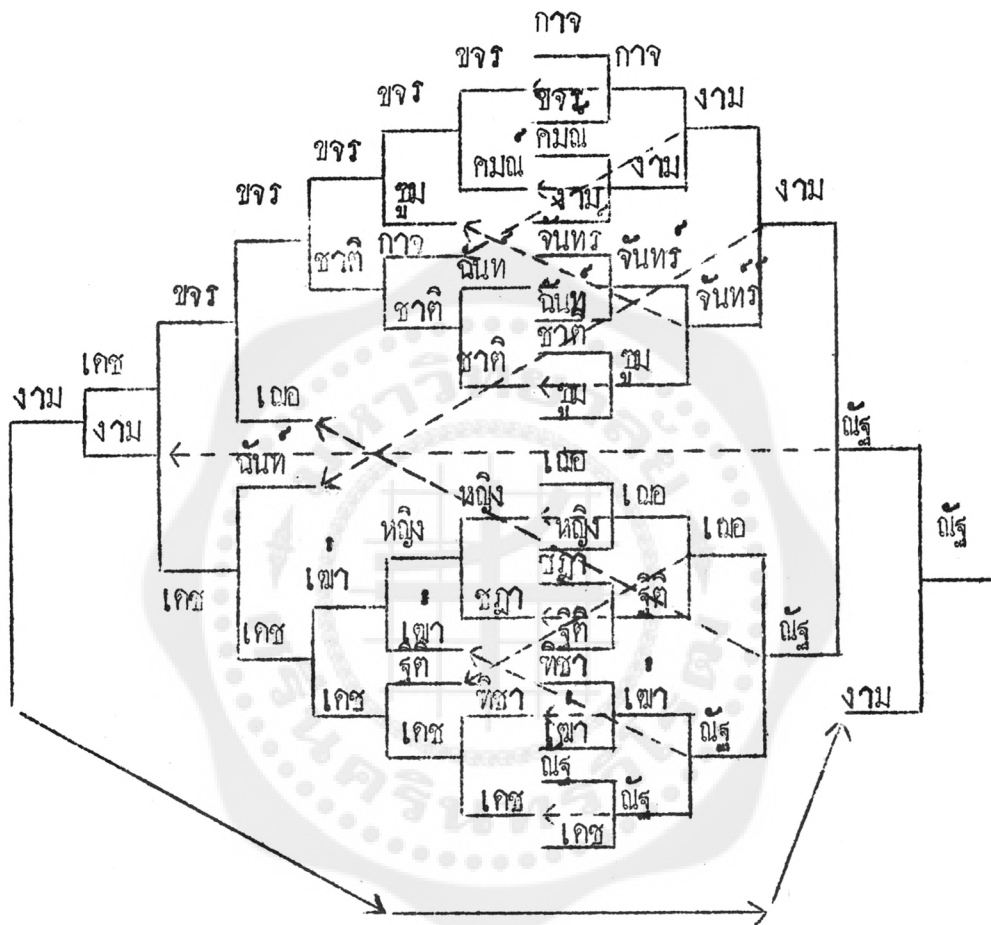

8 ๓

ตารางการวางตำแหน่งบาย

จำนวน ทีม	จำนวน บาย	เลขหมายที่ไปบาย	
3	1	4	ที่เส้น 4 เส้น
4	0	—	
5	3	1,5,8	ที่เส้น 8 เส้น
6	2	1,8	
7	1	8	
8	0	—	
9	7	1,4,8,9,12,13,16	ที่เส้น 16 เส้น
10	6	1,4,8,9,13,16	
11	5	1,8,9,13,16	
12	4	1,8,9,16	
13	3	1,9,16	
14	2	1,16	
15	1	16	
16	0	—	
17	15	1,4,5,8,9,13,16,17,20,21,24,25,28,29,32	ที่เส้น 32 เส้น
18	14	1,4,5,8,9,13,16,17,20,24,25,28,29,32	
19	13	1,4,8,9,13,16,17,20,24,25,28,29,32	
20	12	1,4,8,9,13,16,17,20,24,25,29,32	
21	11	1,4,8,9,16,17,20,24,25,29,32	
22	10	1,4,8,9,16,17,24,25,29,32	
23	9	1,8,9,16,17,24,25,29,32	
24	8	1,8,9,16,17,24,25,32	
25	7	1,8,16,17,24,25,32	
26	6	1,8,16,17,25,32	
27	5	1,16,17,25,32	
28	4	1,16,17,32	
29	3	1,17,32	
30	2	1,32	
31	1	32	
32	0	—	

ตารางคำนวณหาจำนวนแพะ 2 ครั้ง คัดออก และ แบบพบกันหมด

จำนวน ทีม	แพะ 2 ครั้ง คัดออก				แพะ 2 ครั้ง คัดออก				พบกันหมด	
	จำนวน รอบ	บาย		จำนวน เกม	จำนวน รอบ	บาย		จำนวนเกม	จำนวน รอบ	จำนวน เกม
		บน	ล่าง			บน	ล่าง			
3	2	0	1	2	4-5	0	1	4-5	3	3
4	2	0	0	3	4-5	0	0	6-7	3	6
5	3	1	2	4	6-7	1	2	8-9	5	10
6	3	1	1	5	6-7	1	1	10-11	5	15
7	3	0	1	6	6-7	0	1	12-13	7	21
8	3	0	0	7	6-7	0	0	14-15	7	28
9	4	3	4	8	8-9	3	4	16-17	9	36
10	4	3	3	9	8-9	3	3	18-19	9	45
11	4	2	3	10	8-9	2	3	20-21	11	55
12	4	2	2	11	8-9	2	2	22-23	11	66
13	4	1	2	12	8-9	1	2	24-25	13	78
14	4	1	1	13	8-9	1	1	26-27	13	91
15	4	0	1	14	8-9	0	1	28-29	15	105
16	4	0	0	15	8-9	0	0	30-31	15	120
17	5	7	8	16	10-11	7	8	32-33	17	136
18	5	7	7	17	10-11	7	7	34-35	17	153
19	5	6	7	18	10-11	6	7	36-37	19	171
20	5	6	6	19	10-11	6	6	38-39	19	190
21	5	5	6	20	10-11	5	6	40-41	21	210
22	5	5	5	21	10-11	5	5	42-43	21	231
23	5	4	5	22	10-11	4	5	44-45	23	253
24	5	4	4	23	10-11	4	4	46-47	23	276
25	5	3	4	24	10-11	3	4	48-49	25	300
26	5	3	3	25	10-11	3	3	50-51	25	325
27	5	2	3	26	10-11	2	3	52-53	27	351
28	5	2	2	27	10-11	2	2	54-55	27	378
29	5	1	2	28	10-11	1	2	56-57	29	406
30	5	1	1	29	10-11	1	1	58-59	29	435
31	5	0	1	30	10-11	0	1	60-61	31	465
32	5	0	0	31	10-11	0	0	62-63	31	496

ระบบการให้คะแนนในการแข่งขันกีฬากายใน

ในกรณีที่แต่ละทีม หรือหน่วยการแข่งขันมีการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันหลายประเภท
วิธีในการพิจารณาผลคะแนนรวมของแต่ละทีม อาจมีเกณฑ์การให้คะแนนตามประเภทของกีฬา
ดังต่อไปนี้คือ

ประเภทบุคคล

ผู้ชนะเลิศ 1	ได้คะแนน	5	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 2	ได้คะแนน	3	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 3	ได้คะแนน	1	คะแนน

ประเภททีม

ผู้ชนะเลิศ 1	ได้คะแนน	9	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 2	ได้คะแนน	5	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 3	ได้คะแนน	3	คะแนน

หากมีการคัดเลือกรอบสุดท้ายหลายคน หรือหลายชุด อาจใช้ระบบดังนี้

ประเภทบุคคล

ผู้ชนะเลิศ 1	ได้คะแนน	7	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 2	ได้คะแนน	5	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 3	ได้คะแนน	4	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 4	ได้คะแนน	3	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 5	ได้คะแนน	2	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 6	ได้คะแนน	1	คะแนน

ประเภททีม

ผู้ชนะเลิศ 1	ได้คะแนน	9	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 2	ได้คะแนน	7	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 3	ได้คะแนน	6	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 4	ได้คะแนน	4	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 5	ได้คะแนน	3	คะแนน
ผู้ชนะเลิศ 6	ได้คะแนน	2	คะแนน

เพื่อเป็นการเร้าใจให้สนใจในกิจกรรมการแข่งขันกีฬามากยิ่งขึ้น อาจตั้งเกณฑ์เป็น
คะแนนให้กับนักเรียนแต่ละคนดังต่อไปนี้

1. การได้เข้าร่วมแข่งขัน	50	คะแนน
2. แข่งขันชนะครั้งละ	20	คะแนน
3. แข่งขันเสมอ	10	คะแนน
4. แข่งขันแพ้ครั้ง	5	คะแนน
5. ไม่มาแข่งขันทุกคะแนนครั้งละ	5	คะแนน
6. ชนะเลิศ	25	คะแนน
7. รองชนะเลิศ	15	คะแนน
8. แพ้ในรอบรองชนะเลิศ	5	คะแนน

หลักเกณฑ์การให้รางวัล เพื่อพิจารณาให้รางวัลแก่บุคคลที่พัฒนาในทุก ๆ ด้าน ตามจุดมุ่งหมาย
ของการจัดการแข่งขัน และหรือการพลศึกษาแล้ว ควรมีเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้คือ

1. ให้แก่ผู้ชนะเลิศกีฬาใน ๆ
2. ให้แก่ผู้ชนะที่มีมารยาทดี
3. ให้แก่ผู้ชนะที่มีฝีมือเยี่ยม
4. ให้แก่ผู้ชนะที่มีความขยัน อดทนต่อการฝึกซ้อม
5. ให้แก่ผู้ชนะที่มีความร่วมมือ ช่วยเหลือพัฒนาคนอื่น

การให้รางวัล

บุคคล

1. เทรียง	2. วุฒิชัย	
3. หมวก , เข็มตราที่ระลึก	4. ของใช้	- เสื้อผ้าสามารถ
- ผ้าเช็ดตัว
- หนังสือ
- พจนานุกรม

ประเภททีม

1. โลโก้	2. ถ้วย
3. ธง , ผ้าที่มีข้อความเกี่ยวกับการแข่งขัน	4. วุฒิชัย

คำขวัญของท่าน Baron De Coubetin

" The importance thing in athletic sport is not the winning ,
but the taking part .
The essential thing is not conquerring , but fighting well. "

" สิ่งสำคัญในการเล่นกีฬานั้นไม่ใช่อยู่ที่เป็นผู้ชนะการแข่งขัน แต่อยู่ที่ได้เข้าร่วม
ในการแข่งขัน
ความสำคัญไม่ใช่อยู่ที่การเป็นผู้ชนะ แต่อยู่ที่ความตั้งใจเล่นหรือต่อสู้อย่างเต็มฝีมือ
และดีที่สุด "

คุณลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

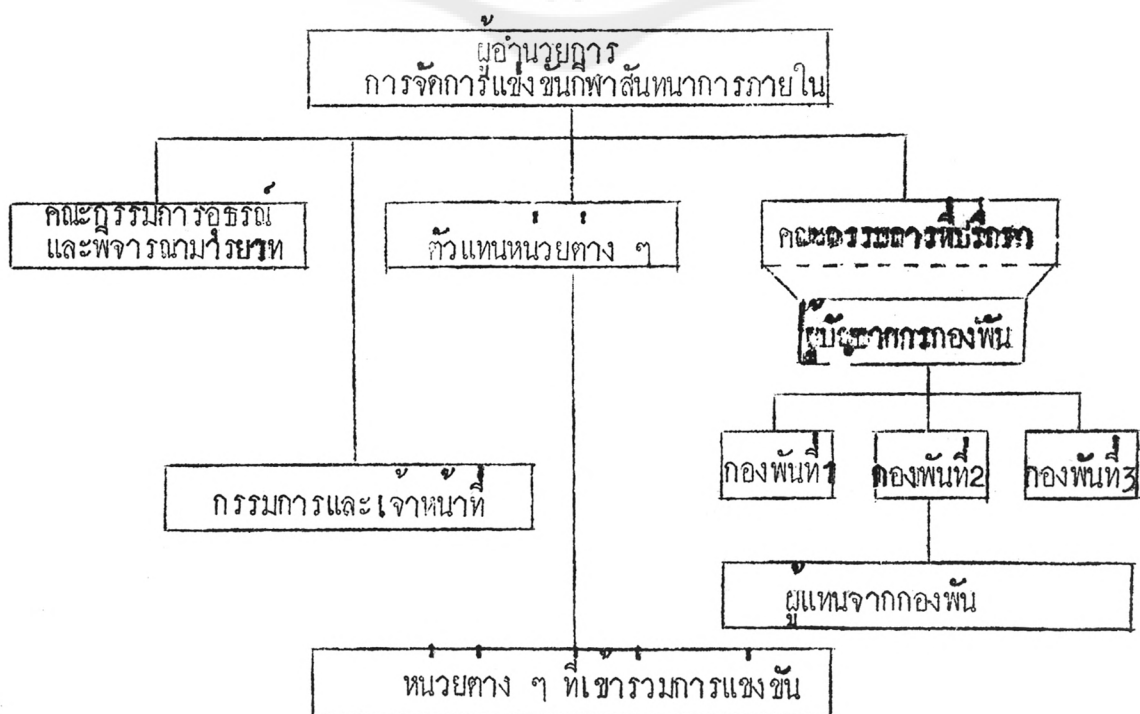
1. เป็นผู้มีใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
2. เป็นผู้มีความรู้สึกพออนุโยน
3. เป็นผู้มีใจคอกว้างขวาง
4. เป็นผู้มีความเชื่อฟัง เคารพต่อเหตุผล
5. เป็นผู้มีความอดทน กล้าหาญ
6. เป็นผู้มีกิริยาเรียบร้อย

หลักการปฏิบัติเพื่อแสดงความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

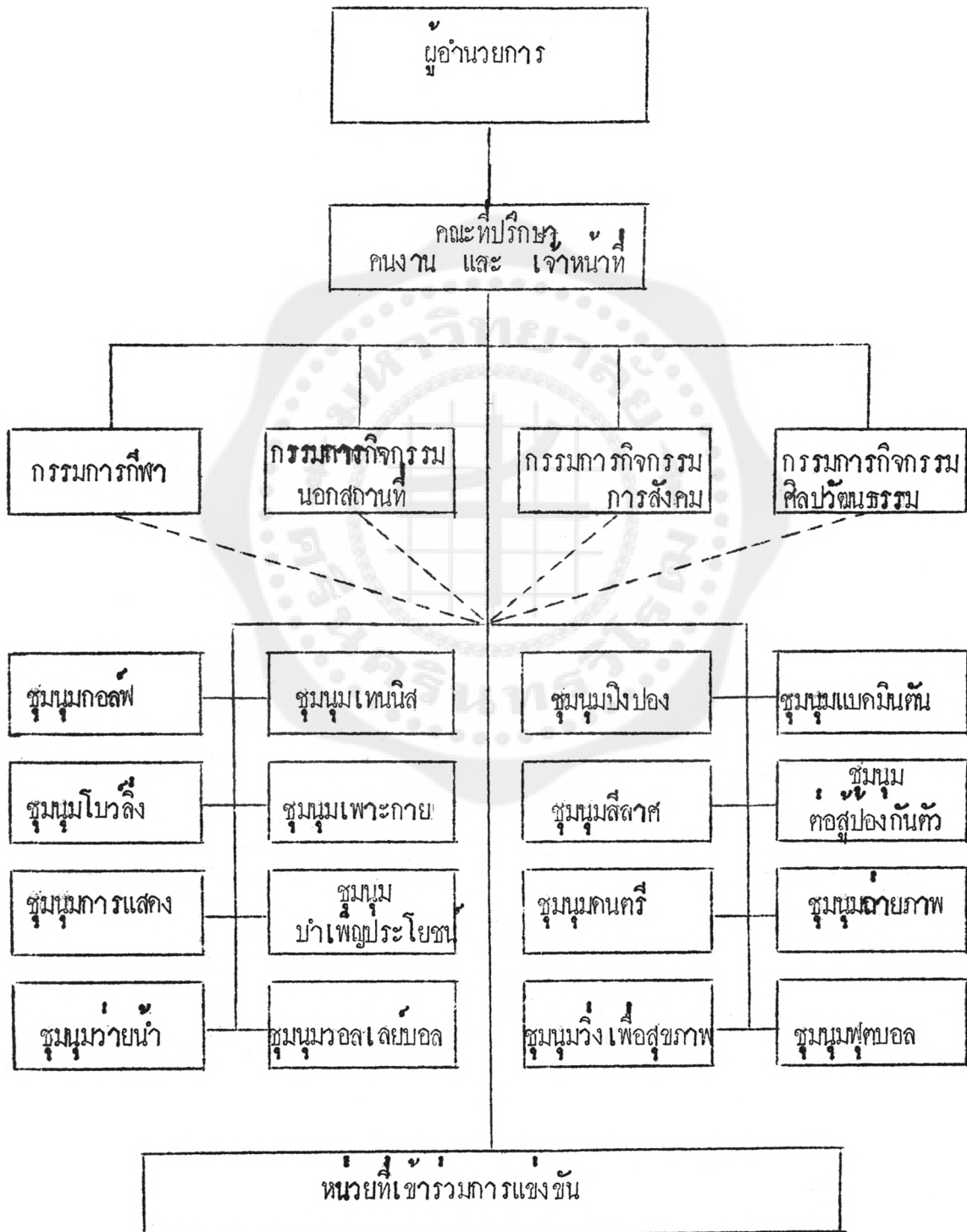
1. ปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่น
2. ขอสวัสดีจิตต่อกับคู่แข่งและเพื่อน
3. เป็นผู้รู้จักขมใจ ความยุติได้
4. เป็นผู้รักษาสภาพให้ดีเสมอ
5. หากปราชัยก็ทำใจให้หนักแน่น
6. หากมีชัยก็ไม่แสดงความภูมิใจจนออกนอกหน้า
7. เป็นผู้ผดุงทั้งกาย วาจาใจ อยู่เสมอ
8. เล่นกีฬาด้วยขันแข็งทั้งการกีฬาไม่ใช่เล่นกีฬาเพื่อหาเรื่องทะเลาะกัน

รูปแบบขององค์กร

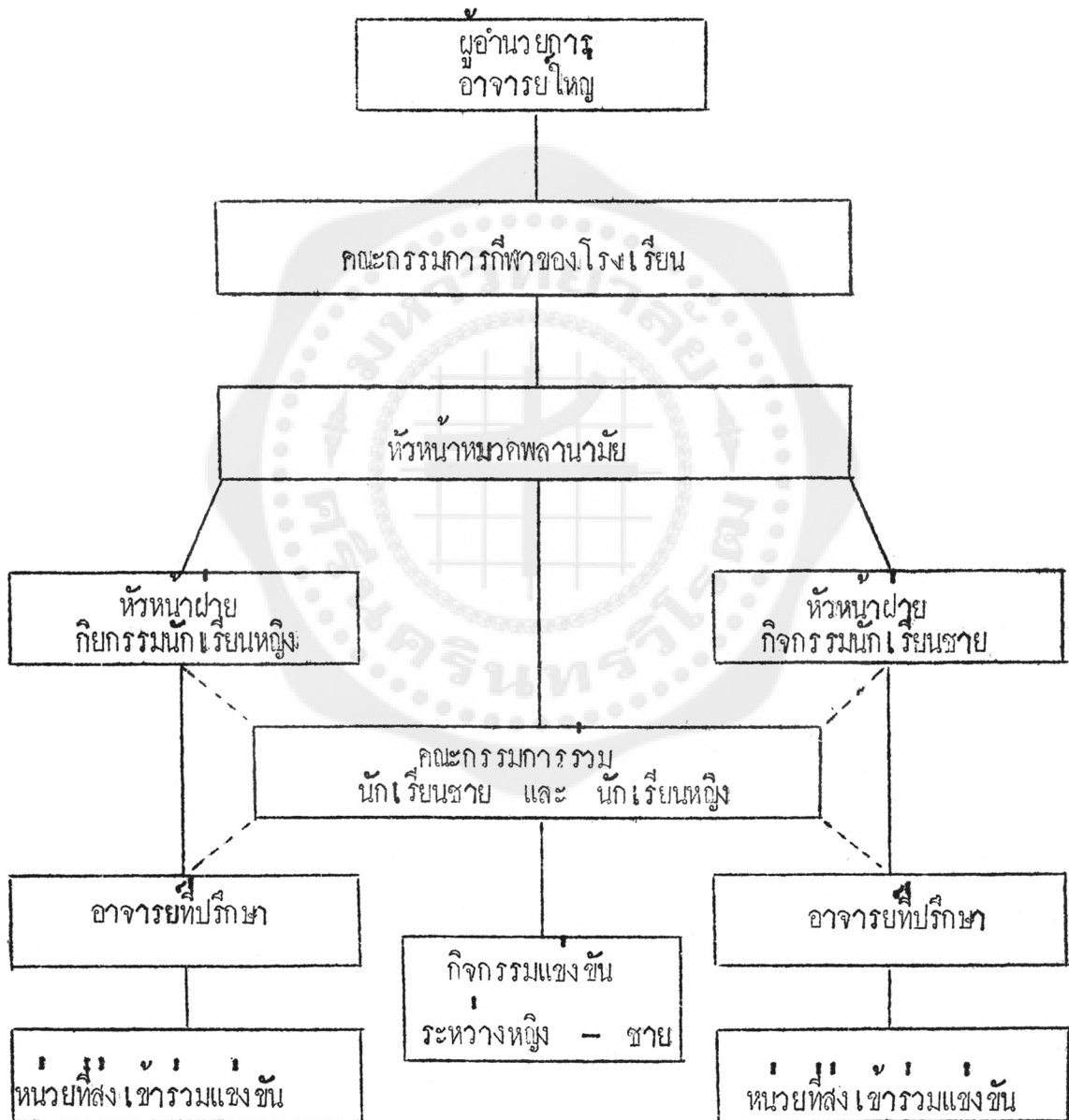
ตัวอย่างการจัดระเบียบของคาราวายในกองทัพ

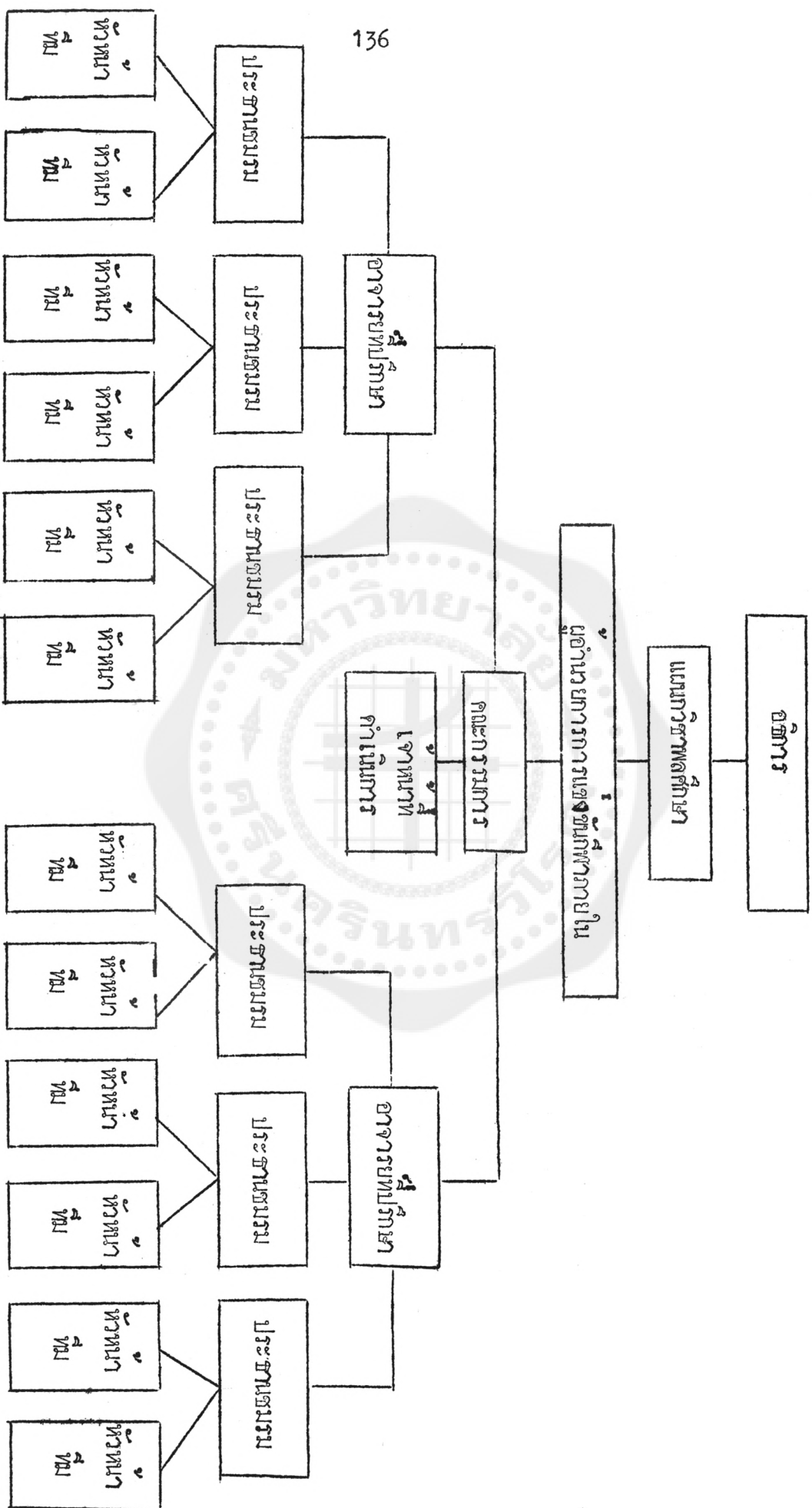
ตัวอย่างการจัดรูปแบบของการของ บริษัท โรงงานอุตสาหกรรม

ตัวอย่างการจัดรูปแบบของการของโรงเรียน

การขยายการรู้จักรูปแบบของการวิจัย

เพื่อให้ผู้มีหน้าที่ต่าง ๆ ได้ทราบถึงขอบเขต หรือภาระที่ต้องรับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ แจรรายละเอียดต่อไปนี้เป็นแนวทางที่อาจนำไปปฏิบัติได้ ทั้งนี้คงพิจารณาเพิ่มเติมตำแหน่งและหน้าที่ตามความเหมาะสม สำหรับแต่ละแห่งไปดังต่อไปนี้

1. ประธานกรรมการ มีหน้าที่

1. เป็นประธานในที่ประชุม
2. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่
3. เรียกประชุมเมื่อถึงวาระ
4. ประสานงานระหว่างกรรมการเพื่อให้งานดำเนินไปด้วยดี

2. รองประธาน

1. ทำหน้าที่ประธาน กรณีที่ประธานไม่อยู่
2. ช่วยประธานในการให้คณะกรรมการร่วมมือกัน
3. ตรวจสอบความก้าวหน้าการต่าง ๆ ให้เรียบร้อย
4. ตรวจสอบป้องกันและแก้ไขความผิดพลาดของการแข่งขันอันอาจเกิดขึ้นได้

3. เหรัญญิก

1. จัดตั้งคณะกรรมการตามความเหมาะสมให้เพียงพอกับขอบข่ายของงาน
2. หาเงินมาเพื่อดำเนินการ ถ้าหากโรงเรียนไม่สามารถช่วยเหลือได้
3. จัดหารางวัลสำหรับผู้ชนะเลิศ
4. ควบคุมการเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประธานกรรมการโฆษณา จัดการโฆษณาโดย

1. จัดตั้งคณะกรรมการตามความเหมาะสมตามขอบข่ายของงาน
2. จัดทำสูจิบัตรการแข่งขันและโปรแกรมการแข่งขัน
3. จัดการประชาสัมพันธ์อย่างแพร่หลาย ซึ่งอาจกระทำได้โดย

- ทางหนังสือพิมพ์	- หนังสือของโรงเรียน
- ใบปลิว โปสเตอร์	- วารสารของสมาคมครูผู้ปกครอง

- จดหมายเชิญ
- ออกกระจายเสียงทางวิทยุ
- จัดประชุมเฉพาะเรื่อง เพื่อสร้างความสนใจ
- รวบรวมหรือบันทึกภาพ สถิติไว้สำหรับปีต่อไป
- ปรากฏตา
- พักในที่ประชุม

5. ประธานกรรมการกีฬา

1. จัดตั้งคณะอนุกรรมการตามความเหมาะสมและเพียงพอ
2. รับผิดชอบในเรื่องชนิดของกีฬาที่จะนำมาแข่งขัน
3. จัดประชุมหัวหน้าชุด
4. ร่วมมือกับประธานฝ่ายเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดเจ้าหน้าที่สำหรับการแข่งขันรอบแรก
5. ดำเนินการจับสลากจัดคู่แข่งขัน
6. ชี้แจงข้อสงสัยแก่ผู้จัดการชุด หัวหน้าชุด หรือหัวหน้าแต่ละฝ่าย
7. จัดการนำส่งผลการแข่งขันไปยังผู้บันทึก

6. ประธานกรรมการเจ้าหน้าที่

1. จัดตั้งคณะอนุกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอ
2. จัดฝึกเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมและดำเนินการแข่งขัน
3. ส่งเจ้าหน้าที่ไปควบคุมการแข่งขันเมื่อประธานกีฬาขอม
4. ตรวจตราอุปกรณ์การแข่งขันให้พร้อมเสมอ
5. ร่วมกับคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อตัดสินชี้ขาดเมื่อมีข้อตกลงกันไม่ได้

7. เลขานุการ

1. จัดตั้งคณะอนุกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอ
2. จัดทำหนังสือเวียนเชิญทาง ๆ
3. จัดดำเนินการประชุมคณะกรรมการ
4. พิจารณาคณะสมบัติของนักกีฬา - เจ้าหน้าที่
5. บันทึกสถิติทาง ๆ และผลการแข่งขัน

6. บันทึกการแข่งขันตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย

7. พิจารณาเชิญมอบรางวัลแก่นักกีฬา

8. ประธานกรรมการสวัสดิการ และสถานที่แข่งขัน

1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เพียงพอตามความเหมาะสม

2. กำหนดสถานที่แข่งขัน

3. จัดเตรียมหาอุปกรณ์การแข่งขันให้พร้อม

4. จัดหาและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่ง

5. จัดหาและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้

6. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล

7. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความสงบ

8. ประสานงานกับฝ่ายเลขา ฯ และฝ่ายพิธีการเพื่อให้งานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

9. ประธานฝ่ายพิธีการ

1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอตามขอบข่ายของงาน

2. พิจารณาพิธีการในวันเปิดและปิดการแข่งขันให้เหมาะสม

3. จัดหาครุภัณฑ์ ของประทับ ของเก็บ และของที่มอบเหรียญรางวัลตามความเหมาะสม

4. จัดหาป้าย - ผู้ถือป้าย และผู้เชิญเหรียญ

การประชาสัมพันธ์

โครงการการแข่งขันกีฬารายใน ที่แม้จะได้มีการเตรียมอุปกรณ์กีฬา - เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งประเภทของกีฬาที่จะทำการแข่งขัน หมายกำหนดการแข่งขัน ระบบการให้คะแนน และรางวัลที่จะแจกให้สำหรับผู้ชนะเลิศเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็ตาม จะประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจไม่ได้เลย ถ้าหากขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การประชาสัมพันธ์นั้นเป็นหัวใจสำคัญของการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในค่าย เพื่อที่จะช่วยให้อุฬารวมทั้งหลายได้ทราบ ทั้งเป็นการสนใจและสร้างความสนใจให้นักเรียนเข้าร่วมสนุกสนานในกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล

การประชาสัมพันธ์มีความสำคัญมาก ดังจะเห็นได้ในวงธุรกิจการค้าต่าง ๆ ที่บริษัทห้างร้านลงทุนอย่างมหาศาลในการโฆษณาสินค้าที่บริษัทตนผลิตขึ้นให้ประชาชนทราบ บ่อย ๆ เป็นประจำจนติดหูติดตา ยามเมื่อมีความต้องการใช้สิ่งของต่าง ๆ แล้วก็จะนึกถึงสิ่งที่ได้ยินจากการโฆษณานั้นก่อน เช่น ในสมัยหนึ่งสินค้าผงซักฟอกชื่อเพ็บ ได้โฆษณาเป็นการใหญ่จนเป็นที่ทราบของคนทั่วไป พอเวลาไปซื้อผงซักฟอกคนส่วนใหญ่ก็จะพูดถึงเพ็บ ซึ่งก็เป็นเหตุให้เขาใจกันว่าเขามีความต้องการผงซักฟอก แม้ว่าผู้ชายจะหยิบผงซักฟอกชนิดอื่นให้ผู้หญิงหยิบมารับสิ่งของนั้นไป ในทำนองเดียวกับสินค้าชนิดอื่น เช่น สินค้าน้ำอัดลม เป๊ปซี่ เป็นต้น

ดังนั้นเจ้าหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในจึงต้องมีความเข้าใจและเน้นความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ให้มาก ทำให้นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ได้ทราบว่าจะมีกิจกรรมอะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร

กุญแจสำคัญเพื่อความสำเร็จของโครงการการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในอีกประการหนึ่งก็คือ หากจะมีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับผู้เข้าร่วมแล้ว ควรต้องบงการรายชื่อของ ผู้เข้าร่วมทุกครั้งที่สามารถกระทำได้ เพราะธรรมชาติของคนเราย่อมมีความสนใจที่อ่านเรื่องราว หรือเห็นชื่อของคนที่ปรากฏอยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือโฆษณานั้นมากกว่าที่จะอ่านเรื่องราวที่ไม่เกี่ยวข้องกับตน

สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์

สื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในนั้น อาจกระทำไ้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับแต่ละสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้หน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ ต้องพิจารณาเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

- โปสเตอร์
- ป้ายกระดานประกาศ
- หนังสือพิมพ์
- การประกาศทางเครื่องกระจายเสียง
- จดหมายเวียน
- ใบปลิว
- วิทยู
- ภาพยนต์ และสไลด์
- หนังสือประจำปีของโรงเรียน

นอกจากนี้อาจจัดในรูปของ

- นิทรรศการเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬา ถ้วยรางวัลและเหรียญรางวัลกีฬาต่าง ๆ
- ป้ายสถิติของกีฬาประเภทต่าง ๆ
- หนังสือพิมพ์หรือปากี่มีข้อความเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน
จัดจำหน่ายแก่นักเรียนทั่วไป

การประเมินผล

เพื่อให้ทราบถึงความสำเร็จของโครงการที่กระทำไปแล้วว่าได้รับผลมากน้อยเพียงใด จึงควรต้องมีการประเมินผลงานรวมทั้งจะได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานสำหรับแก้ไขในการจัดโอกาสต่อไป

การประเมินผลอาจกระทำได้หลายวิธีด้วยกัน ในที่นี้ใคร่เสนออย่างแบบสอบถามเป็นแนวทางไว้ สำหรับบางท่านอาจนำไปดัดแปลงเพิ่มเติมตามความเหมาะสมดังนี้คือ

แบบสอบถามการประเมินผลการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายใน

ภาคต้น ปี 2523

เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพจากการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในของท่านเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินการในโอกาสต่อไป ใคร่ขอความร่วมมือกรอกแบบสอบถามแล้วส่งคืนแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายประเมินผลด้วย

1. โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ ตามความจริง
2. โปรดขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องให้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

รายการประเมินผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ความเหมาะสมของโครงการสถานที่และอุปกรณ์</u>					
1. โครงการจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในเหมาะสมเพียงใด					
2. การบริหารโครงการแข่งขันกีฬาสันทนาการภายในเหมาะสมเพียงใด					
3. เวลาที่ใช้จัดการแข่งขันเหมาะสมเพียงใด					
4. อุปกรณ์มีจำนวนมากน้อยเพียงใด					
5. สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวกมีความเหมาะสมเพียงใด					
6. ระเบียบและกติกาการแข่งขันมีความเหมาะสมเพียงใด					
7. การประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสมเพียงใด					

รายการประเมินผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ความรู้และประสบการณ์</u> 1. ท่านได้รับความรู้จากการแข่งขันเพียงใด 2. ท่านได้รับประสบการณ์จากการแข่งขันเพียงใด 3. ท่านเข้าใจวิธีการแข่งขันกีฬาสันทนาการเพียงใด 4. ประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขันมีความเหมาะสมเพียงใด 5. ท่านคิดว่าความรู้และประสบการณ์จากการแข่งขันมีประโยชน์เพียงใด					
<u>บุคลากร</u> 1. เจ้าหน้าที่จัดดำเนินการแข่งขันมีความเหมาะสมเพียงใด 2. เพื่อนนักเรียนให้ความร่วมมือในการแข่งขันเพียงใด 3. เจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินมีความเหมาะสมเพียงใด 4. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและบริการเหมาะสมเพียงใด <u>ขอคิดเห็นและขอเสนอแนะอื่น ๆ</u> 1. 2. 3. 4. 5. 6.					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ
ฝ่ายประเมินผล

หนังสือไทย

1. จรินทร์ ธานีรัตน์ วิชาการพลศึกษา พ.กศ. โอเคียนส์ไทร์ กรุงเทพฯ 2508
2. ไพฑูรย์ จัยสิน การสอนพลศึกษา โรงพิมพ์รุ่งไค่ ภาพสิทธิ์ 2517
3. ฟอง เกิดแก้ว การพลศึกษา วัฒนาพานิช กรุงเทพฯ 2520
4. สมคิด ชิดประสงค์ หลักการสอนพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพฯ 2521
5. สำนวณ รัตนจารย์ การจัดการแข่งขันกีฬากายใน เอกสารประกอบการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

6. Bucher C.A. Administration of School Health and Physical Education Programs. 3 ed, the C.V. Mosby Company Saint Louis , 1963
7. Daughtrey Greyson., Effective Saunders in Physical Education for Secondary School , 2 nd. ed. W.B. Saunders Company 1979
8. Freeman, William H., Physical Education in a Changing Society, Houghton Mifflin Company , Illinois , 1977
9. Jenny John H., Physical Education , Health Education , and Recreation : Introduction to Prefessional Preparation for Leadership , Macmillan , New York , 1961
10. Mean s , Louise E , Intramurals : Their Organization and Administration 2 nd. ed., Prentice Hall Inc. Englewood Cliffs, New Jersey 1973
11. Mitchell , Elmer D., " Intramurals " : an Integral Part of Physical Education , The Making of American Physical Education Arthur Weston , ed. New York ; Appleton - Century - Crofts , Publishers , 1962
12. Mueller , Pat., and Reznik , John W., Intramural - Recreational Sports : Programming and Administration 5 th. ed., John Wiley & Sons Inc. New York , 1979
13. Rosaling Cassidy , The Cultural Definition of Physical Education , Quest , 4 (April 1965) ,
14. Williams Jesso Feiring , The Principles of Physical Education , 8 th ed., W.B. Sauders , Philadelphia , 1964

